

Naturtypekartlegging i Tydal kommune

Naturtypekartlegging i Tydal kommune

Forsidebilde: Tydal kommune har flere fossefall i barskogsbeltet, potensielt meget interessante miljøer biologisk sett, og samtidig attraktive for vassdragsutbygging. Det mest spektakulære og verdifulle er Henfallet, som da også er vernet som naturreservat. Også Vælifallet er en fin foss med klare naturverdier inntil. Den er likevel ikke på langt nær like verdifull, og er da også aktuell for småkraftutbygging. Foto: Geir Gaarder

Miljøfaglig Utredning AS

Rapport 2012-8

Utførende institusjon: Miljøfaglig Utredning AS	Prosjektansvarlig: Geir Gaarder, Miljøfaglig Utredning AS
	Prosjektmedarbeidere: Kirstin Maria Flynn, Ulrike Hanssen
Oppdragsgiver: Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune	Kontaktperson hos oppdragsgiver: Beate Sundgård og Kjell Vidar Seljevoll (Fylkesmannen) og Hilde R. Kirkvold (kommunen)

Referanse:

Gaarder, G., Flynn, K. M. & Hanssen, U. 2012. Naturtypekartlegging i Tydal kommune. Miljøfaglig Utredning rapport 2012-8. 39 s. + vedlegg. ISBN 978-82-8138-571-9.

Referat:

Som ledd i Stortingets ønsker om at alle kommuner skal kartlegge sitt biologiske mangfold, er det gjennomført supplerende naturtypekartlegging Tydal kommune i Sør-Trøndelag fylke. Feltarbeidet var konsentrert om å kartlegge nye verdifulle naturtyper, men også flere gamle lokaliteter ble undersøkt. Resultatene er lagt inn i en database der lokalitetene ved hjelp av egenskapstabeller er knyttet sammen med digitale kart. I alt 51 naturtypelokaliteter ble kartlagt i 2010, hvorav 45 var nye. En sammenstilling av forekomsten av rødlistearter i kommunen viser at i alt minst 52 arter er kjent utenom virveldyr, fordelt på 12 rødlistede karplanter, 17 sopp og en mose, mens ingen rødlistede virvelløse dyr hittil ser ut til å være funnet i Tydal.

Med grunnlag i resultatene fra feltarbeidet i 2010 er det gjort enkle vurderinger av tidligere naturtypekartlegging og MiS-kartlegging, samt behovet for ytterligere kvalitetssikring og nyregistrering. Det var tydelig at forrige naturtypekartlegging i stor grad hadde fanget opp verdifulle miljøer, men mange avgrensninger var relativt grove og beskrivelsene mangelfulle. Behovet for revisjon av mye av datamaterialet har derfor vært stort. Det er samtidig sterke indikasjoner på vesentlige svakheter ved MiS-materialet. Samlet sett er det fremdeles stort behov for naturtypekartlegging i Tydal kommune, og det rådes til stor varsomhet i arealforvaltningen inntil dette er gjennomført.

4 emneord:

Tydal
Naturmangfold
Rødlisteart
Naturtype

Forord

Miljøfaglig Utredning AS har utført en supplerende kartlegging av naturtyper i Tydal kommune.

Arbeidet har i første rekke bestått i å gjennomføre nytt feltarbeid, innlegging av lokaliteter i database, utarbeidelse av kart over viktige områder for biologisk mangfold og utarbeidelse av denne rapporten, men også reinventering og kvalitetssikring av eldre lokaliteter ble foretatt. Feltarbeidet foregikk i 2010 med Geir Gaarder som hovedansvarlig, mens Kirstin Maria Flynn og Ulrike Hanssen deltok både under feltarbeidet og ved rapportskrivningen.

Utredningen er utført på oppdrag fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune. Kontaktpersoner hos fylkesmannen var Beate Sundgård og Kjell Vidar Seljevoll, som skal ha takk for å skaffe fram bakgrunnskilder. I kommunen var miljøvernrådgiver Hilde R. Kirkvold kontaktperson. Sammen med Ingebrikt Saxe Aasen kom de både med informasjon om naturforholdene i kommunen, tips om aktuelle lokaliteter og deltok i felt på enkelte lokaliteter. De skal derfor ha stor takk for disse viktige bidragene til vårt arbeid.

Tingvoll, 26.03.2012

Miljøfaglig Utredning AS

Kirstin Maria Flynn Geir Gaarder

Ulrike Hanssen

Innhold

FORORD	4
INNHold	5
SAMMENDRAG	6
1 INNLEDNING.....	10
2 METODE	12
2.1 GENERELT	12
2.2 INNSAMLING AV INFORMASJON.....	12
2.3 FELTARBEIDET I 2010	13
2.4 VERDSETTING	14
2.5 PRESENTASJON.....	16
2.6 ORDFORKLARINGER.....	17
3 NATURTYPER.....	19
3.1 NATURTYPEKARTLEGGINGEN I 2010	19
3.2 VURDERING AV TIDLIGERE UNDERSØKELSER	22
4 RØDLISTEDE ARTER	27
4.1 OM RØDLISTA	27
4.2 RØDLISTEDE ARTER I KOMMUNEN	27
4.2.1 Generelt.....	27
4.2.2 Karplanter.....	28
4.2.3 Sopp	30
4.2.4 Lav	32
4.2.5 Moser	34
5 FORVALTNING	35
5.1 DAGENS KUNNSKAPSNIVÅ	35
5.2 PRIORITERINGER AV VIDERE NATURTYPEKARTLEGGING	37
6 KILDER.....	38
VEDLEGG: UTSKRIFT FRA DATABASEN NATUR2000.....	40

Sammendrag

Tydal kommune fikk gjennomført sin første naturtypekartlegging for 10 år siden (Storstad 2002). Naturbase har siden det også blitt supplert med en del andre data, men samlet sett har det likevel ikke vært registrert så mange naturtypelokaliteter i kommunen, og det har vært grunn til å frykte at deler av dataene har hatt viktige mangler. Det ble derfor gjennomført en supplerende naturtypekartlegging i 2010 av Miljøfaglig Utredning, der både en del gamle lokaliteter ble kvalitetssikret og det ble gjennomført en del nykartlegging.

I alt kartla vi 50 naturtypelokaliteter, hvorav 45 er helt nye, mens 5 gamle ble reinventert, se fordeling i figur 0.1. Med i alt 53 tidligere kjente lokaliteter, tilsier dette at det nå kommer til å være i underkant av 100 lokaliteter i kommunen som ligger i Naturbase.

Lokalitetene er fordelt i samsvar med hvordan vi prioriterte feltinnsatsen, der det ikke minst er mange i området rundt Stuggusjøen, men der det også er grunn til å merke seg at lokalitetene med høy verdi er ganske godt spredt geografisk. Av lokalitetene har 6 fått verdi A (svært viktig), 25 verdi B (viktig) og 19 verdi C (lokalt viktig). Fordelingen indikerer at mange verdifulle lokaliteter nå er fanget opp, men også at det fremdeles er mulig å finne nye av høy verdi.

Datagrunnlaget fra vår feltkartlegging er noe spinkelt for å evaluere kvaliteten på tidligere undersøkelser, men reinventeringer av de gamle naturtypelokalitetene indikerer at disse vanligvis omfatter verdifulle miljøer, men der avgrensning har vært for grov og dokumentasjonen for svak. MiS-figurene er klart bedre stedfestet, men også denne kartleggingen ser likevel ut til å inneholde alvorlige svakheter. Spesielt er det uheldig at verdifulle forekomster av gammel til svært gammel gran-skog ser ut til å være dårlig fanget opp i MiS. Samlet sett tyder våre resultater helt klart på at behovet for en kvalitetssikring av eksisterende data og gjennomføring av nye og bedre naturtypekartlegginger i Tydal kommune har vært stort.

Tabell 0.1 Fordeling av prioriterte naturtyper i Tydal kommune, basert på vårt feltarbeid i 2010, der antall eksisterende lokaliteter i Naturbase er oppført i parentes (med unntak av de vi reinventerte).

Hovednaturtype	Naturtype	A	B	C	Sum
Myr og kilde					
	Rikmyr	2(1)	7	6	15(1)
	Kilde og kildebekk		1	1	2
	Intakt lavlandsmyr	(1)			(1)
Rasmark, berg og kantkratt					
	Sørvendt berg og rasmark			1	1
Fjell					
	Kalkrike områder i fjellet	(2)	(1)		(3)
Kulturlandskap					
	Naturbeitemark	1(1)	5	3	9(1)
	Artsrik vegkant		1		1
	Beiteskog	(1)	5	1	6(1)
	Slåttemark	1	(1)	1	2(1)
Ferskvann/våtmark					
	Stor elveør			1	1
	Fossesprøytsone	(1)			(1)
	Deltaområde		(1)		(1)
	Kroksjøer og flomdammer		(3)		(3)
Skog					
	Gammel barskog	2(16)	2(7)	5	9(23)
	Bekkekløft og bergvegg	(1)	4(1)		4(2)
	Bjørkeskog med høgstauder	(4)	(3)		(7)
	Gråor-heggeskog	(1)			(1)
	Kalkskog	(1)			(1)
Andre viktige forekomster		(1)			(1)
Sum		6(31)	25(17)	19	50(48)

Det er også foretatt en sammenstilling av rødlistearter i Tydal, unntatt virveldyr. Denne viser at det hittil er kjent minst 52 rødlistearter i kommunen, fordelt på 12 karplanter, 22 sopp, 17 lav og en mose, mens ingen rødlistede virvelløse dyr så langt er funnet. Artene er knyttet til noe ulike miljøer, men ganske mange lever i skog, særlig gammel og/eller spesielt fuktig barskog. Det gjelder både vedboende sopp og mange lav. I tillegg er det en del rødlistearter knyttet til kulturlandskap, ikke minst karplanter og marklevende sopp. For øvrig finnes spredte arter knyttet til andre miljøer, som vassdrag og vassdragsnære miljøer (noen få lav og ei karplante) og fjell (noen karplanter).

Tabell 0.2 Kjente rødlistearter i Tydal kommune etter siste rødliste (Kålås et al. 2010), fordelt på organismegruppe og rødlistekategori, basert på Artskart (Artsdatabanken 2012) og resultater fra vårt feltarbeid i 2010. Virveldyr (pattedyr, fugl, fisk, amfibier og krypdyr) er ikke inkludert.

Gruppe	CR	EN	VU	NT	DD	Sum
Karplanter				12		12
Sopp			5	16	1	22
Lav		3	5	9		17
Moser				1		1
Sum		3	10	38	1	52

Kunnskapen om naturtyper i Tydal kommune har ikke vært og er fremdeles ikke særlig god. Den noe avsides beliggenheten må nok ta en del av skylden, samt få spektakulære naturmiljøer som ville virke spesielt attraktive for fagfolk. Geografisk er det klart at kunnskapen er best om de lavereliggende, sentrale delene av kommunen, nær bosetting og veinett, mens den er dårligst i ytterkantene av kommunen, i høytliggende og avsidesliggende deler. På naturtypenivå har vi nå samtidig best kjennskap til verdiene i skog og dels kulturlandskap og myr. Begge deler samsvarer ganske godt med hvilke områder og miljøer som har konsentrasjoner av verdier og der forvaltningsfokuset bør være størst.

Vårt dekningskart bør gi en del føringer på hvor en bør prioritere framtidige undersøkelser i kommunen, når en samtidig trekker inn behovet for fokus på lavereliggende områder i nærhet til veger og bebyggelse. Særlig er det nok viktig å fokusere på gjenværende rester av eldre barskog, samt rike, tidligere betydelig kulturpåvirkede bjørkeskoger (gjerne i mosaikk med rike myrer). I tillegg ligger det informasjon i et par rapporter som tilsier at flere konkrete området inneholder en del naturtyper (Spikkeland & Ihlen 2006a, Solvang & Oldervik 2006), som også bør komme inn i Naturbase. Tydal kommune bør, i likhet med mange andre norske kommuner, fremdeles være svært forsiktig både med nye utbygginger og med skogsdrift inntil kunnskapsnivået om naturmangfoldet i kommunen heves betydelig også over dagens nivå. Hvis ikke er det stor fare for at verdifulle naturmiljøer og rødlistearter går tapt.

Figur 0.1 Storerikvollen (lokalitet 41) er et godt eksempel på en mager setervoll som fremdeles blir holdt ganske godt i hevd med beite. Den biologiske verdien er derfor høy, og flere kravfulle og dels rødlistede arter ble påvist her i 2010. Dessverre er det få slike lokaliteter tilbake i Tydal kommune. Foto: Ulrike Hanssen.

1 Innledning

I Stortingsmelding nr. 58 om bærekraftig utvikling (Miljøverndepartementet 1997) har Stortinget bestemt at «alle landets kommuner skal ha gjennomført kartlegging og verdiklassifisering av det biologiske mangfoldet på kommunens areal i løpet av år 2003». Direktoratet for naturforvaltning har utarbeidet en håndbok til hjelp for kommunene i kartleggingsarbeidet (Direktoratet for naturforvaltning 2007).

Tydal kommune gjennomførte en begrenset naturtypekartlegging for ti år siden (Storstad 2002), men det har også vært gjennomført litt kartlegging og datainnsamling i tillegg som har kommet inn i Naturbase. Dekningsgraden for kommunen var på forhånd samlet sett likevel ganske dårlig, samtidig som deler av dataene var mangelfulle i forhold til dagens metodikk. Selv om Tydal kommune ikke opplever et spesielt stort arealpress, foregår det en del friluftsliv/hyttebygging og vannkraftutbygging, og hvordan primærnæringene jordbruk og skogbruk forvalter arealene har uansett svært stor betydning for naturmangfoldet i kommunen. Behovet for supplerende naturtypekartlegging er derfor betydelig også her. For å gjennomføre dette ble konsulentfirmaet Miljøfaglig Utredning AS engasjert.

Med grunnlag i kjent kunnskap og spesielt nytt feltarbeid har en supplerende naturtypekartlegging nå blitt gjennomført i kommunen. På basis av utvalgsriterier fastlagt av Direktoratet for naturforvaltning (2007) betyr dette i praksis at det særlig er lagt vekt på å finne miljøer med;

- forekomst av rødlistearter, dvs. arter på Artsdatabanken sin liste over truede og nær truede arter (Kålås m.fl. 2010)
- kontinuitetsområder
- artsrike naturtyper
- sjeldne naturtyper
- viktig biologisk funksjon
- spesialiserte arter og samfunn
- naturtyper med høy produksjon
- naturtyper i sterk tilbakegang

Kartleggingen har imidlertid ikke som målsetting å:

- Få total oversikt over alle kjente arter (vanlige arter registreres ikke)
- Få total oversikt over alt areal (vanlige naturtyper registreres ikke)
- Kartlegge arter (arter skal i første rekke registreres innenfor verdifulle naturtyper)

Vår kartlegging har ikke vært tilstrekkelig geografisk dekkende til å gi oss en god generell oversikt over det biologiske mangfoldet i Tydal kommune. I denne rapporten er det resultatene fra vårt eget prosjekt som presenteres, og enkelte antatt interessante og antatt forvaltningsmessig viktige trekk ved dataene er diskutert. I tillegg gjennomgås forekomsten av rødlistearter unntatt virveldyr.

Figur 1.1 Tydelig kalkrike bergskrenter sør for Lauvøyvola. Forekomsten var noe overraskende, da den ikke kom særlig godt fram av geologisk kart. Enkelte kravfulle, kalkkrevende arter ble funnet her, men den er nok for liten og ligger litt for avsidesliggende (dvs mot lignende kalkrike miljøer) til å ha potensial for spesielt kravfulle og sjeldne arter. Foto: Geir Gaarder.

2 Metode

2.1 Generelt

Direktoratet for naturforvaltning (2007) sin håndbok i kartlegging av biologisk mangfold har vært en sentral rettesnor for hvordan arbeidet har blitt lagt opp. Håndboka sine metoder for hvilke naturtyper som skulle registreres, verdsettes og presenteres, har vært styrende.

Håndboka deler norsk natur inn i 7 hovedtyper og har valgt ut 57 naturtyper innenfor disse som skal prioriteres ved kartleggingen. Den samme hovedinndelingen og de samme prioriteringene av naturtyper er brukt i dette prosjektet. Også håndboka sitt verdsettingssystem er fulgt, samt at alle lokaliteter er lagt inn i en egen database. Som databaseverktøy er *NaturkartDA* sin base *Natur2000 versjon 4.0* benyttet. I tillegg er lokalitetene avgrenset på digitale kart med grunnlag i flyfoto, topografiske kart og punkt stedfestet med GPS.

Direktoratet for naturforvaltning har i sin veiledning til prosjektene lagt vekt på at det hovedsakelig skal fremskaffes eksisterende kunnskap og i mindre grad nye undersøkelser. Dette er tidligere fulgt opp i Tydal med Storstad (2002) sin kartlegging, men der denne i stor grad også baserte seg på nytt feltarbeid. Vi har en supplerende kartlegging, der formålet både var å finne fram til nye lokaliteter basert på nytt feltarbeid, samt sjekke enkelte eldre lokaliteter med usikker status og verdi. Artsomtaler er basert på vanlig, gjeldende navnsetting og systematikk for de ulike artsgruppene.

Når det gjelder bruk av lokale stedsnavn, så har vi i hovedsak benyttet oss av de som står på de nyeste kartene i M711-kartserien til Statens kartverk. I noen tilfeller kan også annet navneverk være benyttet. Lokal kunnskap om stedsnavn er ikke innhentet, slik at det må forventes at det finnes mer presise og korrekte navn på mange av våre lokaliteter.

2.2 Innsamling av informasjon

Vi har i første rekke konsentrert oss om å gjøre nye kartlegginger, og vi har i mer begrenset grad forsøkt å framskaffe eksisterende informasjon, ut over det som kommer ganske lett fram gjennom rapporter og nasjonale databaser. Det som alt har ligget inne i Naturbase har foruten Storstad (2002) sin kartlegging, omfattet spredte eldre undersøkelser, der det nok særlig er grunn til å trekke fram Prestø (1997) sine nøkkelbiotopkartlegginger, samt noen andre undersøkelser av avgrensede skogsområder (Holien & Prestø 1995, Holien et al. 2000, Klepsland 2008 og Røsok 2008). I tillegg kommer et par småkraftundersøkelser, som i varierende grad har gitt nyttig informasjon om delområder (Gaarder 2006, Hagen et al. 2005, Spikeland & Ihlen 2006, a, b, c). En viktig kilde – en konsekvensutredning av ny

kraftlinje over mot riksgrensa (Solvang & Oldervik 2006) – har heller ikke blitt inkludert i vår rapport, men antas å bli rapportert til Naturbase separat. Til sist kommer MiS-kartlegginger (Miljøregistrering i Skog), der vi mottok shape-filer med avgrensede figurer.

Ut over dette var direkte kontakt med lokale ressurspersoner, ikke minst miljøvern-ansvarlig Hilde R: Kirkvold og Ingebrikt Saxe Aasen, der begge også deltok under deler av feltarbeid, en viktig kunnskapskilde. Det er nok trolig det finnes relevante kilder som vi ikke har fanget opp, men dette antas å være forholdsvis begrenset, ikke minst siden de lokale ressurspersonene over tid trolig har fått en god oversikt over det som har vært kartlagt i kommunen opp gjennom årene.

2.3 Feltarbeidet i 2010

Fylkesmannen stilte ved tildelingen av prosjektet i første rekke generelle krav til arbeidet;

- Eksisterende informasjon om naturtyper må gjennomgås og oppdateres så langt som mulig med hensyn til faktiske forhold og avgrensning ut fra tilgjengelige kilder. Fylkesmannen bidrar med eksisterende informasjon om naturtyper i Tydal kommune.
- Hele kommunen skal i utgangspunktet kartlegges, men i en prioriteringssituasjon skal pressområder prioriteres.
- Dersom det er tilgjengelig, skal MiS-data brukes som grunnlag i kartleggingen (Fylkesmannen vil bidra med dette).
- Særlig interessante artsfunn (rødlistede og indikatorarter) som ”bekrefter” områdets verdi skal/bør legges i Artsdatabankens artsobservasjoner eller andre baser slik at funnene kan leses i artskart.
- Kartleggingen skal følge retningslinjene som ligger på DN’s kvalitetssikringsside (<http://kvalitetssikring.dirnat.no/>) under Generell informasjon. De viktigste endringene i retningslinjene for 2010, legges som vedlegg til kontrakten.

I tillegg ble det mottatt ei excel-fil fra Fylkesmannen der alle eksisterende lokaliteter i Naturbase var kommentert, med forslag til hvilke områder som burde prioriteres og hvilke som virket bra nok, utarbeidet av Kjell Vidar Seljevoll. I praksis utgjorde denne et sentralt, konkret grunnlag for prioriteringen av vårt feltarbeid.

Fra Tydal kommune kom det ingen skriftlige krav eller ønsker, men de lokale ansvarlig hadde flere muntlige innspill på hvilke områder som burde kartlegges, noe som ytterligere klarla hvordan vi burde disponere feltinnsatsen vår.

Siden tildelte ressurser var noe begrenset (125.000,- kr inkl mva fra Fylkesmannen, samt 20.000,- kr inkl mva fra Tydal kommune), var det likevel nødvendig å foreta noe prioriteringer innenfor disse rammene.

I praksis ble i første rekke arealer under skoggrensa prioritert, og vi kartla knapt noe på fjellet. Dette medførte geografisk sett av både de nordlige, østlige og sørlige delene av kommunen ikke ble kartlagt. Det var sentrale og dels vestlige deler som ble undersøkt. For å effektivisere feltarbeidet satset vi i stor grad på å ta halvlange (dvs 2-5 timer) turer innenfor området der det var konsentrasjoner av lokaliteter som burde undersøkes og/eller potensielt verdifulle nye lokaliteter. Noen småstopper ble gjort i tillegg, mens vi ikke gjorde forsøk på lengre ekspedisjoner til de mer avsidesliggende delene av kommunen.

På naturtypenivå så var det ikke minst kulturlandskapsmiljøer (inkludert gamle beiteskoger) og gamle barskoger som ble kartlagt. Dette medførte at vi også kom over flere andre typer samtidig, i første rekke rikmyrer. Vassdragstilknyttede miljøer undersøkte vi bare i begrenset grad og som før nevnt oppsøkte vi knapt potensielle rike miljøer i fjellet.

2.4 Verdsetting

Alle lokaliteter er verdsatt etter Direktoratet for naturforvaltning (2007) sitt system, som deler inn lokalitetene i **lokalt viktige (C)**, **viktige (B)** og **svært viktige (A)** områder.

Det er satt opp 5 kriterier for verdsetting av lokalitetene:

- Størrelse og velutviklethet (verdien øker med størrelsen og utviklingsgraden)
- Grad av tekniske inngrep (tekniske inngrep reduserer verdien)
- Forekomst av rødlistearter (verdien øker med antall og trusselsgrad)
- Kontinuitetspreg (verdien øker med miljøets alder)
- Sjeldne utforminger (nasjonalt og regionalt)

Forekomst av rødlistearter er ofte et vesentlig kriterium for å verdsette en lokalitet. Ny norsk rødliste kom høsten 2010 (Kålås m.fl. 2010). Der er IUCNs kriterium for rødlisting av arter (IUCN 2005) brukt i rødlistearbeidet, og dette har bl.a. ført til at en del arter med store forekomster, men der det er dokumentert at de går tilbake, har blitt ført opp på rødlista. De nye rødlistekategoriene med rangering og forkortelser er (med engelsk navn i parentes) :

- RE – Regionalt utryddet (Regionally Extinct)
- CR – Kritisk truet (Critically Endangered)
- EN – Sterkt truet (Endangered)
- VU – Sårbar (Vulnerable)
- NT – Nær truet (Near Threatened)
- DD – Datamangel (Data Deficient)

Ellers vises det til Kålås m.fl. (2010) for nærmere forklaring av inndeling, metoder og utvalg av arter for den norske rødlista. Der er det også kortfattet gjort rede for hvilke miljøer artene lever i og viktige typer trusler.

Figur 2.1 En gjenstående gammel furugadd i det som nå er grandominert skog øst for Hevelåsen. På denne ble den bitte lille knappenåslaven rotnål *Microcalicium ahlneri* (NT) funnet, en art som er sterkt knyttet til morkent trevirke, gjerne inne i gamle hull laget av hakkespetter. Foto: Geir Gaarder

2.5 Presentasjon

Prosjektet resulterer i 3 hovedprodukter:

- Denne **rapporten**
- **Database** oppbygd i Natur2000 (versjon 4.1) med alle registrerte og prioriterte lokaliteter innlagt, med opplysninger om bl.a. sted, verdi, kjente naturkvaliteter og kilder
- **Digitale kart** med innlagte lokaliteter, med egenskapstabell som bygger på databasen

Denne rapporten er bygd opp på tradisjonelt vis med forord, innhold, sammendrag, innledning, materiale og metoder samt presentasjon av resultater og kilder.

Rapporten omfatter:

- en generell del om resultatet av naturtypekartleggingen i Tydal
- en spesiell del som viser funn av rødlistearter i kommunen.
- en spesiell del med utskrift av lokalitetene i databasen

Natur2000 er bygd opp av moduler der den grunnleggende enheten er *lokalitetstabellen* som fastlegger ID-nummer, lokalitetsnavn koordinater for sentralpunkt i lokaliteten, samt andre geografisk relaterte opplysninger som grunneierforhold, kartblad mm.. Til dette lokalitetsregisteret er det koblet informasjon om naturmiljø og artsmangfold. Denne informasjonen ligger lagret i separate tabeller. Naturtypene er lagret i én til én relasjon mens f.eks. artsdata er lagret i én til mange relasjoner. Ved innlegging av naturtypedata brukes DN's retningslinjer for inndeling av naturtypebeskrivelsen i beliggenhet/avgrensning, naturgrunnlag, artsmangfold, vegetasjonstyper, verdisetting, forslag til skjøtsel og hensyn, mm.

De **digitale kartene** er produsert i *QGis* og dels *ArcGIS* og overlevert Fylkesmannen og kommunen i *SOSI-format*. I felt ble dels kart og dels GPS brukt, og det ble bl.a. tatt posisjoner av de fleste rødlistefunn. Lokalitetene ble i etterkant tegnet inn på nettbaserte kart (hovedsakelig ved bruk av *QGis*), i første rekke med en kombinert bruk av økonomiske kart og ortofoto som bakgrunn. Inntegningsnøyaktigheten vil variere etter topografi, områdestørrelse, områdetype og mulighetene for detaljerte reinventeringer. Mens f.eks. mange kulturlandskapslokaliteter bør ha grenser med en nøyaktighet på +/- 10-20 meter, vil nøyaktigheten for myr- og skogsmiljøer gjerne være noe dårligere, gjerne +/- 20 eller 50 meter.

2.6 Ordforklaringer

Populært sagt er biologisk mangfold jordens variasjon av livsformer (planter, dyr og mikroorganismer m.m.), inklusiv arvestoff og det kompliserte samspillet mellom disse. Variasjonen i naturen kan beskrives på tre ulike nivåer: gen-, arts- og økosystemnivå.

I §3 i den nye naturmangfoldlova er en god del naturfaglig sett sentrale ord og uttrykk definert. En del av disse gjengis her;

- a) art: etter biologiske kriterier bestemte grupper av levende organismer;
- b) bestand: en gruppe individer av samme art som lever innenfor et avgrenset område til samme tid;
- c) biologisk mangfold: mangfoldet av økosystemer, arter og genetiske variasjoner innenfor artene, og de økologiske sammenhengene mellom disse komponentene;
- d) dyr: pattedyr, fugler, krypdyr, amfibier, fisk og virvelløse dyr;
- e) fremmed organisme: en organisme som ikke hører til noen art eller bestand som forekommer naturlig på stedet;
- f) genetisk materiale: gener og annet arvemateriale i ethvert biologisk materiale, som kan overføres til andre organismer med eller uten hjelp av teknologi, likevel ikke genetisk materiale fra mennesker;
- i) naturmangfold: biologisk mangfold, landskapsmessig mangfold og geologisk mangfold, som ikke i det alt vesentlige er et resultat av menneskers påvirkning;
- j) naturtype: ensartet type natur som omfatter alle levende organismer og de miljøfaktorene som virker der, eller spesielle typer naturforekomster som dammer, åkerholmer eller lignende, samt spesielle typer geologiske forekomster;
- k) organisme: enkeltindivid av planter, dyr, sopp og mikroorganismer, inkludert alle deler som er i stand til å formere seg eller overføre genetisk materiale;
- l) planter: karplanter, moser og alger;
- m) sopp: sopp og lav;
- q) virvelløse dyr: dyr uten ryggstøyle;
- r) økologisk funksjonsområde: område – med avgrensing som kan endre seg over tid – som oppfyller en økologisk funksjon for en art, slik som gyteområde, oppvekstområde, larvedriftsområde, vandrings- og trekkruiter, beiteområde, hiområde, myte- eller hårfellingsområde, overnattingsområde, spill- eller paringsområde, trekkvei, yngleområde, overvintringsområde og leveområde;

- s) økologisk tilstand: status og utvikling for funksjoner, struktur og produktivitet i en naturtypes lokaliteter sett i lys av aktuelle påvirkningsfaktorer;
- t) økosystem: et mer eller mindre velavgrenset og ensartet natursystem der samfunn av planter, dyr, sopp og mikroorganismer fungerer i samspill innbyrdes og med det ikke-levende miljøet.

Figur 2.2 Lokalitet 46 Patrusvollen sørøst ved Stugusjøen. Miljøforholdene er i utgangspunktet ganske like her, men på høyre side av gjerdet er det aktivt husdyrbeite, mens det på venstre side er lite til ikke noe. Over tid vil forskjellene i artsmangfold og utseende på områdene øke og den økologiske tilstanden gradvis mer forskjellig. Foto: Ulrike Hanssen

3 Naturtyper

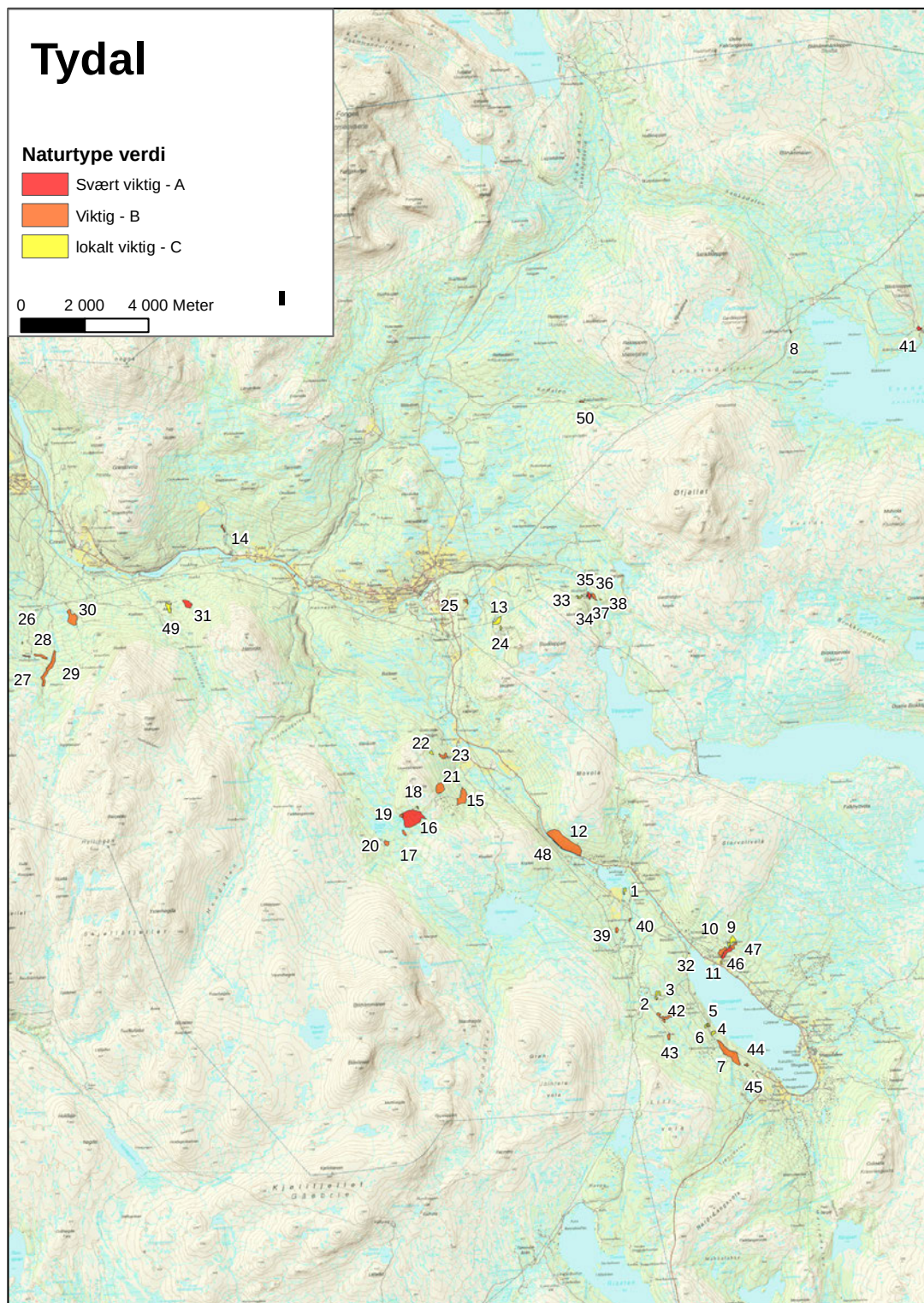
3.1 Naturtypekartleggingen i 2010

Vårt arbeid resulterte i nye eller reviderte beskrivelser av i alt 50 naturtypelokaliteter, der en håndfull var reinventeringer av gamle lokaliteter. 45 lokaliteter var dermed helt nye, der vi ikke kjente til eldre naturtypedata (men noen hadde MiS-figurer mer eller mindre inkludert og i enkelte forelå gamle artsfunn). På forhånd lå det inne 53 lokaliteter i Naturbase, slik at det nå samlet sett er kjent vel 90 naturtypelokaliteter i kommunen.

Generelt viser resultatene en klar opphopning til ulike deler av kommunen, som følge av hvor vi rettet vår kartleggingsinnsats. Samlet sett er spennvidden av lokalitetene middels god (i alt 10 ulike naturtyper ble registrert), og rikmyr (15 lokaliteter), naturbeitemark og gammel barskog (begge med 9 lokaliteter) dominerer. Verdimessig er det grunn til å merke seg at 6 lokaliteter har fått verdien A (to gamle barskoger, to rikmyrer, ei naturbeitemark og ei slåtteeng, der fem av disse var helt nye), 25 har fått verdien B og 19 har fått verdien C. Dette indikerer at det ikke var spesielt vanskelig å finne til nye, til dels svært verdifulle lokaliteter i kommunen. Ut fra ressursinnsatsen er også antallet lokaliteter ganske høyt.

Figur 3.1 Det var hovedsakelig myr, beitemarker og skogsmiljøer som ble registrert under feltarbeidet, men langs riksveg 705 vest for Mosjøen er det skjæringar med en rik flora som også ble fanget opp (lokalitet 48 Movola sør), til dels med forekomst av rødlistearter. Foto: Ulrike Hanssen

Figur 3.2 Prioriterte naturtypelokaliteter i Tydal kommune på basis av naturtypekartleggingen i 2010. Eldre lokaliteter er ikke lagt inn. Fargen angir lokalitetenes verdi. Nummer refererer til lokalt nummer i databasen Natur2000.

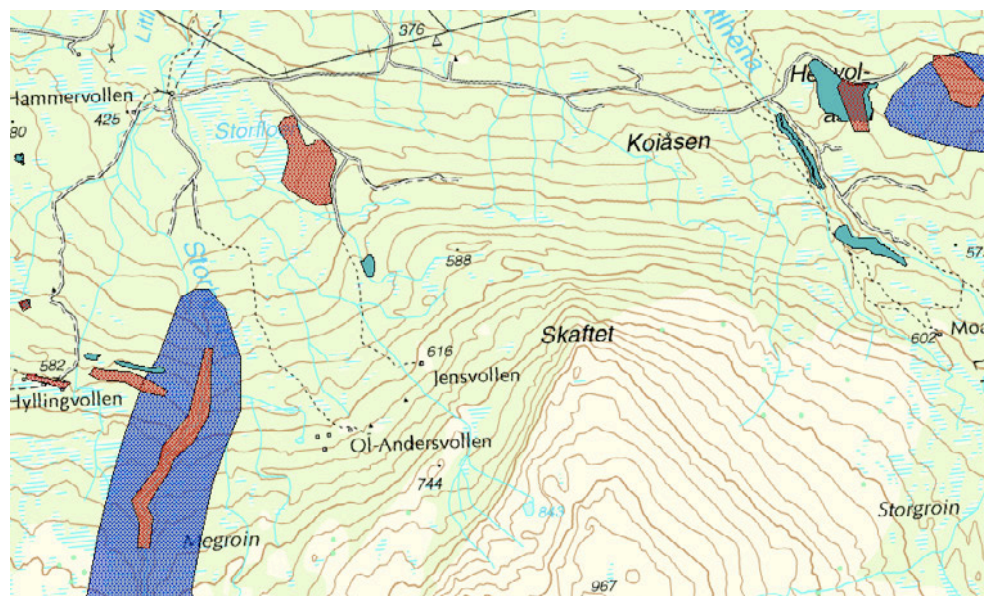
Tabell 3.1 Liste over naturtypelokaliteter i Tydal kartlagt under vårt feltarbeid i kommunen i 2010. ID-nr for lokaliteter som på forhånd lå i Naturbase er vist i første kolonne. I andre kolonne kommer nummeret vi har brukt ved innlegging i basen Natur2000. Lokalitetene er for øvrig sortert etter naturtype og verdi.

NaturbaseID	Nr	Navn	Naturtype	Verdi
	48	Movola sør	Artsrik veikant	B
BN00017747	7	Møbekkvollen beiteskog	Beiteskog	B
	10	Jehavollen øst	Beiteskog	B
BN00017737	12	Movola	Beiteskog	B
	19	Svartåsjøen øst	Beiteskog	B
	21	Lauvøylia	Beiteskog	B
	38	Gravbakkfossen: Kverngrubba	Beiteskog	C
	14	Vælafallet	Bekkekløft og bergvegg	B
BN00017738	29	Storhynna	Bekkekløft og bergvegg	B
	37	Gravbakkfossen øvre	Bekkekløft og bergvegg	B
	39	Grøna - nedre foss	Bekkekløft og bergvegg	B
BN00017732	31	Henvolåsen øst	Gammel barskog	A
	36	Nevollen Øystre: Gammelskog i øst	Gammel barskog	A
	28	Hyllingvollen øst	Gammel barskog	B
	30	Storfloen	Gammel barskog	B
	13	Livollen nord	Gammel barskog	C
	22	Lauvøykleppen øst	Gammel barskog	C
	25	Sellisjøen vest	Gammel barskog	C
	26	Hyllingvollen nord	Gammel barskog	C
	49	Henvolåsen vest	Gammel barskog	C
	17	Svartåsjøen SØ	Kilde og kildebekk	B
	45	Skjettåbekken sør	Kilde og kildebekk	C
	41	Storerikvollen	Naturbeitemark	A
	8	Gardkleppvollen	Naturbeitemark	B
	20	Svartåvollen	Naturbeitemark	B
	27	Hyllingvollen	Naturbeitemark	B
	43	Øvre Fresvollen naturbeitemark	Naturbeitemark	B
	50	Roddalsvollen	Naturbeitemark	B
	11	Patruslia beite	Naturbeitemark	C
	24	Livollen	Naturbeitemark	C
	34	Nevollen Øystre: Setervollen	Naturbeitemark	C
	16	Lauvøyvola SV	Rikmyr	A
	46	Patrusvollen sørøst	Rikmyr	A
	4	Møbekkvollen nord	Rikmyr	B

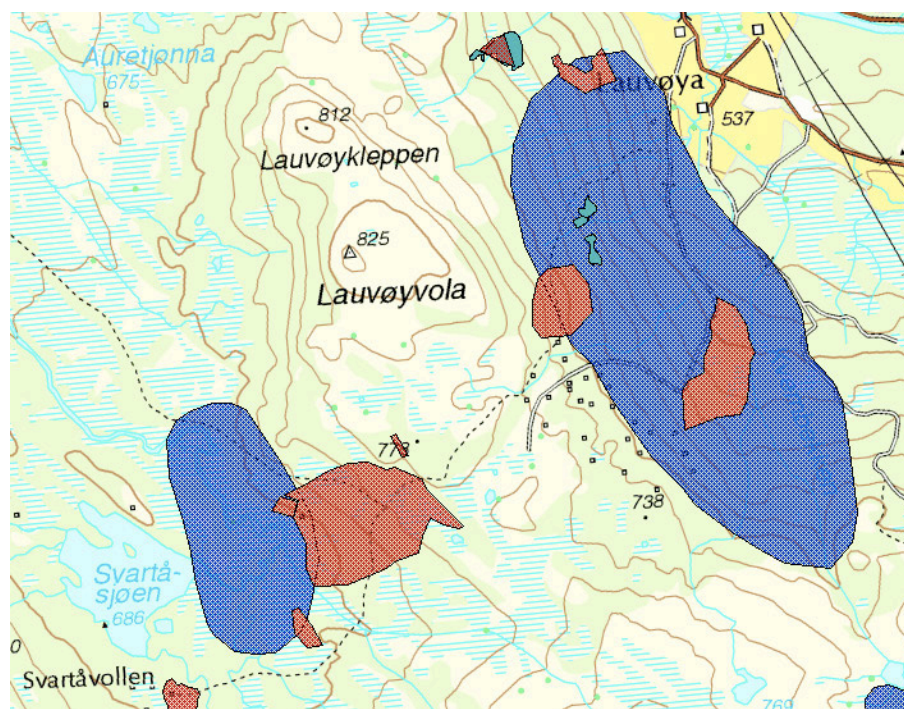
NaturbaseID	Nr	Navn	Naturtype	Verdi
	9	Patruslia nord	Rikmyr	B
BN00017723	15	Kvernbecken	Rikmyr	B
	23	Lauvøya vest	Rikmyr	B
	42	Øvre Fresvollen øst	Rikmyr	B
	44	Møbekvollen sør	Rikmyr	B
	47	Patrusvollen nordøst	Rikmyr	B
	2	Åsvollen sørvest	Rikmyr	C
	3	Åsvollen nordvest	Rikmyr	C
	5	Nedre Fresvollen sørøst	Rikmyr	C
	6	Nedre Fresvollen sørvest	Rikmyr	C
	33	Nevollen Øystre: Rikmyr i vest	Rikmyr	C
	35	Nevollen Øystre: Rikmyr i øst	Rikmyr	C
	40	Langkåsvollen	Slåttemark	A
	32	Stuggusjøholet	Slåttemark	C
	1	Stormovollen vest	Stor elveør	C
	18	Lauvøyvola sør	Sørvendt berg og rasmark	C

3.2 Vurdering av tidligere undersøkelser

Vårt feltarbeid var av for begrenset karakter både geografisk og systematisk sett, til at det er mulig å gi noen dekkende og presis vurdering av kvaliteten på tidligere kartlegginger i Tydal kommune. Fra enkelte begrensede områder bør det likevel være mulig å trekke ut enkelte indikasjoner. I figur 3.3 og 3.4 nedenfor er utsnitt av et område i hoveddalføret lengst vest i kommunen (Hyllingvollen-Henvolåsen) og et noe sør for Tydal sentrum (Lauvåsen-Svartåvollen). Førstnevnte er dominert av granskog, mens sistnevnte har mest fjellbjørkeskog og myr.

Figur 3.3 Utsnitt av topografisk kart fra et område i vestlige deler av Tydal kommune, mellom Hyllingvollen og Henvolåsen der data både fra gammel naturtypekartlegging (blå farge), ny naturtypekartlegging (rød farge) og MiS-kartlegging (grønn farge) er vist samtidig. Utarbeidet i kartprogrammet QGIS.

Figur 3.3 Utsnitt av topografisk kart fra et område i sentrale deler av Tydal kommune, mellom Lauvøya og Svartåvollen, der data både fra gammel naturtypekartlegging (blå farge), ny naturtypekartlegging (rød farge) og MiS-kartlegging (grønn farge) er vist samtidig. Utarbeidet i kartprogrammet QGIS.

Hovedbegrunnelsen for den nye naturtypekartleggingen i disse områdene var å få sjekke gamle naturtypelokaliteter. Resultatene viser ganske klart at de gamle undersøkelsene absolutt var relevante. Det var snakk om verdifulle miljøer og bl.a. ble en del rødlistearter funnet innenfor avgrensede, nye naturtypelokaliteter de fleste steder. Derimot viste også undersøkelsene at de gamle dataene ikke helt uventet var forholdsvis grovt og unøyaktig stedfestet, og at det var stort behov for mer presise grenser. Noen av lokalitetene var nok også delvis motivert fra kvaliteter knyttet til vilt og store, sammenhengende områder (som figurene øst for Henvolåsen og øst for Svartåsjøen) og samsvaret med naturtypemetodikken var derfor svak. Erfaringene fra disse to eksempelområdene samsvarer også med øvrig inntrykk vi hadde av den gamle naturtypekartleggingen i Tydal. Det er gjennomgående snakk om relevante, verdifulle områder, men stedfesting og informasjon om områdene har stort forbedringspotensial, og dels er det snakk om andre kvaliteter enn de som skal fanges opp gjennom naturtypekartleggingen. Unntaket fra dette er enkelte nyere registreringer, som Prestø (1997), der nøyaktigheten er vesentlig større, og beskrivelsene noe mer detaljerte.

Mens verken den gamle eller den nye naturtypekartleggingen har hatt som ambisjon å være arealdekkende, så skal MiS-kartleggingen være det innenfor det produktive skogarealet. Som det tydelig kommer fram av kartutsnittene foran, så skal denne i utgangspunktet ha et relativt høyt presisjonsnivå på stedfestingen, klart bedre enn den gamle naturtypekartleggingen og minst like god som den nye. MiS-undersøkelsene skal som nevnt fange opp verdifulle skogsmiljøer og ikke for eksempel rikmyr eller kulturlandskap. Det er derfor naturlig at det forekommer en del naturtypelokaliteter som ikke er fanget opp i MiS, særlig i området mellom Lauvøya og Svartåvollen, der mye registrert areal var rikmyr.

Resultatene kan likevel ikke sies å være særlig flatterende for MiS-kartleggingen i Tydal kommune, og indikerer helt klart at den nok har fanget opp en del skoglige naturverdier, men også at den har bommet på mye. Når en går nærmere inn i disse to kartutsnittene, så kan ikke avviket ved Lauvøya-Svartåvollen sies å være særlig stort. Dels var det samsvar her, og trolig er ikke avviket i verdivurderinger særlig store. Den alvorlige svakheten ved MiS her skyldes ikke kartleggingen, men MiS-metoden, som bare fokuserer på skog. Den avgrensede nye naturtypelokaliteter nær Lauvøya var ei rikmyr, og skal derfor ut fra metoden ikke fanges opp i MiS. Denne lokaliteten var likevel helt nylig delvis ødelagt av skogsdrift, med tilhørende forsøk på tilplanting av rikmyra med gran(!), se figur 3.5. Her var det også en del kjøreskader i rikmyra forårsaket av skogsdrifta.

Figur 3.4 Ei sturende, lysegrønn granplante satt ned i rik til ekstremrik myr rett vest for Lauvøya. Tilplanting av rikmyr med gran er ikke i samsvar med regelverket for verken god skogforvaltningsskikk eller lovverket og skjer heldigvis i våre dager svært sjelden. Foto: Geir Gaarder

Ved Henvolåsen og Hyllingvollen var det i all hovedsak skoglige verdier som ble registrert også i naturtypekartleggingen (bortsett fra litt kulturlandskap på selve Hyllingvollen). Samsvaret mellom MiS og naturtypekartleggingen må likevel sies å være direkte dårlig her. En liten lokalitet nord for Hyllingvollen og en på selve Henvolåsen (der avviket nok særlig skyldtes at mye av lokaliteten hadde blitt flatehogd etter gjennomført MiS-kartlegging) hadde godt samsvar. Et par andre MiS-lokaliteter i området ble ikke oppsøkt under naturtypekartleggingen, slik at kvaliteten på disse ikke kan vurderes her. Derimot er det alvorlig at lokalitetene langs Storhynna, på Storfloen og rett øst for Henvolåsen ikke ble fanget opp av MiS. Langs Storhynna er det ei naturlig bekkekløft som burde vært lett å observere. Både på Storfloen og øst for Henvolåsen er det snakk om gammel til svært gammel granskog med til dels høye tettheter av rødlistede gammelskogsarter, inkludert enkelte sårbare og sterkt truede arter. Lokalitetene utgjør begge to gode eksempler på noen av de aller viktigste skogsmiljøene som må ivaretas for å ta vare på det biologiske mangfoldet i kommuner som Tydal. Det er samtidig påfallende at de MiS-figurene som ble sjekket opp så ut til å ha klart lavere verdier enn de verdifulle skoglokalitetene vi fant utenfor.

Figur 3.5 Grangadd og gamle levende grantrær på naturtypelokalitet Storfloen. Trærne er ikke særlig grove, men for mange kravfulle arter er det av mindre betydning. Det lå også spredt med læger innenfor lokaliteten, der flere rødlistede vedboende sopp ble funnet. Lokaliteten ligger lett tilgjengelig og opplagt utsatt til for flatehogst, men hadde likevel ikke blitt fanget opp i MiS-kartleggingen. Foto: Geir Gaarder

4 Rødlistede arter

4.1 Om rødlista

Et sentralt verktøy for å identifisere og klassifisere viktige områder for biologisk mangfold er forekomst av rødlistearter. Den norske rødlista oppdateres med jevne mellomrom av Artsdatabanken. Den siste kom i 2010 (Kålås m.fl. 2010) og er basert på kjent kunnskap om ca 21 000 arter.

4.2 Rødlistede arter i kommunen

4.2.1 Generelt

En bortimot total oversikt over kjente forekomster av rødlistearter i Tydal kommune får en ved å søke på Artskartet til Artsdatabanken (2011). Et søk der i januar 2012, gav knapt 250 treff for kommunen når en unntar virveldyr (fugl, pattedyr, fisk og amfibier), men som følge av en del dobbeltoppføringer er det reelle antall funn trolig under 180. Når en videre trekker fra enkelte antatte feiloppføringer og våre funn fra feltarbeidet, så var det på forhånd ikke kjent særlig mer enn 100 rødlistefunn fra Tydal før 2010.

Pr. 10.01.2012 er trolig minst 52 rødlistearter kjent i kommunen, fordelt på 12 karplanter, 22 sopp, 17 lav og en mose, mens ingen rødlistede kransalger eller virvelløse dyr er kjent her så langt. Særlig det tilsynelatende totale fraværet av rødlistede virveldyr er påfallende. Det er ikke mange kommuner i Midt-Norge som er i en tilsvarende situasjon, og dette vitner nok i første rekke om at kommunen har vært dårlig besøkt av entomologer opp gjennom tidene. Her gjenstår mye arbeid!

Spredte karplantefunn er gjort over de siste 50 årene, mens det aller meste av lav og sopp (og moser) er funnet de siste 30 årene. Før andre verdenskrig ser Tydal ut til å ha vært svært lite besøkt av biologer. Trolig har kommunen vært ganske tungt tilgjengelig, samtidig som den ligger i en region som ikke utmerker seg som spesielt særpreget eller spennende. Den har derfor tydelig vært nedprioritert for naturfaglige undersøkelser over lang tid.

Vi gjorde samlet 755 artsfunn av interesse (disse er enten utlagt på Artskart via Biofokus sin BAB-base eller belegg er oversendt offentlige museum), inkludert nærmere 60 rødlistefunn. Dette inkluderte også et par nye rødlistede sopp i kommunen, på tross av en nokså dårlig soppsesong, og også enkelte rødlistede lav. Antallet rødlistearter og –funn er ikke særlig høyt for noen organismegrupper og potensialet er opplagt stort både for å finne nye arter og ikke minst nye lokaliteter.

4.2.2 Karplanter

12 rødlistede karplanter er listet opp for Tydal kommune nedenfor, og samlet er det snakk om et 50-talls lokalitetsfunn. Antallet er moderat og kommunen er ganske tydelig ikke spesielt rik på rødlistede karplanter. Alle arter har da også bare status nær truet.

Det kanskje viktigste miljøet er fjell. Både jøkulstarr, gullrublom, dvergsyre og grannsildre er knyttet til snøleier og fuktige miljøer med sein snøsmelting, gjerne i høyfjellet. Mens jøkulstarr og dvergsyre kan trives ganske godt på kalkfattig berggrunn, er gullrublom nokså kalkkrevende. Ingen av artene er spesielt sjeldne nasjonalt sett, men gullrublom er antagelig den mest fåtallige av dem.

Et par andre arter er funnet i rikmyrer. Både jemtlandsstarr og nebbstarr ser ut til å forekomme hist og her i kommunen, men virker ikke vanlige. Myrtust har derimot en del funn, og er trolig nokså utbredt på rike fastmattemyrer i fjellskogen og oppe på snaufjellet. Tre arter har også sitt tyngdepunkt i kulturlandskapet. Både bakkesøte og kvitkurle har en del funn, men det er grunn til å frykte at begge arter er i sterk tilbakegang, og vi fant bare bakkesøte på en lokalitet under vår kartlegging i 2010. Smalfrøstjerne er bare funnet ved et tilfelle. Arten har et klart nordøstlig utbredelsesmønster i Norge, og er meget sjelden i Trøndelag. Forekomsten ved Stuggusjøen er derfor plantegeografisk interessant og det burde vært lett grundigere etter den for å avklare dagens status og sikre at lokaliteten ble bevart.

Den siste rødlistede karplanta er klåved, en art som primært vokser på elvegrus langs noe større elver. Arten har et par funn i kommunen, men med den sterke vassdragsreguleringen som er av hovedvassdraget, så spørs det hvor lang tid det tar før den også kan være borte herfra. Ingen rødlistearter er knyttet til skog. Dette er da heller ingen viktig naturtype for rødlistede karplanter (og de fleste rødlisteartene der vokser i varmekjære skogsmiljøer), men det fullstendige fraværet av slike arter er likevel uvanlig.

Tabell 4.1 Rødlistede karplantearter som er påvist i Tydal kommune og med lokalitetsnummer for funn lagt inn i databasen Natur2000, samt lokalitetsnavn (her kan det være varierende kvalitet på navnsetting og presisjon). Rødlistestatus er i henhold til Norsk Rødliste 2010 (Kålås m.fl. 2010).

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Status	Lokaliteter
Jemtlandstarr	<i>Carex jemtlandica</i>	NT	Nedalshytta nord, Stormyra ved Hilmo
Nebbstarr	<i>Carex lepidocarpa</i>	NT	Brekka, Gressli, Svellmo
Jøkulstarr	<i>Carex rufina</i>	NT	Blåhammaren, Grønvola, Lynnhøgda, Essandsjøen-Mulevola, Nordre Øyfjellet, Syltjernet, Blåstølen, Storsota
Gullrublom	<i>Draba alpina</i>	NT	Grønvola, Hendalen-Veundalen-Grønsjøen
Bakkesøte	<i>Gentianella campestris</i>	NT	Ved riksvegen vest for Mosjøen, Fossan, Hendalen-Veundalen-Grønsjøen, Lauvøya-Lauvøykleppen, Langsvola, Storvollvola-Falkhyttvola, Stugudal-Ridalen, Storvollvola, Rotåa, Riasten
Myrtust	<i>Kobresia simpliciuscula</i>	NT	Grønnvola, Gråsida, Hilmvola, Lauvøya-Lauvøykleppen, Lauvøyvola SV, Mustjernet, Fiskås-Storerikvollen, Storbekken, Vessingsjøen, Sankåkleppen, Sankådalen, Storvollvola-Falkhyttvola, Svartåsjøen SØ, Svartåsjøen Ø, Vessingvollen, Movola, Grønvola Ø, Øvlingen
Dvergsyre	<i>Koenigia islandica</i>	NT	Blåhammeren, Grønvola, Storbekken, Stuggudal, Øvlingen
Klåved	<i>Myricaria germanica</i>	NT	Håen, Heknåsberget
Jemtlandsrapp	<i>Poa x jemtlandica</i>	NT	Fongen
Kvitkurle**	<i>Pseudorchis albida</i>	NT	Hertjønn NØ, Løvøya, Nedalen, Nordre Fjellheim, Henkrokfossen, Grønvola, Møsjøen N, Nordre Fiskås-Storerikvollen, Nedalen-Sylane, Nesjøen-Nedalshytta-Bandaklumpen, Ramskaret-Skarpdalen, Sanåkleppen og Sankådalen
Grannsildre	<i>Saxifraga tenuis</i>	NT	Bandaklumpen, Grønvola, Kjølifjell, Nedalen-Sylane, Allergot NØ, Sankåkleppen
Smalfrøstjerne	<i>Thalictrum simplex</i>	NT	Stuggudalen
Sum: 12 arter*			30-40 lokalitetsfunn

*I tillegg foreligger bl.a. funn av lappstarr *Carex lapponica* (NT), men dette må være snakk om en feilbestemmelse, da arten i Norge bare er kjent fra et fåtall palsmyrer i Finnmark og Nord-Troms, og det er helst usannsynlig at den skal vokse i Tydal. Det samme gjelder også funn av sørlig vendelrot, som bare forekommer helt sørøst på Østlandet. Et krysslistefunn av gulull (NT) mellom Skarpdalen og Ramsjøhytta antas også å være en feiloppføring, da denne klart nordøstlige arten aldri er funnet mer sikkerhet i Trøndelag og god dokumentasjon bør foreligge før en godkjenner arten her.

**Det er ikke usannsynlig at enkelte av funnene her (særlig de som står til slutt i opplysningen, og som er basert på krysslister) dreier seg om fjellkvitkurle og ikke den rødlistede lavlandskvitkurle.

Figur 4.1 Et rikt skogsbeite i Lauvøylia ved Stuggusjøen, der vi fant enkelte eksemplarer av den kulturbetingede rødlistearten bakkesøte (NT). Arten er trolig i sterk tilbakegang både i Tydal og mange andre norske kommuner, særlig som følge av gjengroing. Foto: Geir Gaarder

4.2.3 Sopp

Med grunnlag i Artskart og Natur2000-basen for Tydal ser det ut til at 22 arter rødlistede sopp er kjent fra kommunen. Dette er ikke et særlig høyt antall innenfor denne artsrike organismegruppa, men i motsetning til for karplanter så er det her ikke bare nær truede arter, men også et par sårbare og mer sjelden sopp som er funnet. Sannsynligheten for å finne flere rødlistede sopp i kommunen er opplagt stor, både i gamle og gjerne kalkrike, velskjøttede og samtidig lite gjødslede enger, i gammel barskog med en del dødt trevirke og i noe kalkrike barskoger.

Den mest tallrike gruppa økologisk sett er knyttet til kulturmarksenger, såkalte beitemarksopp. Dette gjelder alle rødskivesoppene (3 arter), de 8 vokssoppene (inkludert narrevokssoppen) og hvit småfingersopp. Artene er knyttet til gamle, lite gjødslede til ugjødslede enger som holdes i god hevd med slått eller beite. Enkelte av dem er samtidig noe kalkkrevende. Den mest sjeldne og kravfulle er nok prakt-rødskivesoppen, som overalt regnes som en meget god indikator på artsrike, biologisk verdifulle enger.

En annen viktig gruppe er vedboende arter, primært knyttet til gran. Dette gjelder både duftskinn, harekjuke, rynkeskinn, svartsonekjuke, *Trechispora kavinioides* og lamellfiolkjuke (de tre siste kan også opptre på død furu, men vokser nok helst på

gran i Tydal). I tillegg kommer vedalgekølle som nasjonalt sett helst vokser på fuktige, morkne læger av lauvtrær som osp, men som nok også vokser på gran i Tydal.

I tillegg til dette kommer tre marklevende arter i skog. Gråfiolett køllesopp er en nedbryter knyttet til noe rik, fuktig skog, helst granskog. Slank bananslørsopp og trollsørslørsopp danner derimot mykorrhiza med gran (slank bananslørsopp kan også gjøre det med furu) og er knyttet til litt kalkrik skog (lågurtskog eller kalkskog). Særlig trollsørslørsopp virker sjelden i Norge og er bare kjent fra en håndfull lokaliteter så langt.

Tabell 4.2 Rødlistede sopparter som er påvist i Tydal kommune og med lokalitetsnummer for funn lagt inn i databasen Natur2000, samt årstall for funnet i parentes bak lokalitetsnavnet for andre funn. Rødlistestatus er i henhold til Norsk Rødliste 2010 (Kålås m.fl. 2010).¹⁾

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Status	Lokaliteter
Gulbrun narrevoks-sopp	<i>Camarophyllopsis schulze-ri</i>	NT	40 Langkåsvollen
Gråfiolett køllesopp	<i>Clavaria purpurea</i>	NT	Kåsa
Slank bananslørsopp	<i>Cortinarius mussivus</i>	NT	25 Sellisjøen vest
Trollsørslørsopp	<i>Cortinarius norrlandicus</i>	VU	Mobrua
Duftskinn	<i>Cystostereum murrayii</i>	NT	31 Henvolåsen øst, Henåsen, Hilmo NR, Grøna N, 30 Storfloen (2 funn), 29 Storhynna
Duftrødsdivesopp	<i>Entoloma ameides</i>	NT	40 Langkåsvollen
Praktrødsdivesopp	<i>Entoloma bloxamii</i>	VU	46 Patrusvollen SØ
Melrødsdivesopp	<i>Entoloma prunuloides</i>	VU	46 Patrusvollen SØ, Svellmoen
Gyllen vokssopp	<i>Hygrocybe aurantiosplendens</i>	NT	39 Grøna – nedre foss
Rødnende lutvoks-sopp	<i>Hygrocybe ingrata</i>	VU	Rodalsvollen, 40 Langkåsvollen, 50 Roddalsvollen
Lutvokssopp	<i>Hygrocybe nitrata</i>	NT	27 Hyllingvollen, 20 Svartåvollen
Svartdogget vokssopp	<i>Hygrocybe phaeococcinea</i>	NT	43 Øvre Fresvollen (2 funn)
Rødskevokssopp	<i>Hygrocybe quieta</i>	NT	10 Jehanvollen øst
Russelærvokssopp	<i>Hygrocybe russocoriacea</i>	NT	10 Jehanvollen øst
Mørkskjellet vokssopp	<i>Hygrocybe turunda</i>	VU	20 Svartåvollen, 41 Storerikvollen
Harekjuke	<i>Inonotus leporinus</i>	NT	30 Storfloen, 31 Henvolåsen øst, 49 Henvolåsen
Vedalgekølle	<i>Multiclavula mucida</i>	NT	Hilmo NR
Svartsonekjuke	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	NT	31 Henvolåsen øst (5 funn), Hilmo NR, 26 Hyllingvollen N, 30 Storfloen (2 funn), 29 Storhynna, Hena, 14 Vælafallet
Rynkeskinn	<i>Phlebia centrifuga</i>	NT	Hilmo NR, Ås
Hvit småfingersopp	<i>Ramariopsis kunzei</i>	NT	10 Jehanvollen øst
-	<i>Trechispora kavinioides</i>	DD	30 Storfloen
Lamellfiolkjuke	<i>Trichaptum laricinum</i>	NT	Løddølja, 31 Henvolåsen øst
Sum: 22 arter			

Figur 4.2 *Trechispora kavinioides* (DD) er en sjelden, piggete barksopp som ble funnet på en morken granlåg i gammel og fuktig granskog på Storfloen. Dette er trolig første registrering av arten i Trøndelag. Foto: Geir Gaarder

4.2.4 Lav

17 rødlistede lavarter i kommunen må sies å være et brukbart antall for Midt-Norge, og relativt sett høyt sammenlignet med de fleste andre organismegrupper i Tydal. Årsaken er nok to-delt. Dels har kommunen enkelte fine lokaliteter og miljøer for kravfulle og rødlistede lav, og dels er årsaken at det nettopp har vært en del undersøkelser av lichenologer (laveksperter) på slike steder.

Den klart mest interessante og særpregede lokaliteten er Henfallet. Her er et ti-talls rødlistearter funnet, noe som er ganske imponerende for en enkelt lokalitet. I tillegg er flere av dem regionalt meget sjeldne. Dette gjelder både elfenbenslav (EN), som her har landets eneste kjente voksested på gran og samtidig eneste lokalitet i Trøndelag, men også fossenever som er svært sjelden så langt sørøst og trådragg. Den siste store sjeldenheten her er sumphodenål (EN), som riktignok er funnet et par andre steder i regionen, men som heller ikke er påvist for øvrig i Norge. Alle tre karakteriseres av å være fuktighetskrevenende og det er opplagt nærheten til det store fossefallet som er årsaken til at de trives nettopp her.

Også flere andre av rødlisteartene ved Henfallet, og de fleste andre som er funnet i kommunen, er noe fuktighetskrevenende. Samtidig er det ikke minst knyttet til gam-

melskog, særlig gammel granskog, der de vokser på stammer og kvister med gammel bark. Et par trives best på døde trær (gadd) og et par arter vokser gjerne på døde partier av gamle lauvtrær (som de to doggnåartene). De fleste av disse artene finnes mer spredt i regionen, men særlig trollsotbeger og stautnål er sjeldne og kravfulle arter. Sistnevnte er noe spesiell da den i Norge i første rekke vokser på gammel og død eik (eller tømmerhus) på sørlige Østlandet, men så dukker den også hist og her opp i fjellskog i Trøndelag. Trolig er det særlig i fuktig skog med svært gamle og seintvoksende grantrær den vokser, et miljø der også flere andre meget sjeldne skorpelav dukker opp i indre deler av Trøndelag, og ytterligere rødlistearter innenfor dette elementet kan kanskje også forekomme i Tydal.

Tabell 4.3 Rødlistede lavarter som er påvist i Tydal kommune med lokalitetsnavn. Rødlis-testatus er i henhold til Norsk Rødliste 2010 (Kålås m.fl. 2010).

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Status	Lokaliteter
Gubbeskjegg	<i>Alectoria sarmentosa</i>	NT	Et titalls registrerte funn, men stedvis vanlig, 13 Livollen N, 14 Vælafallet, 15 kvernbekken, 22 Lauvøykleppen Ø, 25 Sellisjøen V, 29 Storhynna, 30 Storfloen, 49 Henvolåsen
Granbendellav	<i>Bactrospora corticola</i>	VU	Henfallet, Hilmo NR, 30 Storfloen (2 funn)
Blanknål	<i>Calicium denigratum</i>	NT	Hilmo NR
Hvithodenål	<i>Chaenotheca gracilentia</i>	NT	Gammelvollsjøen, Henfallet, 15 Kvebekken, 29 Storhynna
Langnål	<i>Chaenotheca gracillima</i>	NT	Gammelvollsjøen, Henfallet
Sumphodenål	<i>Chaenotheca hygrophila</i>	EN	Henfallet
Stautnål	<i>Chaenotheca phaeocephala</i>	VU	36 Nervollen østre
Rimnål	<i>Chaenothecopsis viridialba</i>	VU	Gammelvollsjøen vest
Gråsobeger	<i>Cyphelium inquinans</i>	NT	SØ-siden av Målåsen, Hilmo NR
Trollsotbeger	<i>Cyphelium karelicum</i>	EN	31 Henvolåsen øst, 36 Nervollen østre
Huldelav	<i>Gyalecta friesii</i>	NT	Fossan, Henfallet, 31 Henvolåsen øst, Hilmo NR, 30 Storfloen
Elfenbenslav	<i>Heterodermia speciosa</i>	EN	Henfallet
Fossenever	<i>Lobaria hallii</i>	VU	Henfallet
Rotnål	<i>Microcalicium ahlneri</i>	NT	Hevelåsen
Trådragg	<i>Ramalina thrausta</i>	VU	Henfallet
Rustdoggnål	<i>Sclerophora coniophaea</i>	NT	Henfallet, 31 Henvolåsen øst, Hilmo NR, 36 Nevollen øystre
Kystdoggnål	<i>Sclerophora peronella</i>	NT	15 Kvernbekken
Sum: 17 arter			

Figur 4.3 Trolig svært gammel og tydelig seintvoksende gran i fuktig granskog på Henvolåsen øst. Flere rødlistede sopp ble funnet på læger i nærområdet til denne, og på selve grana vokste bl.a. trollsotbeger (EN) sparsomt, en liten knappenålslav som virker sterkt knyttet til gamle grantrær i fuktig skog. Foto: Geir Gaarder

4.2.5 Moser

Det ser bare ut til å være gjort et eneste funn av en rødlistet mose i Tydal kommune. Funnet er av snerpstjernemose *Campyliadelphus elodes*, en art som er rødlistet som nær truet (NT) og som ble funnet sørøst for Henfallet i 1995 av Tommy Prestø. Arten er knyttet til kalkrike fuktige miljøer, gjerne kilder og myrkanter. Det er ikke noe som tilsier at Tydal skal være spesielt rik på sjeldne og rødlistede moser, men bare en enkelt registrering viser nok i første rekke at kommunen er dårlig undersøkt av bryologer (moseeksperter).

5 Forvaltning

5.1 Dagens kunnskapsnivå

Kunnskapen om naturtyper (og biologisk mangfold for øvrig) i Tydal kommune, kan fremdeles ikke sies å være spesielt god. Årsaken ligger nok som tidligere nevnt mye i den noe avsidesliggende beliggenheten, kombinert med fravær av naturtyper og arter som har virket spesielt attraktive for biologer.

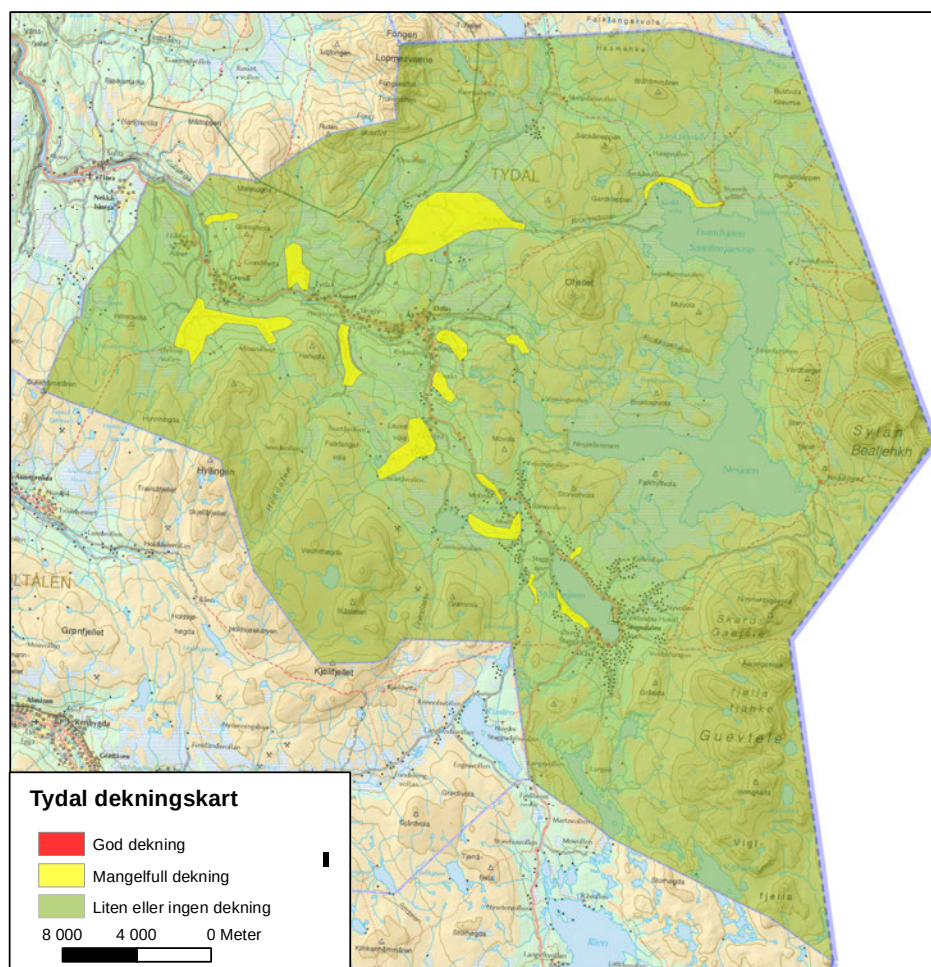
Nokså typisk er det en viss gradient i kunnskapsnivå fra lavlandet og opp i fjellet, men denne er ikke sterk. Det har også vært spredte undersøkelser i høyereliggende strøk, særlig inn mot Sylane, samtidig som det nok også er noe fragmentarisk preg av kartleggingene i lavlandet.

Når det gjelder dekningsgrad på naturtypenivå, er det grunn til å framheve enkelte nokså grundige skogstudier i kommunen, først i reservatene på Hilmo og Henfallet og de siste årene av et par bekkekløfter gjennom Direktoratet for naturforvaltning sitt prosjekt på denne naturtypen. Også gjennom småkraftutredninger og nøkkel-biotopkartlegginger har det kommet fram interessante skogfaglige data, samt vår kartlegging i 2010. Vi har dermed en del kjennskap til arts mangfoldet knyttet til gammel granskog i kommunen, men det gjenstår opplagt å dokumentere bedre mange lokaliteter. Mangfoldet knyttet til gammel furuskog og kalkrik granskog er derimot bedre, selv om det også helst er mindre av slike. Vi kjenner litt til hva som finnes i rike fjellbjørkeskoger, men disse burde også vært mye bedre undersøkt.

Også for fjell og myrområdene er det en viss generell oversikt over arts mangfoldet og variasjonsbredden i naturtyper, mens det gjenstår mye mer på å få tilsvarende oversikt over alle verdifulle naturtypelokaliteter innenfor disse hovedtypene.

Kunnskapen om kulturlandskapet virker generelt svak, og det meste som er kjent er som følge av vår kartlegging i 2010. Bl.a. ble det da gjort litt kartlegging av beitemarksopp på flere lokaliteter. Det er nok dessverre ikke så mye biologisk verdifulle kulturlandskap tilbake i Tydal, dels som følge av gjengroing i seterregionen og dels av intensivering av drifta i lavereliggende deler av kommunen. En må likevel regne med at det finnes en del flere verdifulle lokaliteter som enda ikke er undersøkt.

For øvrig kan det nok finnes små forekomster av verdifulle bergveggs- og ras-marksmiljøer (under skoggrensa) i kommunen, samt verdifulle ferskvannsmiljøer (vassdrag, innsjøer), men det er nok svært få som tilfredsstiller kravene til prioriterte naturtyper etter DN-håndbok 13.

Figur 5.1 Dekningskart for naturtypekartlegging i Tydal kommune. Bortsett fra noen arealmessig svært begrensede småkraftundersøkelser og kraftlinjesaker, har det ikke vært gjennomført konsekvensutredninger av betydning i kommunen i nyere tid som forsvarer at større arealer fortjener å bli vurdert som godt undersøkt. Men både våre undersøkelser i 2010 og enkelte andre nyere kartlegginger gjør at det er en del areal, i første rekke under skoggrensa, som kan betegnes som middels godt/mangelfullt undersøkt.

5.2 Prioriteringer av videre naturtypekartlegging

Dekningskartet på forrige side bør gi klare føringer på hvor en geografisk sett bør prioritere framtidig feltarbeid i Tydal. På naturtypenivå er det generelt grunn til å fokusere på areal under skoggrensa, siden det trolig er disse som kan være sterkest utsatt for arealbruksendringer. Det er et klart behov for å gjennomføre mer kartlegginger i skog, i første omgang for å avklare om kvaliteten på gjennomførte MiS-undersøkelser er så lav som våre kontroller indikerte. Hvis dette skulle stemme, så må en i neste omgang få gjort en dekkende biologisk registrering av all produktiv skog i kommunen som holder et faglig minstemål.

Det er også ønskelig å få gjort mer systematiske undersøkelser av kulturlandskapet i Tydal. Det har opplagt vært og pågår fremdeles en betydelig utarming av det kulturbetingede mangfoldet i kommunen, og en god kartlegging av gjenværende verdifulle rester er en forutsetning for å stanse dette. I neste omgang er det viktig å kanalisere ressurser mot disse lokalitetene for å bevare dem.

Vanligvis er behovet for å kartlegge myr i høyereliggende deler av landet forholdsvis lavt, da disse normalt er lite utsatt for inngrep nå. Observasjonene av nylig gjennomført planting av rikmyr og kjøreskader i forbindelse med skogsdrift på myr ved Lauvøya tilsier likevel at i Tydal så er det også viktig å få gjennomført en skikkelig kartlegging av hvilke myrer som det er biologisk sett er viktig å bevare.

Ut over dette, så finnes det enkelte artsfunn utenfor kjente naturtypelokaliteter som peker klart i retning av at det finnes flere verdifulle lokaliteter som burde vært kartlagt. Den enkleste måten å finne disse på, er ved en sjekk av nyere funn av rødlistearter som ikke kan kobles mot konkrete lokaliteter i Naturbase. Eksempel på slike er smalfrøstjerne ved Stuggusjøen og trollslørsopp ved Mobraua.

I tillegg til dette så har et par litteraturkilder konkrete lokaliteter eller sterke indikasjoner på slike, som burde vært lagt inn i Naturbase;

- Spikkeland & Ihlen (2006a) skriver at store deler av Litlhenna, Storhenna og Hynna har naturverdi som bekekløft, men arealene er ikke kartfestet. Litt er fanget opp i naturtypekartleggingen og litt i MiS, men trolig er det flere forekomster her som burde vært registrert som naturtyper.
- Solvang & Oldervik (2006) har kartlagt 12 naturtypelokaliteter som alle burde vært lagt inn i Naturbase (de er forhåpentligvis på vei inn gjennom et eget prosjekt).

Inntil flere av disse punktene er oppfylt bør Tydal kommune være svært forsiktig med å tillate eller planlegge nye, større inngrep. Samtidig bør omfanget av skogsdrift holdes på et minimum. Hvis ikke er det stor fare for at verdifulle og svært verdifulle naturmiljøer og rødlistearter vil gå tapt i årene framover.

6 Kilder

Artsdatabanken 2012. Artskart. URL: <http://artskart.artsdatabanken.no>

Direktoratet for naturforvaltning 2007. Kartlegging av naturtyper - Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13 2.utgave 2007.

Direktoratet for naturforvaltning 2012. Naturbase. <http://dnweb12.dirnat.no/nbinnsyn/>

Fremstad E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 279 s.

Gaarder, G. 2006. Grøna kraftverk i Tydal kommune. Virkninger på biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning Rapport 2006:63. 14 s.

Hagen, D., Erikstad, L., Skjerpung, N. & Prestø, T. 2005. Småkraftverk i Grøna, Tydal kommune. Konsekvenser for naturtyper, landskap og kulturminner. NINA Minirapport 118. 17 s.

Holien, H. & Prestø, T. 1995. Inventering av lav- og mosefloraen ved Henfallet, Tydal kommune, Sør-Trøndelag. Univ. Trondheim Vitensk. mus. Rapp. Bot. Ser. 1995 7: 1-26.

Holien, H., Prestø, T. & Sivertsen, S. 2000. Lav, moser og sopp i barskogreservatene Hilmo og Råndalen, Tydal og Selbu, Sør-Trøndelag. - NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2000-4: 1-32.

Institutt for skog og landskap 2012. Arealinformasjon. <http://www.skogoglandskap.no/kart/kilden>

IUCN (World Conservation Union) 2001. *IUCN Red List Categories and Criteria: Version 3.1*. IUCN Species Survival Commission, Gland, Switzerland, and Cambridge, United Kingdom.

Klepsland J. 2008. Naturverdier for lokalitet Hena, registrert i forbindelse med prosjekt Bekkekløfter 2007, S-Trøndelag. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.

Kålås, J. A., Viken, Å., Henriksen, S. & Skjelsest, S. (red.) 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norway.

Lid J. & Lid D. T. 2005. Norsk flora. 7. utgåve ved Reidar Elven. Det Norske Samlaget, Oslo. 1230 s.

Moen A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss.

Moen, A. & Klokke, T. 1974. Botaniske verneverdier i Tydal kommune, Sør-Trøndelag fylke. K. Norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1974-3: 1-15.

Norges geologiske undersøkelse 2007. N250 Berggrunn - vektor. <http://www.ngu.no/kart/bg250/>

Prestø, T. 1997. Naturkvaliteter og nøkkelbiotoper for biologisk mangfold på skogeierdommene Fossan og Gammelvollsjøen, Tydal kommune, Sør-Trøndelag. Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet Vitenskapsmuseet Botanisk Notat 19972: 1-72.

Røsok Ø. 2008. Naturverdier for lokalitet Seteråa, registrert i forbindelse med prosjekt Bekkekløfter 2007, S-Trøndelag. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.

Solvang, R. & Oldervik, F. 2006. Konsekvensutredning 420 kV-ledning Nea-Järpstrømmen (riksgrensen). Deltema naturmiljø (flora og fauna). AsplanViak. Rapport, 42 s. + vedlegg.

Spikkeland, O. K. & Ihlen, P. G. 2006a. Hynna kraftverk, Tydal kommune. Verknadar på biologisk mangfold. Ole Kristian Spikkeland Naturundersøkelser. Rapport, 24 s.

Spikkeland, O. K. & Ihlen, P. G. 2006b. Kraftverk i øvre Litlhena, Tydal kommune. Verknadar på biologisk mangfold. Ole Kristian Spikkeland Naturundersøkelser. Rapport, 21 s.

Spikkeland, O. K. & Ihlen, P. G. 2006c. Kraftverk i Væla, Tydal kommune. Verknadar på biologisk mangfold. Ole Kristian Spikkeland Naturundersøkelser. Rapport, 20 s.

Storstad, T.M. 2002. Kartlegging av biologisk mangfold i Tydal kommune. Rapport.

Figur 6.1 En fuktig, gammel kildeskog med gran og bjørk rett øst for Hyllingvollen i vestre deler av Tydal kommune. Dette er en særpreget og ofte biologisk verdifull naturtype, men som har hatt forholdsvis lav oppmerksomhet også blant biologer og derfor ofte oversett eller undervurdert i kartleggingssammenheng. Dette var eneste lokalitet vi fant under våre undersøkelser, men det bør være mulig å finne flere i kommunen. Foto: Geir Gaarder.

Vedlegg: Utskrift fra databasen Natur2000

På de neste sidene er faktaark med den viktigste informasjonen som er lagt inn om hver enkelt lokalitet vist, inkludert kartavgrensning, bilder (i lite format) som er tatt fra lokalitetene, samt artsfunn og kilder. Navnsetting og nummerering er de samme som i rapporten. Bare lokaliteter som ble undersøkt i 2010 er gjengitt her. For andre, tidligere kartlagte lokaliteter vises det i stedet til kildene oppgitt i kapittel 2, samt til Naturbase.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Stor elveør
Utforming: Urte- og grasrik ør
Mosaikk:
Feltsjekk: 30.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 11.10.2010 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 30.08.2010, sammen med Geir Gaarder og Ulrike Hanssen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørøstsiden av Møsjøen, der Grøna renner ut i Møsjøen. Lokaliteten omfatter et lite område av elvedeltaet som forøvrig antas å ha kvaliteter, men det må undersøkes nærmere. Avgrensingen er skarp mot fjellbjørkeskog som bærer preg av å ha vært beiteskog tidligere. Berggrunnen i området består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen stor elveør med mest grus og med vegetasjonstypen urte- og grasrik ør. Det er en blanding av fuktutforming i fjellet (Q2f) og fuktutforming i lavlandet – rik (Q2).

Artsmangfold: Lokaliteten er uten trær og busker. Feltsjiktet er glissent og usammenhengende, og med urter som gulsildre, blåmjelt, setermjelt, småsyre, gulstarr, harerug og hundekveke. I kantsoner mot fjellbjørkeskogen er det mjødukt som dominerer.

Lok. nr. 1 Stormovollen vest forts.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten består av arter typiske for pionersamfunn langs vassdrag. Elva er ikke regulert, men planer om småkraftverk foreligger.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et større deltasystem der Grøna renner ut i Mosjøen. Rundet deltaet er det rester av et gjengroende kulturlandskap med gamle beitemarker og beiteskoger.

Vegetasjon: Fuktutforming i fjellet (Q2f)

Urte- og grasør (Q2)

Verdivurdering: Lokaliteten får en C-verdi, lokalt viktig. Dette både fordi det vurderes å være en viktig del av et større deltaområde, men også fordi det inneholder grusører med forekomst av flere kalkkrevende fjellplanter. Liten størrelse og fravær av spesielt sjeldne eller kravfulle arter medfører at verdien ikke settes høyere.

Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå i fred og vassdraget bør ikke reguleres.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 7 art(er) påvist: harerug, småsyre, gulsildre, setermjelt, blåmjelt, gulstarr, hundekveke.

Åsvollen sørvest er den sødre av de to lokalitetene.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Åpen intermediaær og rikmyr i lavlandet
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 11.10.2010 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, sammen med Ulrike Hanssen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i lia på vestsiden av Stuggusjøen. Lokaliteten omfatter ei myr på sørsiden av en grusvei med ei hytte på høyden i sørvest. Det er et fuktsig i midten av myra. Avgrensingen er skarp mot fjellbjørkeskog med vier og einerkratt, samt mot en grusvei i nord. Berggrunnen i området består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har middelsrik til ekstremrik myrvegetasjon. Det er en fastmattemyr med lite lyng og kratt.

Artsmangfold: Tre- og busksjikt mangler stort sett, med unntak av noe vierkratt i kantsoner til fjellbjørkeskogen, samt litt dvergbjørk her og der. I feltsjiktet dominerer arter som fjellfrøstjerne og trådstarr, samt at det finnes en del gulstarr, finnskjegg, bjønnbrodd, breiull og noe klubbestarr. Andre arter som myrsnelle, myrklegg, jåblom, trillingsiv, flekkmarihånd og kastanjesiv finnes også spredt.

Åsvollen sørvest er den nordre av de to lokalitetene.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 11.10.2010 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i samarbeid med Ulrike Hanssen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i lia på vestsiden av Stuggusjøen. Lokaliteten omfatter ei myr på nordsiden av en grusvei med ei kraftlinje som krysser myra i nordenden. Avgrensingen er skarp mot fjellbjørkeskog med vier og einerkratt, samt mot en grusvei i sør. Berggrunnen i området består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har middelsrik til ekstremrik myrvegetasjon. Det er en fastmattemyr med lite lyng og kratt.

Artsmangfold: Tre- og busksjiktene mangler stort sett, med unntak av noe vierkratt i kantsoner til fjellbjørkeskogen, samt litt dvergbjørk her og der. I feltsjiktet dominerer arter som fjellfrøstjerne og trådstarr, samt finnes det en del gulstarr, finnskjegg, bjønnbrodd, breiull og noe klubbstarr. Andre arter som myrsnelle, myrklegg, jåblom, trillingsiv, flekkmariehånd og kastanjesiv finnes også spredt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Denne lokaliteten var tidligere sammenhengende med lokalitet Åsvollen sørvest som ligger rett sør, men de er nå delt i to av grusveien med grøfter på begge sider.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten var tidligere del av et større myrkompleks, men det er nå delt av en vei. Ellers er landskapet stort sett fjellbjørkeskog som er noe brukt som utmarksbeite, med noen spredte gamle setre.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr i lavlandet (utforming av LM2) (Rødlistebetegnelse) (M2a)

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi C – lokalt viktig. Lokaliteten har en del indikatorer på rikmyr, inkludert noen kravfulle arter. Siden lokaliteten bare er middels stor, er uten funn av rødlistearter og ligger i et høyereliggende skoglandskap med en del rikmyr får den ikke høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: myrsnelle, fjellfrøstjerne, myrklegg, bjørnebrodd, flekkmarihand, kastanjesiv, trillingsiv, klubbestarr, gulstarr, trådstarr, bredmyrull, finnskjegg.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 11.10.2010 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i samarbeid med Ulrike Hanssen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i lia, midt på vestsiden av Stuggusjøen, nord for Møbekkvollen. Lokaliteten omfatter ei myr på østsiden av grusveien med et kildesig som starter midt på og renner østover mot Stuggusjøen. Avgrensingen er noe diffus mot frodig fjellbjørkeskog med mye høystauder og einerkratt i nord, øst og sør, mens den er skarp i vest mot en grusvei. Berggrunnen i området består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en åpen rikmyr med rik til ekstremrik vegetasjon. Det er ei fastmattemyr med lite lyng og kratt.

Artsmangfold: Tre- og busksjikt mangler stort sett, med unntak av litt fjellbjørk her og der, samt litt vierkratt og høystauder i overgangen til høystaudebjørkeskogen. I feltsjiktet dominerer arter som fjellfrøstjerne, bjønnskjegg og stjernestarr, samt finnes det en del gulstarr, hårstarr, bjønbrodd, breiull og mye klubbestarr på store deler av myra. Andre arter som myrklegg, jåblom,

Nedre Fresvollen sørøst er figuren til høyre.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 11.10.2010 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i samarbeid med Ulrike Hanssen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i lia på vestsiden av Stuggusjøen, sør for Fresvollen. Lokaliteten omfatter østsiden av ei myr som er delt i to av en grusvei. Avgrensingen er skarp mot fjellbjørkeskog med mye høystauder og einerkratt i nord, øst og sør, og mot en grusvei i vest. Berggrunnen i området består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er ei åpen myr med middelsrik vegetasjon. Det er ei fastmattemyr med lite lyng og kratt.

Artsmangfold: Tre- og busksjikt mangler stort sett, med unntak av litt fjellbjørk her og der, samt litt fjellbjørk og dvergbjørk i kantsonen mot veien. I feltsjiktet dominerer arter som fjellfrøstjerne, bjønnskjegg og svarttopp, samt finnes det en del gulstarr, klubbestarr og sveltull. Det er forholdsvis lite breiull og hårstarr på myra, men de er tilstede.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en vei på vestsiden av myra som har skilt den fra myra på

Nedre Fresvollen sørvest er figuren til venstre.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Åpen intermediaær og rikmyr i lavlandet
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 11.10.2010 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i samarbeid med Ulrike Hanssen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i lia på vestsiden av Stuggusjøen, sør for Fresvollen. Lokaliteten omfatter vestsiden av ei myr som er delt i to av en grusvei. Avgrensingen er skarp mot fjellbjørkeskog med mye høystauder og einerkratt i nord, vest og sør, og mot en grusvei i øst. Berggrunnen i området består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er ei åpen rikmyr med middelsrik vegetasjon. Det er ei fastmattemyr med lite lyng og kratt.

Artsmangfold: Tre- og busksjikt mangler stort sett, med unntak av litt fjellbjørk her og der, samt litt fjellbjørk og dvergbjørk i kantsonen mot veien. I feltsjiktet dominerer arter som fjellfrøstjerne, bjønnskjegg trådstarr, samt finnes det en del gulstarr, marigras, jåblom og myrklegg. Det er forholdsvis lite breiull på myra, men arten er tilstede. Det ble også gjort et funn av engmarihånd på myra.

Lok. nr. 6 Nedre Fresvollen sørvest forts.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en vei på østsiden av myra som har skilt den fra myra på østsiden av veien.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med frodig høystaudebjørkeskog og beiteskoger i varierende gjengroingsfaser. Det er en del hyttefelt i område, noen av nyere dato. Flere av rikmyrene i området er skadet av grøfting for adkomstveier til hyttefelt og vann- og avløpsledninger til hyttene.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi C – lokalt viktig. Lokaliteten har en del indikatorer på rikmyr, inkludert noen kravfulle arter. Siden lokaliteten er forholdsvis liten, er uten funn av rødlistearter og ligger i et høyereliggende skoglandskap med en del rikmyr får den ikke høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: fjellfrøstjerne, jåblom, myrklegg, engmarihand, gulstarr, trådstarr, bredmyrull, marigras.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Beiteskog
Utforming: Beiteskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 30.03.2011 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, sammen med Ulrike Hanssen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Denne lokaliteten er tidligere beskrevet og lagt inn i Naturbase (Naturbase ID: BN00017747, Sørvest for Stugusjøen) i forbindelse med kartlegging av biologisk mangfold i Tydal kommune (Storstad, 2002). Det er nå gjort endringer på grensene, og den er beskrevet på nytt etter ny mal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i lia på vestsiden av Stugusjøen i Tydal kommune, fra hyttefeltet på Møbekkvollen og sørover. Lokaliteten omfatter et gjengroende beiteskogområde mellom de to grusveiene. Avgrensingen er skarp mot grusvei i nord, øst og vest, mens den er mer diffus mot yngre høystaudebjørkeskog i sør. Berggrunnen i området består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen beiteskog med utforminga høystaudebjørkeskog. Det er også innslag av naturtypene rikmyr og rik kilde i skogen. Vegetasjonstypene er lavurt-utforming av høystaudebjørkeskog (C2c), sotstarr-blankstarr-

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 30.03.2011 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 01.09.2010, sammen med Ulrike Hanssen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Gardkleppvollen vest for nordsiden av Esandsjøen i Tydal kommune. Lokaliteten omfatter en naturbeitemark som ligger rundt seterbygningene. Et lite område rundt den ene hytta er inngjerdet og slått. Avgrensingen er skarp mot grusvei i vest, mot dyrkamark i øst, og mot fjellbjørkeskog og krattskog i nord og sør. Berggrunnen i området består i hovedsak av kalkglimmerskifer og kalksilikatgneis.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen naturbeitemark med utforminga frisk fattigeng. Vegetasjonstypen er vanlig utforming av frisk fattigeng (G4a).

Artsmangfold: Enga domineres av gulaks, engkvein med innslag av sølvbunke. Det er også en del ryllik, vanlig arve, fjelltimotei, hårsveve sp. blåkløkke, hvitkløver, fjellmarikåpe, småsyre, småengkall, engfrytle og trefingerurt. Av beitemarksopp ble kjeglevokssopp, fjellvokssopp og kritt vokssopp registrert, samt grasmarksarten gul nålehatt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Setra er i bruk til beite, men da trolig bare som en del av et stort utmarksbeite for sau slik at beitetrykket er noe lavt. På området som slås rundt den ene hytta er ikke graset fjernet etter slått slik at dette gir en gjødselvirkning. Ellers ser det lite gjødsla ut.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

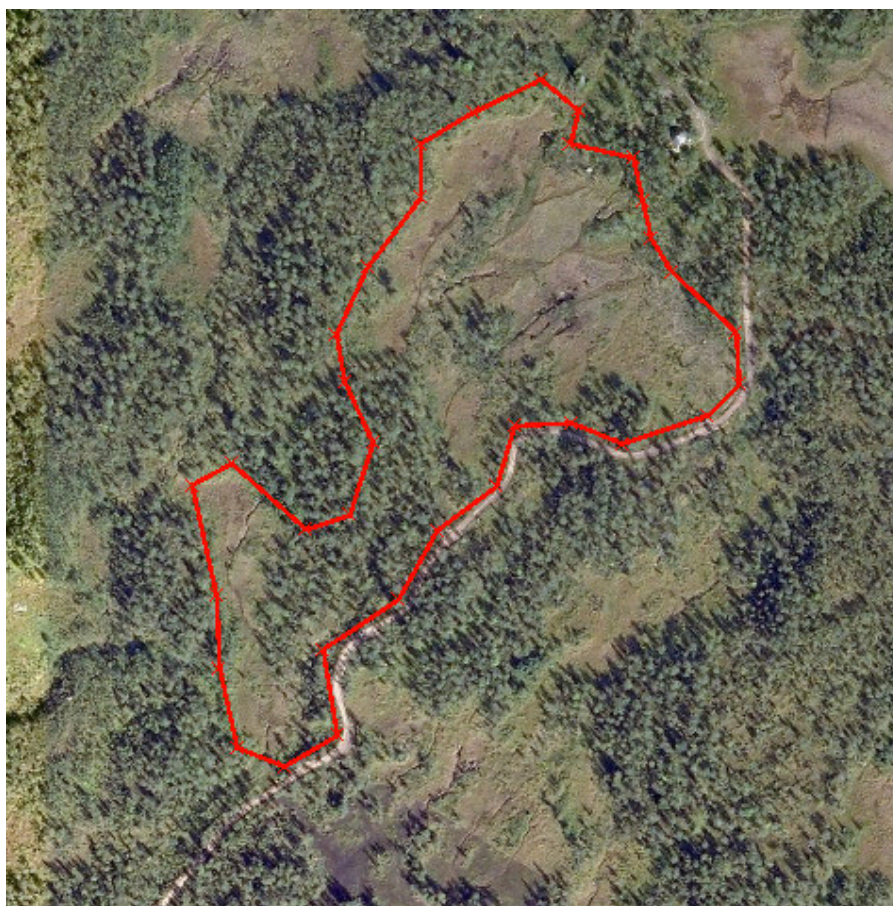
Vegetasjon: Vanlig utf (G4a)

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi viktig - B. Dette fordi den er stort sett i god hevd, preget av langvarig drift og lite gjødsla. Det er også funnet flere kravfulle arter her.

Skjøtsel og hensyn: Beitinga i området bør opprettholdes.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 16 art(er) påvist: småsyre, arve, fjellmarikåpe, trefingerurt, hvitkløver, småengkall, blåklokke, ryllik, hårsveve, engfrytle, engkvein, gulaks, sølvbunke, fjelltimotei, kjeglevokssopp, kritt vokssopp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

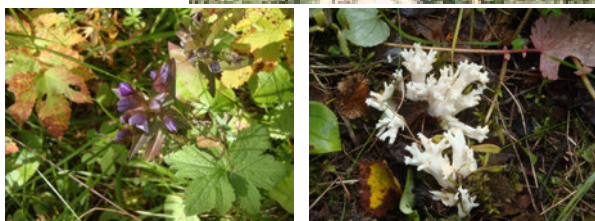
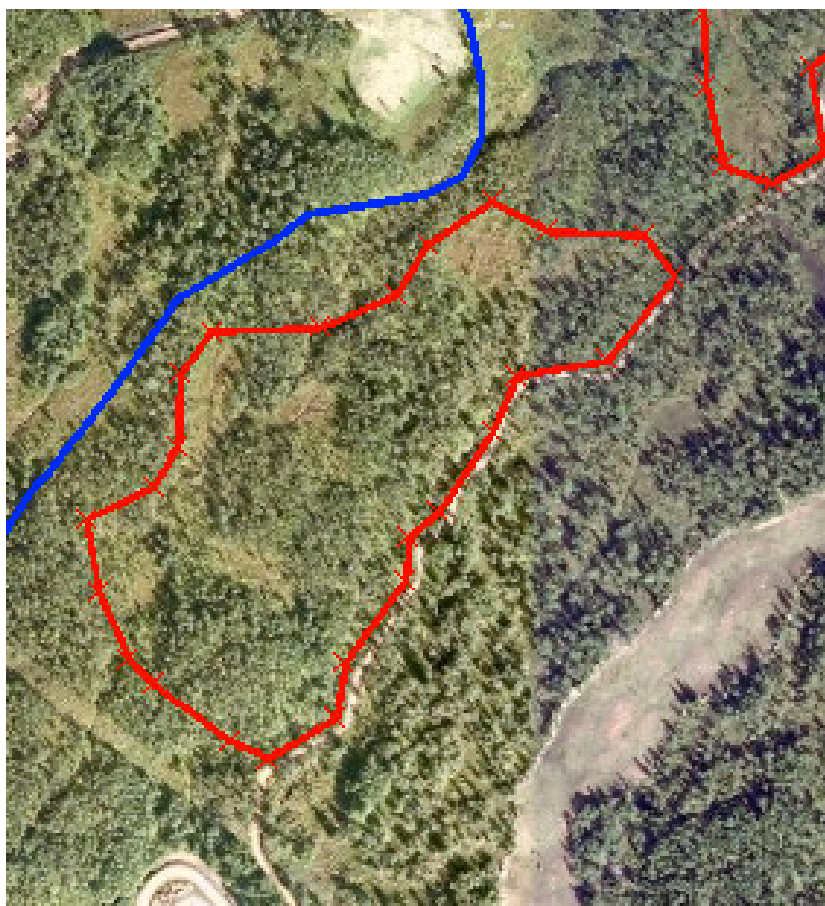
Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 30.03.2011 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 02.09.2010, sammen med Ulrike Hanssen, Geir Gaarder, Hilde R. Kirkvold fra kommunen, Saxe Aasen og grunneier, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Patruslia og Jehanvollen på nordøstsiden av Stuggusjøen i Tydal kommune. Lokaliteten omfatter ei kildeprega rikmyr på vestsida av grusveien. Avgrensingen er skarp mot grusvei i vest. Ellers er avgrensinga mer diffus mot til dels kildeprega fjellbjørkeskog og fattig lyngdominert fjellbjørkeskog. Berggrunnen i området består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen rikmyr med utforminga åpen intermediær- og rikmyr i lavlandet. Det er også innslag av kilde og kildebekk under skoggrensen med utforminga kilder i lavlandet. Vegetasjonstypene middelsrik fastmattemyr (M2) og rikkilde med gulsildre-utforming (N2a) er tilstede.

Artsmangfold: Det er noe bjørk, einer og dvergbjørkekratt på myra. Av typiske rikmyrsarter

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Beiteskog
Utforming: Beiteskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 30.03.2011 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 02.09.2010, sammen med Ulrike Hanssen, Geir Gaarder, Hilde R. Kirkvold fra kommunen, Saxe Aasen og grunneier, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Patruslia og øst for Jehanvollen på nordøstsiden av Stuggusjøen i Tydal kommune. Lokaliteten omfatter en gjengroende beiteskog i en sørvestvendt lise på vestsida av grusveien. Avgrensingen er skarp mot grusvei i vest og mot hogstfelt under kraftlinje i sør. Ellers er avgrensinga mer diffus mot fjellbjørkeskog. Berggrunnen i området består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen beiteskog. Vegetasjonstypen er høystaudebjørkeskog (C2a). Her og der er skogen noe kildeprega med kildesig av gulsildre-utforming (N2a).

Artsmangfold: Skogen består av bjørk og noe rogn og selje, og gror igjen med einer og dvergbjørkekratt. Det er en del arter knytta til de rik kildesiga; trillingsiv, gullmyrklegg, gulstarr,

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 31.03.2011 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 02.09.2010, sammen med Ulrike Hanssen, Geir Gaarder, Hilde R. Kirkvold fra kommunen, Saxe Aasen og grunneier, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på gården Patruslia på nordøstsiden av Stuggusjøen i Tydal kommune. Lokaliteten omfatter deler av en beitemark nord for gårdstumet i en sørvestvendt lise. Avgrensingen er skarp mot grusvei i vest og mot gårdstunet i sør. Ellers er avgrensinga mer diffus mot mer gjødsla deler av beitemarka. Berggrunnen i området består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen naturbeitemark med utforminga frisk fattigeng. Vegetasjonstypen er vanlig utforming av frisk fattigeng (G4a).

Artsmangfold: Beitemarka er til dels tresatt med bjørk og selje. Feltsjiktet har en god del gulaks, engkvein, engfrytle, kjerteløyentrøst, småengkall, ryllik, legeveronika, og blåklokke. Noen få funn av bakkesøte (NT) ble også gjort.

Bruk, tilstand og påvirkning: Beitemarka beites av hester og beitetrykket er forholdsvis høyt. Øvre deler er noe gjødslet, men det tresatte området har ikke vært/lite gjødslet. Gården drives som et ridesenter og bruken skal utvides til flere friluftslivsformål.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med rike bjørkeskoger og rikmyrer i den sørvendte lia nord for Stuggusjøen.

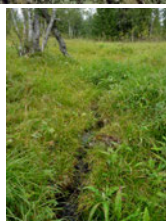
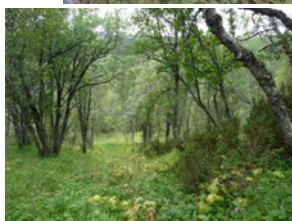
Vegetasjon: Vanlig utf (G4a)

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes å ha en klar verdi C – lokalt viktig. Den er stort sett i god hevd og lite gjødsla, og det er funnet noen kravfulle arter typiske for artsrike enger, inkludert en rødlisteart. Liten størrelse og noe preg av gjødsling i kantsoner medfører at verdien ikke settes høyere.

Skjøtsel og hensyn: Beitetrykket bør opprettholdes.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 9 art(er) påvist: kjerteløyentrøst, småengkall, legeveronika, blåklukke, ryllik, bakkesøte, engfrytle, engkvein, gulaks.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Beiteskog
Utforming: Beiteskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 31.03.2011 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 02.09.2010, sammen med Ulrike Hanssen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Lokaliteten er tidligere undersøkt av Vitenskapsmuseet i forbindelse med rapporten om botaniske undersøkelser i Tydal kommune (Sivertsen 1977). Den ble lagt inn i naturbase i 1999 (Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1999). Her endres lokalitetens avgrensing og den beskrives på nytt etter ny metodikk.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i den sørvestvendte lia på vestsiden av veien nord for Mosjøen i Tydal kommune. Lokaliteten omfatter en frodig beiteskog i den nedre delen av lia. Avgrensingen er skarp mot veien i sør, og ellers noe mer diffus mot fattigere blåbærbjørkeskog i øst og vest, og mer glissen skog i underkant av tregrensa i nord. Berggrunnen i området består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer, med innslag av metasandstein og skifer i nordvest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen beiteskog med utforminga høystaudeskog. Vegetasjonstypen er høystaude-bjørkeskog (C2a). Det er også innslag av lavurt-utforming av høystaudeskog (C2c) og gulsildre-utforming av rikkilde (N2a)/middelsrik

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel barskog
Utforming: Gammel granskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 03.09.2010 (siste)

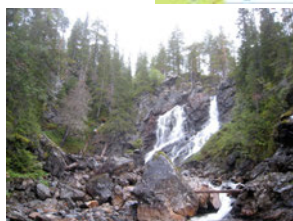
Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 31.03.2011 av Kirstin Maria Flynn, basert på eget feltarbeid 03.09.2010, sammen med Ulrike Hanssen og Geir Gaarder, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med MIS-kartlegging (figur nr. 81323). Her er avgrensinga noe annerledes.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av Sølisjøen, rett nord for Livollen i nærheten av Ås i Tydal kommune. Lokaliteten omfatter en granskog i en nordvendt skråning. Avgrensingen er skarp mot en grusvei i vest og et hogstfelt i nord. Ellers er den noe mer diffus mot yngre granskog i sør og øst. Berggrunnen i området består i hovedsak av sandstein, kalkstein og skifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen gammel barskog med utforminga gammel granskog. Vegetasjonstypen er i hovedsak blåbærskog (A4a) med innslag av småbregne-skrubbær-skog (A5b). I nedre del er det et lite område med svakt utvikla rikmyrsvegetasjon (L2).

Artsmangfold: Skogen består i hovedsak av gran med noe bjørk her og der. Gammelskogsarter

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg

Utforming: Bekkekløft

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Bekkekløft og bergvegg F09 - Bekkekløft F0901 (90%), Gammel barskog F08 - Gammel granskog F0801 (20%), Fossesprøytsone E05 - Moserik utforming E0501 (10%).

Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med MIS-kartlegging (figur nr. 78646). Avgrensningen er ikke helt like, men begge kartlegginger fanger opp de viktigste miljøene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i den sørvendte lia litt under 2 kilometer nordvest for Tydal kirke. Den ligger langs elva Væla der denne danner ei mindre kløft på veg ned mot dalbunnen, samt også et tydelig fossefall - Vælafallet. Det er litt bergvegger på begge sider av elva på strekningen (særlig på vestsiden), mens fossen danner små fosseenger, primært på vestsiden av elva. Berggrunnen i området består av glimmerskifer med lag av amfibolitt, men virker ganske gjennomført kalkfattig her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er ei tydelig utformet bekkekløft, med innslag av litt fosserøymiljøer. Vegetasjonstypene er kalkfattige bergveggsmiljøer, samt for det meste blåbærskog og dels røsslyngskog rundt, men også fragmenter av høgstaude- og lågurtskog.

Artsmangfold: Gran er dominerende treslag, men det er også litt furu, særlig på kanten av fossefallet. Lauvtrær finnes bare sparsomt. Feltsjiktet er ganske ordinært, inkludert arter som bergfrue og bergmjølke i bergveggene, og i litt frodigere skogspartier arter som hvitmaure, turt, skogørkvein og markjordbær. På grankvister påvirket av fossesprut ble det forgjeves lett etter kravfulle og rødlistede lav, men ingen slike ble funnet. Tendenser til egnet miljø var likevel tydelig, med forekomst av både grynvrenge og stiftfiltlav på kvistene. Ellers mest gråmoser og storkransmose på steinblokkene her. For øvrig ble det funnet arter som randkvistlav og skrukkelav på bergvegger, samt granseterlav, en regionalts ganske sjelden art, på trestamme. For øvrig også litt gubbeskjegg (NT) på bartrær. På noen sparsomme læger på vestsiden av fossen vokste arter som kjøttkjuke og svartonekjuke (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er hogd mye i dette landskapet som er dominert av unge plantefelt, men akkurat rundt fossefallet og helt inntil bekkekløfta står det eldre naturskog igjen. Denne er stort sett i aldersfase, men bare med spredte biologisk gamle trær og dødt trevirke (i første rekke rett på vestsiden av fossen). Vannføringen i elva virker for ujevn og trolig i perioder for lav til at det kan dannes velutviklede fosserøymiljøer her.

Fremmede arter: Ingen observert.

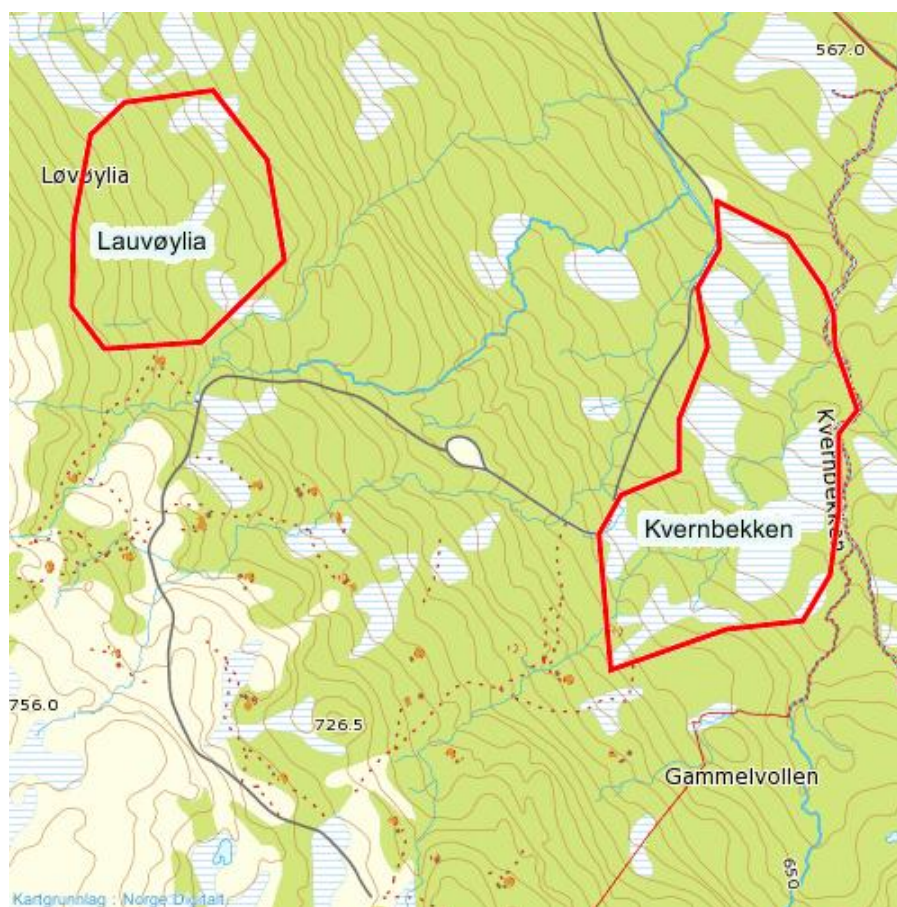
Del av helhetlig landskap: Få tilsvarende miljøer ser ut til å opptrer i nærheten.

Verdivurdering: Verdien settes til viktig - B. Dette er ei middels stor og middels godt utviklet utviklet kløft med innslag av en halvstor foss. Enkelte kravfulle og dels rødlistede arter forekommer, men ingen truede arter er funnet. Verdien settes derfor ikke høyere. Verdiene er særlig knyttet til nærområdet til fossefallet.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt. Både vannkraftutbygging og skogsdrift vil være negativt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 11 art(er) påvist: bergfrue, bergmjølke, hvitmaure, kjøttkjuke, svartonekjuke (NT), gubbeskjegg (NT), granseterlav, randkvistlav, grynvrenge, stiftfiltlav, skrukkelav.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr

Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr

Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Rikmyr A05 - Rik skog- og krattbevokst myr A0501 (60%), Gammel barskog F08 - Gammel granskog F0801 (10%).

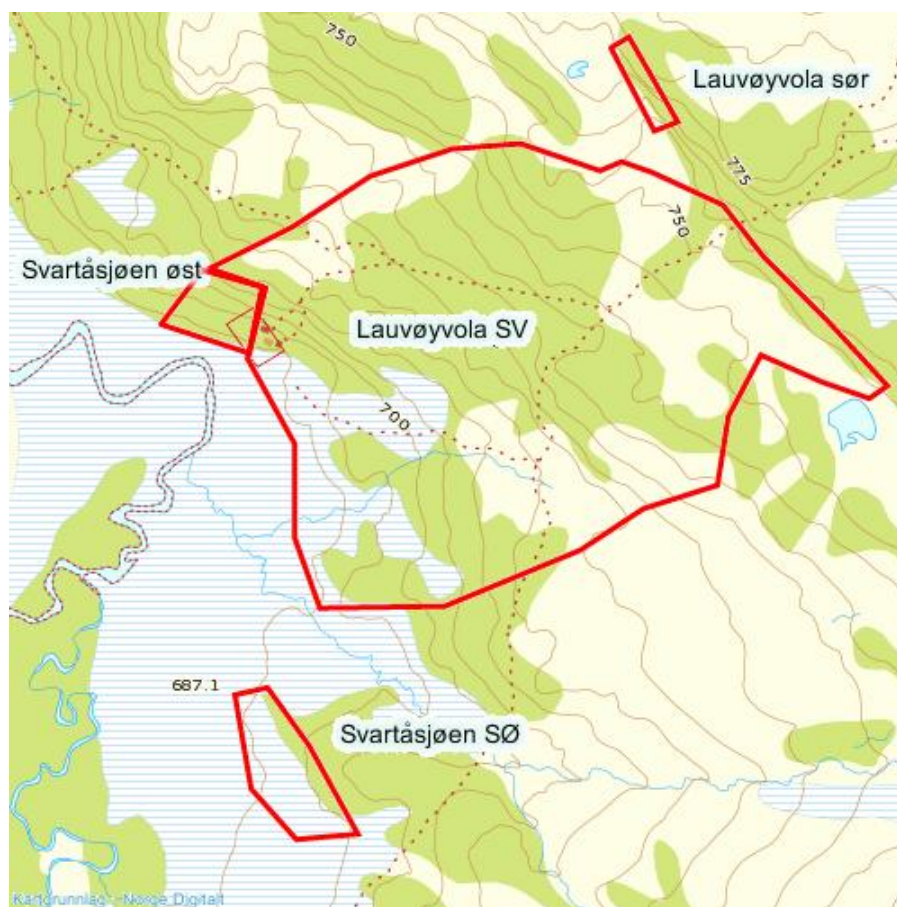
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med tidligere naturtypekartlegging (Naturbasenr BN00017723), men da bare grovt avgrenset sammen med mye nærliggende areal og med lite konkret informasjon. Den gamle lokaliteten foreslås derfor splittet opp og erstattet bl.a. av denne nye lokaliteten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vel en kilometer sør for Lauvøya, oppe i lia vest for Tya. Det er snakk om ei slak til jevn nordøstvendt lise, der Kvernbekken i stor grad danner grensa mot sørøst (det er samtidig hogd på østsiden av den). I sørvest og nord er det opphør av myrdominert mark som utgjør grensa (dels litt utydelig/gradvis) og i nordvest delvis en hytteveg som hovedsakelig er bygd på fastmark. Berggrunnen i området består av skifrig, ofte kalkholdige bergarter, noe som nok også er situasjonen her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det meste av lokaliteten består av middelsrike

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr

Utforming: Ekstremrik myr i høyereliggende områder

Mosaikk: Totalt 4 naturtype(r) registrert: Rikmyr A05 - Ekstremrik myr i høyereliggende områder A0506 (40%), Kilde og kildebekk A06 - Kilde over sørboreal A0603 (10%), Beiteskog D06 - Beiteskog D0601 (30%), Kalkrike områder i fjellet C01 - Rabbe C0101 (2%).

Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Lokaliteten virker ikke tidligere undersøkt, selv om nærheten til ferdselsvegen inn til Svartåvollen burde kunne tilsi noe annet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vel to kilometer sørvest for Lauvøya, på sørsiden av Lauvøyvola. I den slake vestvendte lia her er det mye bakkemyrer i mosaikk med bjørkeskog. Avgrenset lokalitet skiller seg stedvis ganske skarpt fra fattigere vegetasjon i sør, nord og øst, mens det blir litt mer diffust i vest. Noen mindre bekkesig går gjennom lokaliteten. Berggrunnen i området består trolig av kalkspatholdig fyllitt, og det er i det minste tydelig stedvis mye kalk her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er en del bakkemyrer her, hvorav mange har

ekstremrik til middelsrik karakter. For det meste er det fastmattemyrer, men mindre innslag av mjukmattemyr ble funnet nær et tjern i sørøst, men da mer intermediært preget. I tillegg innslag av rike til ekstremrike kilder og kildebekker flere steder. Det er også noe bjørkeskog av varierende rikhet her, dels blåbær- og kreklingskog, men også partier med rik lågurtskog, dels overgang mot kalkskog. Til slutt et lite fragment av reinrosehei.

Artsmangfold: Bjørk er omtrent enerådende som treslag. Myrene har et ganske stort mangfold av rikmyrsarter, og dette inkluderer også flere kravfulle og dels sjeldne arter. Bl.a. ble engstarr funnet lokalt rikelig ett sted, en suboseanisk art som tidligere neppe er påvist i Tydal kommune (men har et par funn i Røros). I tillegg kan nevnes både myrtust (NT - en del), brudespore (stedvis mye - flere hundre eks sett), blodmarihand, sotstarr (en del), fjellsnelle, gullmyrklegg, småvier og agnorstarr (et par funn, er relativt sjelden i regionen). Overraskende ble det også funnet et lite fastmarksparti i østre del med innslag av reinrosehei, der foruten reinrose også vokste bl.a. rynkevier og liljekonvall. Det er opplagt potensial for flere kravfulle og enkelte rødlistede arter her, også innenfor en organismegruppe som sopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en sti/ferdselsåre gjennom lokaliteten til Svartåvollen bl.a. en del brukt av ATV, uten at denne påvirker lokaliteten negativt. Det har sikkert vært en god del beite her før, men det er nå bare svakt beitetrykk.

Fremmede arter: Ingen observert.

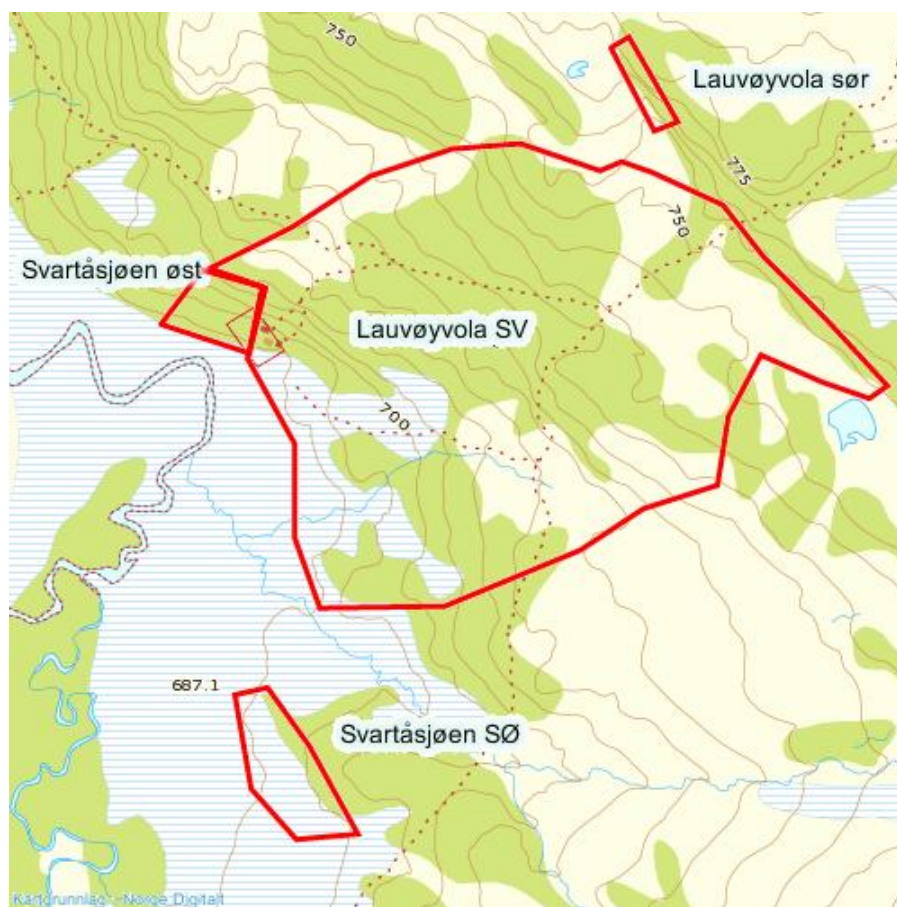
Del av helhetlig landskap: Det er en god del rikmyr i dette landskapet, noe denne lokaliteten utgjør en naturlig og viktig del av.

Verdivurdering: Lokaliteten er ganske stor og har meget velutviklet rik til ekstremrik myr. I tillegg mindre innslag av andre kvaliteter som kalkrik lågurtbjørkeskog, kildesamfunn og så vidt reinrosehei. Samlet sett medfører dette at lokaliteten under litt tvil får så høy verdi som svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Det er svært viktig at lokaliteten får være fri for fysiske inngrep som drenering, vegbygging m.v. Forsiktig hogst av bjørk har trolig lite å si for verdiene. Et noe økt husdyrbeite vil derimot ganske sikkert vært positivt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 35 art(er) påvist: dvergjamne, skavgras, fjellsnelle, småvier, myrtevier, rynkevier, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, reinrose, gullmyrklegg, myrklegg, fjellbakkestjerne, fjelltistel, hvitmaure, bjørnebrodd, liljekonvall, grønnkurle, blodmarihand, brudespore, stortveblad, skogsiv, kastanjesiv, trillingsiv, sotstarr, tranestarr, strengstarr, gulstarr, engstarr, trådstarr, agnorstarr, småsivaks, bredmyrull, myrtust (NT), sveltull.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kilde og kildebekk

Utforming: Kilde over sørboreal

Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Rikmyr A05 - Rik skog- og krattbevokst myr A0501 (60%), Kilde og kildebekk A06 - Kilde over sørboreal A0603 (40%).

Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

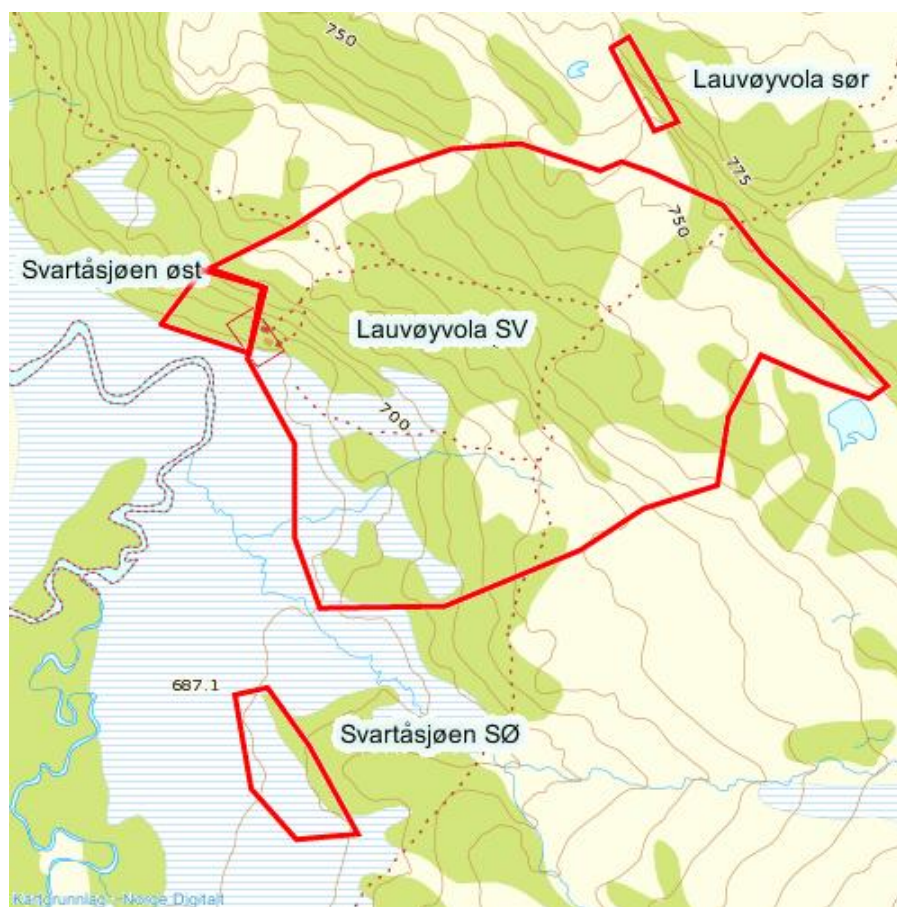
Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger et par kilometer sørvest for Lauvøya, like øst for Svartåvollen. Den ligger i dalbunnen, men preges av kildeframspring fra fastmarksskog og dels myr i sørøst. Berggrunnen i området består trolig av kalkspatholdig fyllitt, og det gjelder nok også her. Lokaliteten grenser dels skarpt til fastmarksvegetasjon i øst, mens det ellers er svært så gradvise overganger til fattigere myr på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har en veksling mellom fastmattemyr av intermediær til middelsrik karakter og kildeframspring av rik til ekstremrik utforming. I kanten er det samtidig fattigere hei med fragment av rikhei i øst og intermediær myr i vest.

Artsmangfold: En del typiske arter for rikmyr og rike kildesamfunn forekommer, inkludert kravfulle og uvanlige arter som myrtust (NT), brudespore, kastanjesiv, småvier, gullmyrklegg,

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Sørvendt berg og rasmark
Utforming: Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

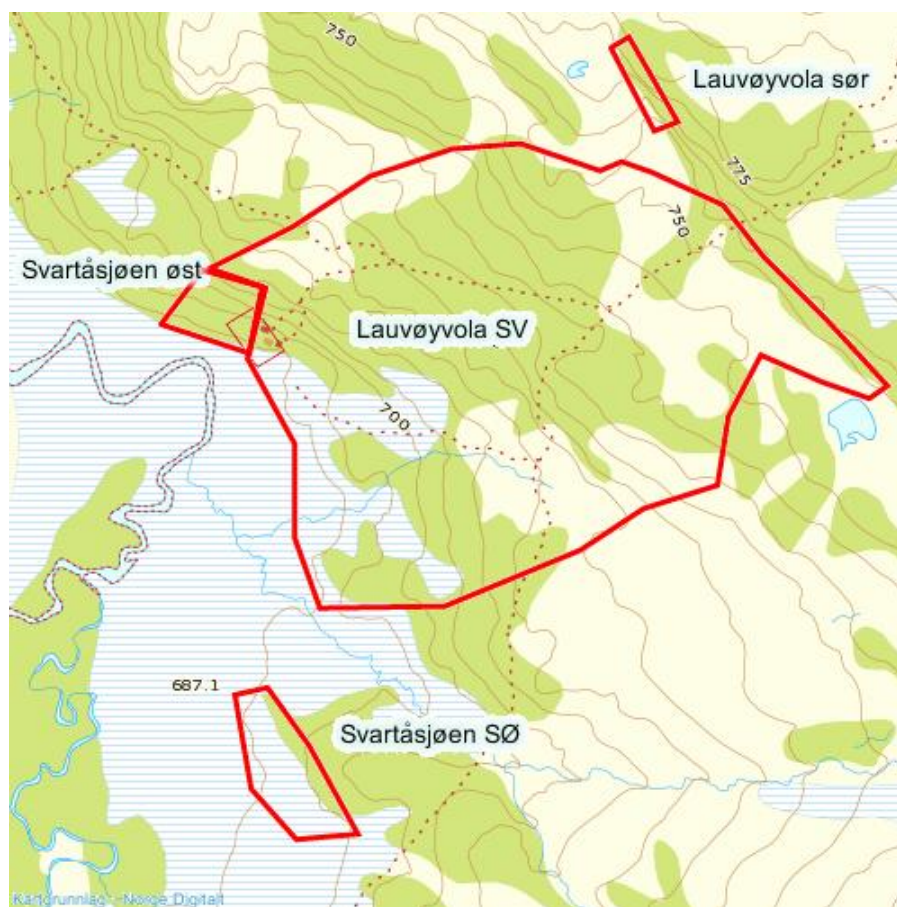
Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger kanskje to kilometer sørvest for Lauvøya, rett på sørvestsiden av Lauvøyvola. Den omfatter en bergskrent som kanskje er opptil 5 meter høy på det meste og strekker seg knapt 100 meter i retning sørøst-nordvest. På oversiden er det mer ordinær, fattig bjørkeskog, mens det er myr og halvrik skog i nedkant som den grenser ganske skarpt til. Også i nord og sør er det nokså tydelig grense med opphør av skrenten. Berggrunnen i området består i utgangspunktet trolig mest av kalkspatholdig fyllitt, men her er det spørsmål om det ikke går et lite bånd av mer rein kalkspatmarmor i tillegg.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er for det meste snakk om kalkrike bergveggsmiljøer, med artsmangfold dels knyttet til reinroseheier og kalkrik rasmark her. I nedkant av skrenten er det til dels frodige høgstaudeenger.

Artsmangfold: Miljøet er til dels frodig, men ikke så mange arter. Noen typiske kalkkrevende

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Beiteskog
Utforming: Beiteskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger et par kilometer sørvest for Lauvøya, ikke så langt unna Svartåsjøen. Den ligger i den sørvestvendte lia, helt ned mot myra i dalbunnen, og avgrenses ganske diffust mot fattigere skog i nordvest og dels nordøst. I sørøst danner ei hyttetomt grense, mens myra kommer inn i sørvest. Berggrunnen i området består i utgangspunktet trolig mest av kalkspatholdig fyllitt, og det er tydelig ganske kalkrikt her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er for det mest snakk om friske, tydelig kalkrike engsamfunn her, muligens stedvis med litt kildepreg.

Artsmangfold: Lokaliteten har noe glissen fjellbjørkeskog med innslag av åpne engsamfunn innenfor lokaliteten. Engene har en ganske rik flora som inkluderer en del engplanter, inkludert litt bakkessøte (NT) og småengkall. I tillegg kommer arter knyttet til kilder og rikmyr inn, særlig i kantsoner, som brudespore, stortveblad, myrtust (NT) og fjellfrøstjerne. Også tysbast vokser her.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ikke særlig påvirket av fysiske inngrep, bortsett fra at helt nylig uttak av torv til bruk på hytta har ødelagt mindre partier i øst (bl.a. vokser stortveblad helt inntil uttaket). Engene bærer preg av svakt beitetrykk og en tydelig, men langsom gjengroing.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: I utgangspunktet har nok dette vært en fin del av et stort enhetlig landskap i veksling mellom myr og beiteskog, men beitetrykket har nå i en del tid vært så lavt at det kan stilles spørsmål om dette heller ikke er en av de siste restene som er tilbake av dette kulturlandskapet.

Verdivurdering: Verdien settes til viktig - B. Dette fordi lokaliteten inneholder flere kravfulle og dels rødlistede arter typiske for gamle engsamfunn og rikmyr. Verdien settes ikke høyere fordi den er liten og ikke utpreget artsrik.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er helt avhengig av at fysiske inngrep som torvuttak opphører. Hogst av bjørk vil være positivt, under forutsetning av at beitetrykket samtidig økes vesentlig. Hvis ikke kan også det være skadelig som følge av økt oppslag av busker.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: fjellfrøstjerne, jåblom, tysbast, småengkall, bakkesøte, hvitmaure, grønnekurle, brudespore, stortveblad, hårstarr, myrtust (NT), marigras.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark

Utforming: (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå

Mosaikk:

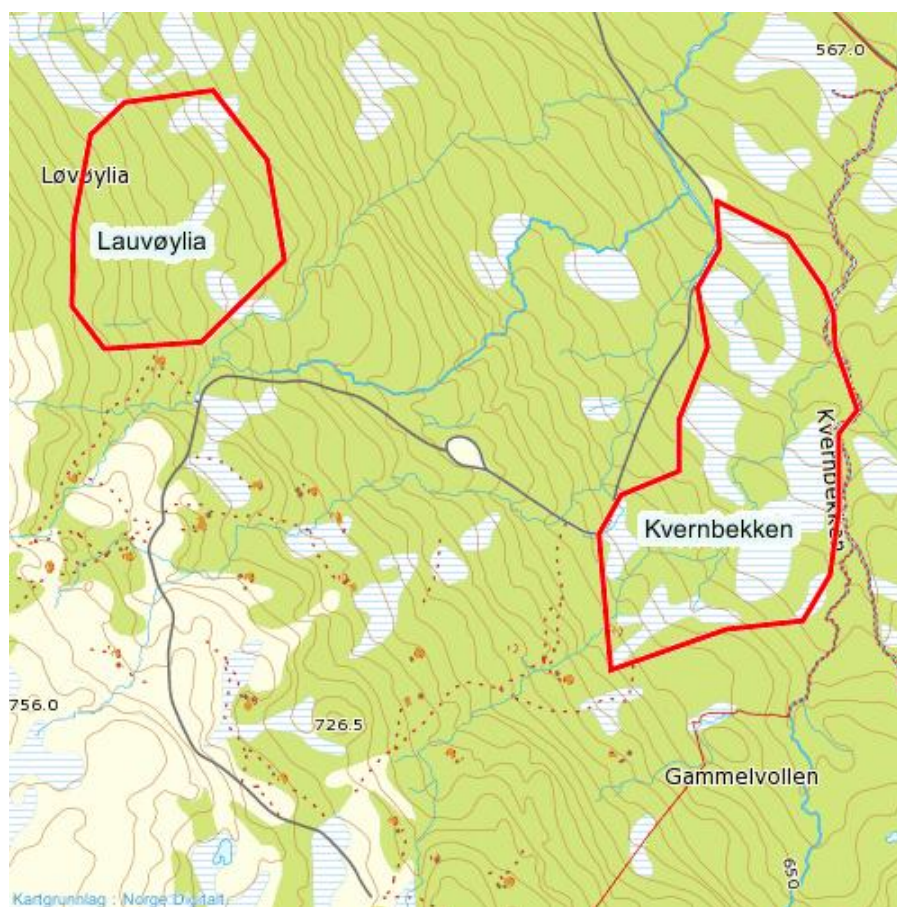
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger et par kilometer sørvest for Lauvøya, og omfatter hoveddelen av setervollen på Svartåvollen. Dette inkluderer også mindre soner av sletta nær elva i øst, og medfører at lokaliteten stort sett grenser skarpt til småskog i søndre halvdel og mot hei og dels elvekant i nordre halvdel. Berggrunnen i området består i utgangspunktet trolig mest av kalkspatholdig fyllitt, og lokalt er det innslag av litt kalkrik vegetasjon også her, selv om det nok er en god del løsmasser her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Deler av enga, særlig i kantsoner i øst og lokalt i nordvest, har preg av flekkmure-sauesvingel-eng. Hoveddelen av setervollen har mer fattig eng, dels av det som Fremstad (1997) har karakterisert som gammeleng (G14), dels som svakt utviklet gulaks-engkveineng. Det er også innslag av finnskjegg-ryer i lokaliteten, kanskje særlig i nordre del.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Beiteskog

Utforming: Beiteskog

Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Beiteskog D06 - Beiteskog D0601 (95%), Kilde og kildebekk A06 - Kilde over sørboreal A0603 (5%).

Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Lokaliteten ligger i kanten av tidligere avgrenset naturtype i forbindelse med tidligere naturtypekartlegging (Naturbasenr BN00017723), men da bare grovt avgrenset sammen med mye nærliggende areal og med lite konkret informasjon. Den gamle lokaliteten foreslås derfor splittet opp og erstattet bl.a. av denne nye lokaliteten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger en drøy kilometer sørvest for Lauvøya, på sørøstsiden av Lauøyvola. Lia er overveiende øst- til sørøstvendt og skråner ganske jevnt innenfor lokaliteten, med bare små søkk og knauser. Den grenser utydelig mot mindre engpreget og dels fattigere bjørkeskog på alle kanter. Berggrunnen i området består i utgangspunktet trolig mest av kalkspatholdig fyllitt, og det er tydelig noe kalkrikt her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er for det mest snakk om friske, noe kalkrike engsamfunn her, stedvis med litt kildepreg.

Artsmangfold: Lokaliteten har noe glissen fjellbjørkeskog med innslag av åpne engsamfunn innenfor lokaliteten. Engene har en ganske rik flora som inkluderer en del engplanter, inkludert en del bakkese (NT), marinøkkel (bare ett funn), noe brudespor og småengkall. I tillegg ble det funnet bl.a. stortveblad, og i kanten av lokaliteten i nord rike kilder med sotstarr, kastanjesiv og breiull.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ikke særlig påvirket av fysiske inngrep, bortsett fra at gamlevegen over til Svartåvollen går gjennom den, men den gror tydelig igjen og er ikke i bruk lenger. Engene bærer preg av svakt beitetrykk og en tydelig, men langsam gjengroing. Bjørkeskogen er i aldersfase.

Fremmede arter: Ingen observert.

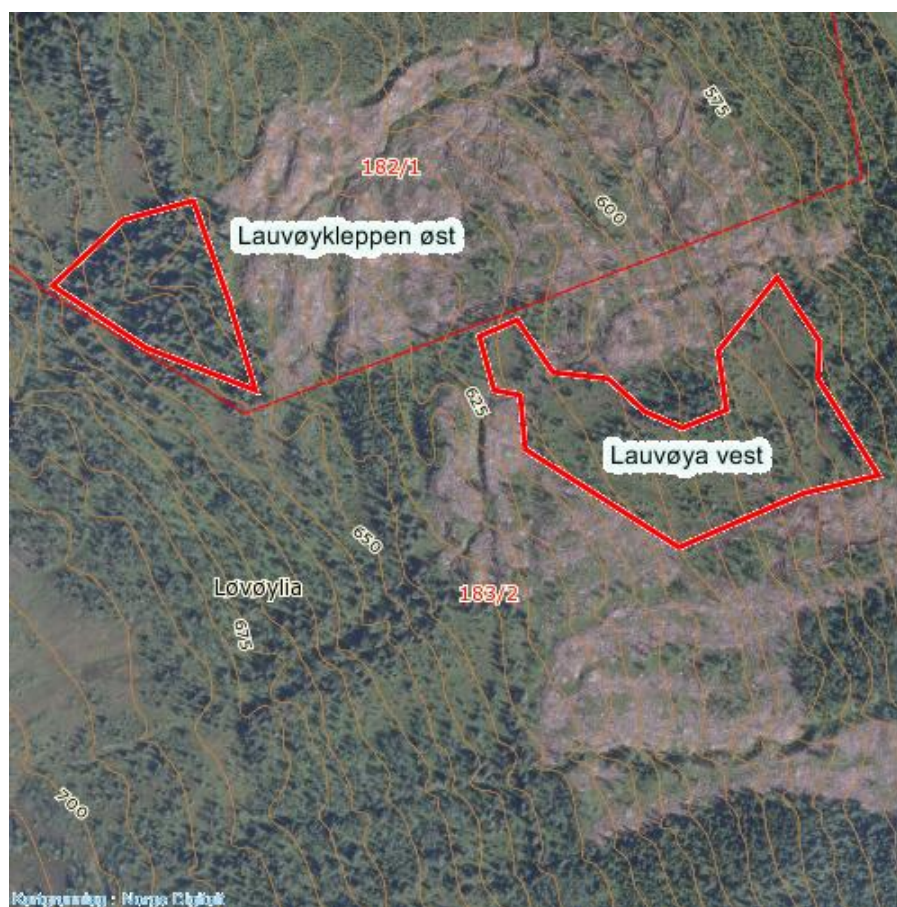
Del av helhetlig landskap: I utgangspunktet har nok dette vært en fin del av et stort enhetlig landskap i veksling mellom myr og beiteskog, men beitetrykket har nå i en del tid vært så lavt at det kan stilles spørsmål om dette heller ikke er mer å betrakte som en restlokalitet nå.

Verdivurdering: Verdien settes til viktig - B. Lokaliteten inneholder flere kravfulle og dels rødlistede arter typiske for gamle engsamfunn. Miljøet er til dels kalkrikt og i kildene opptrer ekstremrike arter. Verdien settes ikke høyere fordi den bare er middels stor og ikke utpreget artsrik.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er helt avhengig av at beitetrykket samtidig økes vesentlig. Da kan også forsiktig hogst av bjørk være positivt, mens dette kan virke negativt som følge av økt oppslag av busker og kratt hvis ikke beitet klarer å holde dette nede.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: marinøkkel, jåblom, svarttopp, småengkall, fjelltistel, bakkese, brudespor, stortveblad, kastanjesiv, sotstarr, gulstarr, bredmyrull.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel barskog
Utforming: Gammel granskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

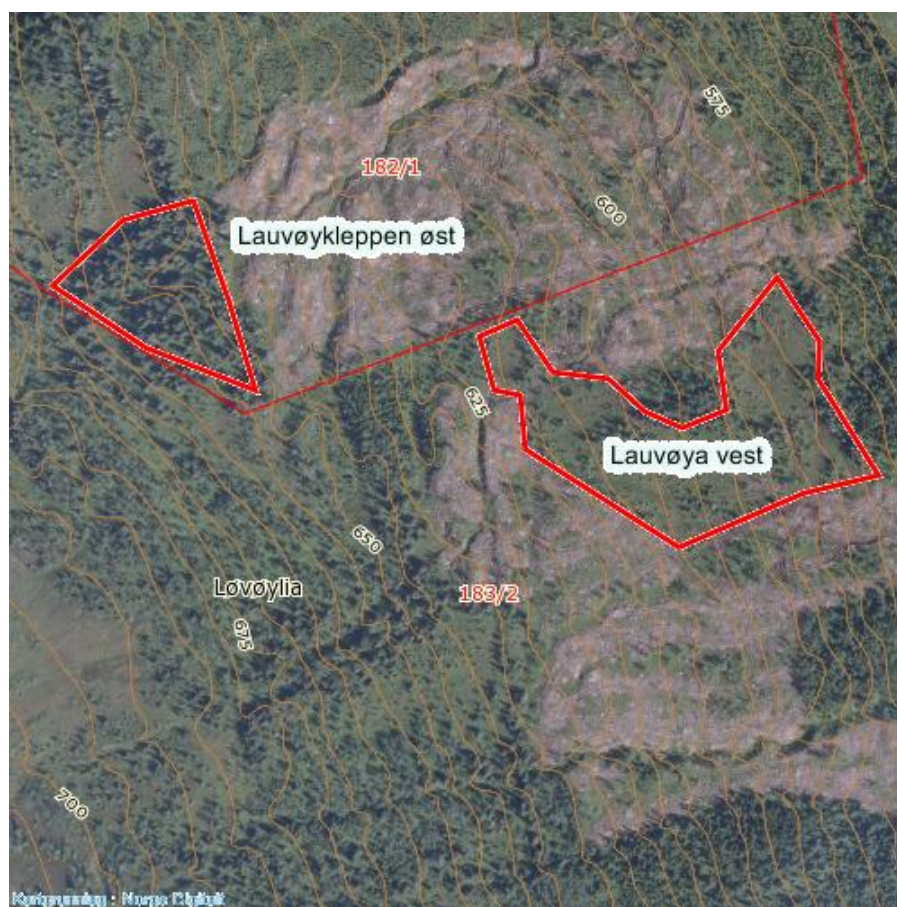
Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med MIS-kartlegging (figur nr. 78644). Avgrensningen er ikke helt lik, men begge kartlegginger fanger opp de viktigste miljøene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i den østvendte lia mellom Lauvøya og Lauvøykleppen. En bekk danner her en grunn dal med noe fjellgranskog særlig på sørsiden. Berggrunnen i området består i utgangspunktet muligens av kalkspatholdig fyllitt, men det virker ikke særlig kalkrikt her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om en ganske typisk eldre, glissen fjellgranskog med preg av blåbærskog, samt innslag av småbregne- og dels høgstaudeskog langs bekkesig.

Artsmangfold: Gran er dominerende treslag, men det er også litt bjørk. Feltsjiktet er ganske trivielt. På grantrærne vokser litt gubbeskjegg (NT) og granstokk-kjuke ble funnet på en grangadd.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. En MIS-figur (nr. 81307) er avgrenset nær ved, men har trolig nylig blitt helt eller delvis flatehogd.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i den østvendte lia mellom Lauvøya og Lauvøykleppen. Det er snakk om ganske brattlendt myr som grenser til barskog på alle kanter (nå for det meste hogstflater). Berggrunnen i området består trolig av kalkspatholdig fyllitt, og det er tydelig noe kalkrikt her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har middelsrik til ekstremrik fastmatemyr, med bare små tendenser til kildesamfunn.

Artsmangfold: Flere typiske arter for rike til ekstremrike myrer forekommer, som gullmyrklegg, stortveblad, brudespore, småsivaks og antatt engmarihand.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det har nylig blitt flatehogd mye rundt myra (for 2-3 år siden), og i enkelte tilfeller har dette medført kjøring med påfølgende kjøreskader og dreneringsspor gjennom

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Livollen, en nedlagt og delvis ombygd seter sørøst for Sellisjøen, øst for Kirkvollen. Den ligger nordvendt til og avgrenses stort sett skarpt av granskog på alle kanter, dels ei hyttetomt i sør. Berggrunnen består av grågrønn leirskifer og virker ikke særlig kalkrik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er nok mest gulaks-engkveinenger her, dels med innslag av finnskjeuggryer og helst også noe mer gjødselpåvirket såkalt gammeleng (G14).

Artsmangfold: Lokaliteten må sies å være ganske artsfattig, men enkelte naturengplanter forekommer sparsomt, som engfrytle, harerug, finnskjeugg og gulaks. Enkeltefunn av gulstarr i kanten indikerer at det kan være litt rikere innslag her. I tillegg ble et par vanlige beitemarksopp funnet, som kritt vokssopp, seig vokssopp og kjeglevokssopp, samt en ubestemt rødskivesopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Setervollen virker litt gjødselpåvirket i partier, men trolig svakt.

Viktigere er et tydelig preg av gjengroing som nok har pågått i lengre tid og medfører at det nå er små velutviklede naturengrester tilbake. I tillegg kommer inngrep knyttet til to nyere hytter, inkludert en veg ned til den som ligger sentralt på vollen. Rundt er det for det meste granskog i aldersfase.

Fremmede arter: Ingen observert.

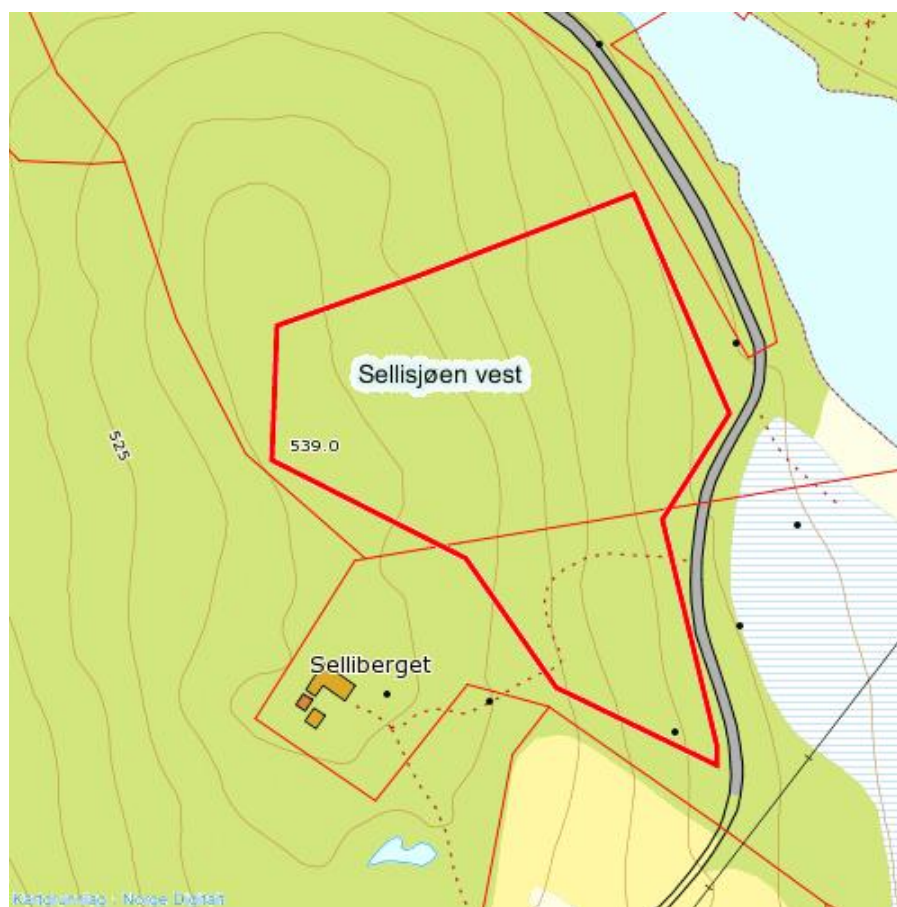
Del av helhetlig landskap: Det er lite intakte setervoller og naturbeitemarker tilbake i dette landskapet og den er derfor i liten grad del av noe helhetlig kulturlandskap.

Verdivurdering: Verdien settes til lokalt viktig - C. Partier har fremdeles tydelig preg av naturbeitemark, med tilhørende typiske arter. Verdien settes ikke høyere fordi lokaliteten er liten og enda er ganske artsfattig og i dårlig tilstand med tydelig gjengroing og litt gjødselpåvirkning.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er helt avhengig av at hevden tar seg vesentlig opp igjen, med bruk av husdyr og gjerne også noe slått. Hvis ikke vil verdiene gå helt tapt i løpet av få år. Ytterligere fysiske inngrep vil være skadelig.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 9 art(er) påvist: harerug, kjerteløyentrøst, engfrytle, gulaks, finnskjegg, fjelltimotei, kjeglevokssopp, seig vokssopp, kritt vokssopp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel barskog
Utforming: Gammel granskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 31.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med MIS-kartlegging (figur nr. 81312, 81318, 81317). Avgrensningene er ikke helt like, da et parti i sør nå ble vurdert som såpass rikt at det burde inkluderes, mens det ikke ble sett særlige kvaliteter i vest.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Selliåsen rett vest for Sellisjøen og nordøst for Kirkvollen. Den avgrenses nokså tydelig mot en lokal veg i øst, mot eldre hogstflate i nord, dels dyrket mark i sør og mer triviell skog i vest. Berggrunnen består av grågrønn leirskifer og virker stort sett ikke særlig kalkrik, med litt unntak av søndre del av lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: For det meste er det ordinær granskog i mellomboreal sone her, av blåbærutforming, samt overgang mot myrskog (blåbærfuktskog) i øvre deler og brukbart utviklet småbregneskog i sør.

Artsmangfold: Gran er omtrent enerådende treslag. Ingen spesielle karplanter ble påvist i feltsjiktet, men i sør ble bl.a. slank bananslørsopp (NT), en mindre vanlig og litt kalkkrevende art

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel barskog
Utforming: Gammel granskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.09.2010 (siste)

Beskrivelse

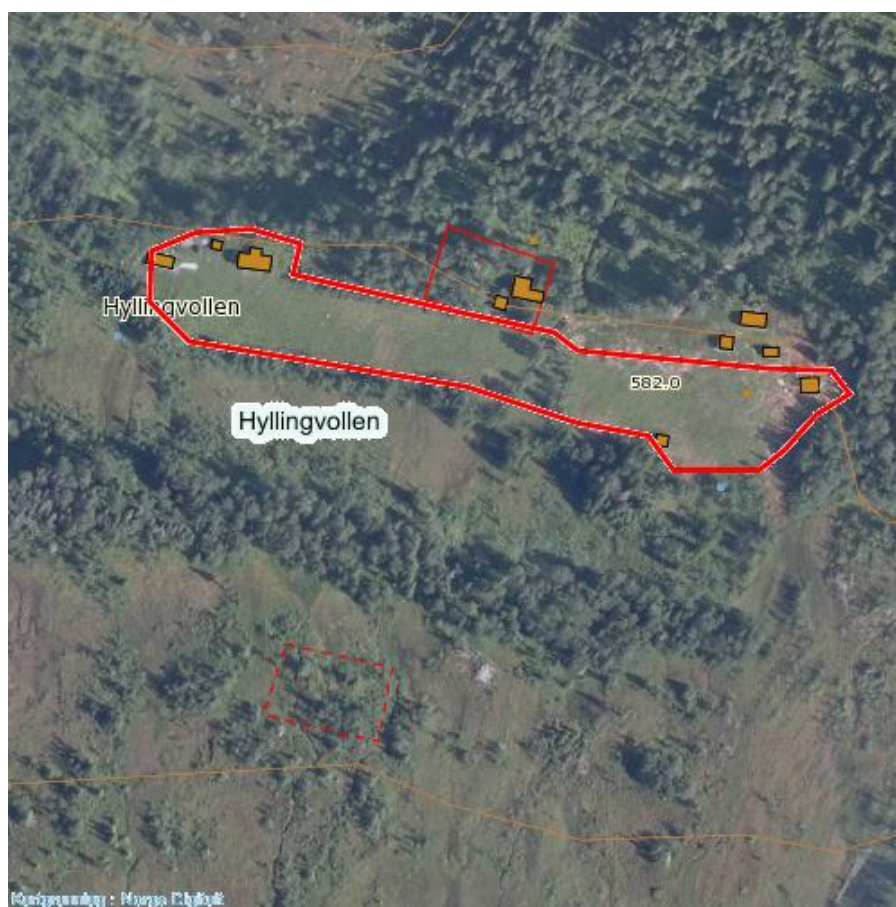
Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 01.09.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med MIS-kartlegging (figur nr. 78575), og avgrensninger er trolig så godt som identiske.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i den nordvendte lia opp mot Hyllingvollen, et par kilometer sør for Gressli. Den avgrenses ganske klart av myr og dels yngre skog på alle kanter. Berggrunnen består av grønnstein, men virker ikke særlig kalkrik her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om ganske ordinær blåbær- til småbregneskog her. Rundt er det dels intermedier fastmattemyr.

Artsmangfold: Gran er dominerende treslag, men med innslag av bjørk. Ingen spesielle karplanter ble påvist i feltsjiktet, men på en morken granlåg vokste svartonekjuke (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er i aldersfase og med noen morkne gadd. Det er snakk om en ganske tydelig liten restlokalitet med gammel granskog i et for øvrig nokså hardt uthogd landskap i nærområdet. En fordypning i terrenget antyder gammel kullmile eller fangstgrop og et

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 01.09.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Hyllingvollen, et par kilometer sør for Gressli. Den avgrenses ganske skarpt mot skog og myr på de fleste kanter, samt litt gjengroende eng i nordøst. Berggrunnen består av grønnstein, men virker ikke særlig kalkrik her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Mye har karakter av gulaks-engkveineng, men deler er også i overgang mot fukteng.

Artsmangfold: Karplantefloraen er ikke særlig rik, men omfatter et knippe typiske naturengplanter som gulaks, finnskjegg, harerug, småengkall og engfrytle. I tillegg er det litt spredt med beitemarksopp her, og i alt 8 arter ble påvist under besøket. For det meste er det snakk om vanlige og forholdsvis lite kravfulle arter, men lutvokssopp (NT) og sleip jordtunge gir også svake indikasjoner på at flere noe kravfulle arter kan opptre.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er delvis inngjerdet og benyttes tydeligvis fremdeles

noe til husdyrbeite (av storfe, kanskje også streifbeite av rein). Beitetrykket virker også ganske godt innenfor avgrenset lokalitet, mens et parti i nordøst er gjerdet ute og i tydelig gjengroing. Mye av setervollen har nok vært pløyd for en del tid tilbake, og helst også litt gjødslet, men tydeligvis ikke mer enn at mye av engfloraen fremdeles er intakt. Et par seterhus står i nordkant av setervollen, og et uthus i sørøst. Ingen av dem har medført negative inngrep av betydning i nyere tid nær husene, og noe av den mest verdifulle engfloraen står helt inntil det vestligste huset. Derimot har litt uttak av torv til hustakene redusert kvalitetene på deler av enga litt lenger unna.

Fremmede arter: Ingen observert.

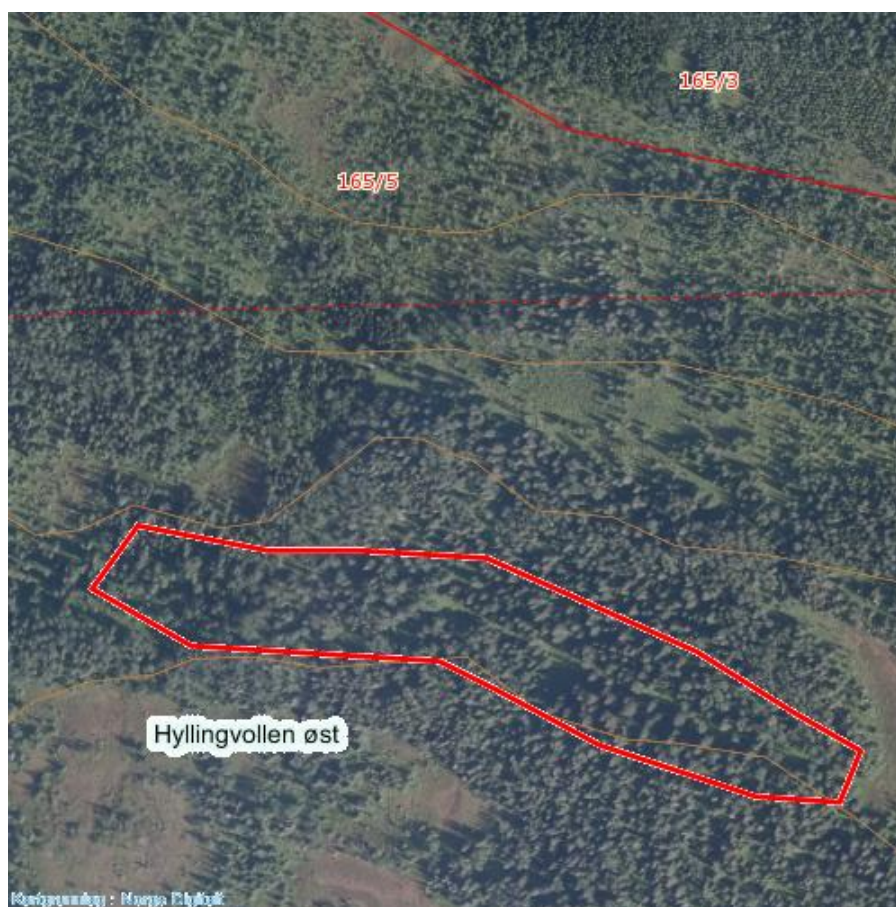
Del av helhetlig landskap: Det ser stort sett ut til å være ganske dårlig med gamle, artsrike setervoller i dette landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten kan betegnes som middels stor og middels artsrik til å være ei naturbeitemark. Hevden er ganske god, den virker langvarig og enkelte kravfulle arter er påvist. Verdien settes derfor under litt tvil så høyt som viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er helt avhengige av at det fremdeles opprettholdes en god hevd og i tillegg burde rydde vekk busker og trær i kantsonene år om annet. Det er generelt viktig å unngå gjødsling eller jordbearbeiding.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 16 art(er) påvist: harerug, tepperot, kjerteløyentrøst, småengkall, legeveronika, engfrytle, gulaks, finnskjegg, beiterødsdivesopp, sleip jordtunge, kjeglevokssopp, brunfnokket vokssopp, liten vokssopp, lutvokssopp (**NT**), éngvokssopp, honningvokssopp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel barskog
Utforming: Gammel granskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.09.2010 (siste)

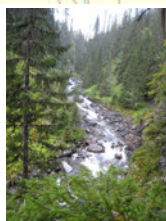
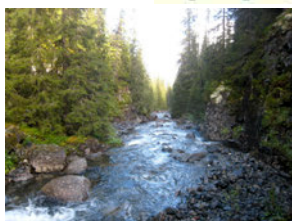
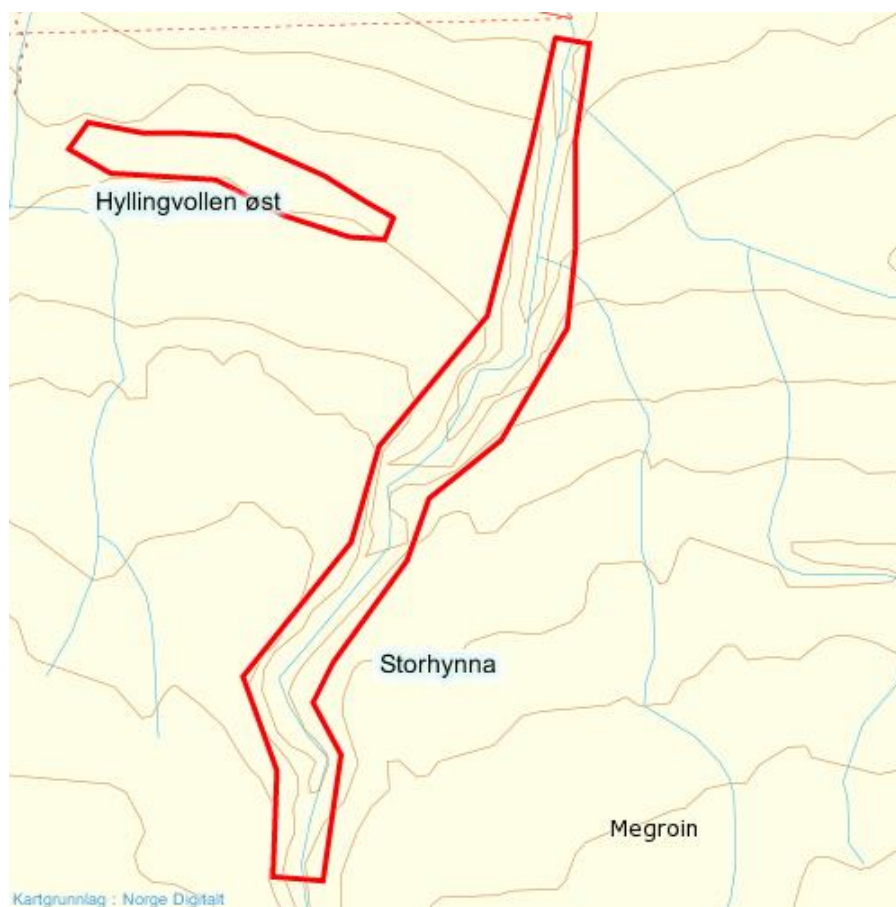
Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 20.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 01.09.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. I forbindelse med MIS-kartlegging (figur nr. 78577) ble et skogsparti rett nord for denne lokaliteten avgrenset, men uten at figurene overlapper.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i den nordvendte lia rett øst for Hyllingvollen, et par kilometer sør for Gressli. Den avgrenses litt uskarpt mot yngre skog på de fleste kanter. Berggrunnen består av grønnstein, men virker ikke spesielt kalkrik her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har granskog av litt ulik type. Dels er det storbregneskog i overgang mot høgstaudeskog oppe i lia, mens det på flata i nord er mer småbregneskog. Det er i første rekke grunn til å påpeke en del areal med brukbart utviklet kildeskog ved foten av lia, noe som er sjelden å finne i regionen.

Artsmangfold: Gran er dominerende treslag, men det finnes også litt lauvtrær, i første rekke bjørk. Det ble ikke påvist spesielt kravfulle karplanter, selv om det ble lett noe etter det særlig i kildemiljøene. For det meste typiske høgstauder som sumphaukeskjegg, skogstorkenebb og

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg

Utforming: Bekkekløft

Mosaikk:

Feltsjekk: 01.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 01.09.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Lokaliteten var tidligere avgrenset som naturtype i forbindelse med første gangs naturtypekartlegging (Naturbasenr BN00017738), men da forholdsvis grovt avgrenset sammen med en del nærliggende areal og med lite konkret informasjon. Den gamle lokaliteten foreslås derfor erstattet med denne nye lokaliteten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i dalsida sør for Gressli og vest for Hyllingvollen. Den omfatter ei ganske tydelig avsatt bekkekløft, som grenser skarpt mot dalsidene i øst og vest og også har et ganske tydelig opphør i nedre deler (med ungskog rundt), mens det er mer gradvis og usikker grense mot fjellet i sør. Berggrunnen i området består i utgangspunktet trolig mest av grønnstein, men dette ser ikke ut til å gi utslag i særlig kalkkrevende vegetasjon. I nedre deler kommer et par mindre sidebekker inn fra øst. Det er en del bergvegger i kløfta, men for det meste små, bare opp til et par meter høye, og enkelte steder litt blokkmark. Det er mindre fossefall i nedkant, mens slike ikke ble sett innenfor lokaliteten, og fosseenger eller fosserøykskog

ble ikke observert.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er en del blåbærskog i kløfta, men også partier med småbregne-, storbregne- og dels høgstaudeskog (dels som mindre, åpne engsamfunn i øvre deler på østsiden). Bergveggene ser gjennomgående ut til å ha forholdsvis lite kalkkrevende flora.

Artsmangfold: Dette må betraktes som ei middels rik til noe artsfattig bekkekløft.

Karplantefloraen virker ganske ordinær, og bare enkelte vanlige høgstauder ble registrert som hvitsoleie og turt, samt sparsomme funn av mer kalkkrevende arter som gulstarr, gulsildre og snøsildre. Gran er dominerende treslag og lauvtrær opptrer bare sparsomt (primært bjør, samt spredte rognetrær), samt furu bare som enkelttrær. Lavfloraen virker heller ikke spesielt rik verken på bergvegger eller trær, men sparsomt finnes kravfulle arter knyttet til gammelskog, gjerne bekkekløftmiljøer. Dette omfatter også enkeltfunn av hvithodenål (NT) og dvergullnål, samt noe gubbeskjegg (NT). På granlæger opptrer det også sparsomt med gammelskogsarter, og enkeltfunn ble gjort av svartsoneskjegg (NT) og duftskinn (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Innenfor avgrenset lokalitet har kløfta i all hovedsak skog i aldersfase. I nedkant kommer det inn yngre skog i optimalfase på sidene, kommet opp etter flatehogst. Det finnes biologisk gamle trær og dødt trevirke i ulike nedbrytningsstadier i kløfta, om enn sparsomt, og det har forekommet dødt trevirke i kløfta i en del tid. En inntaksdam (for vannverk?) ligger rett i nedkant av lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen observert.

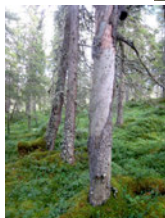
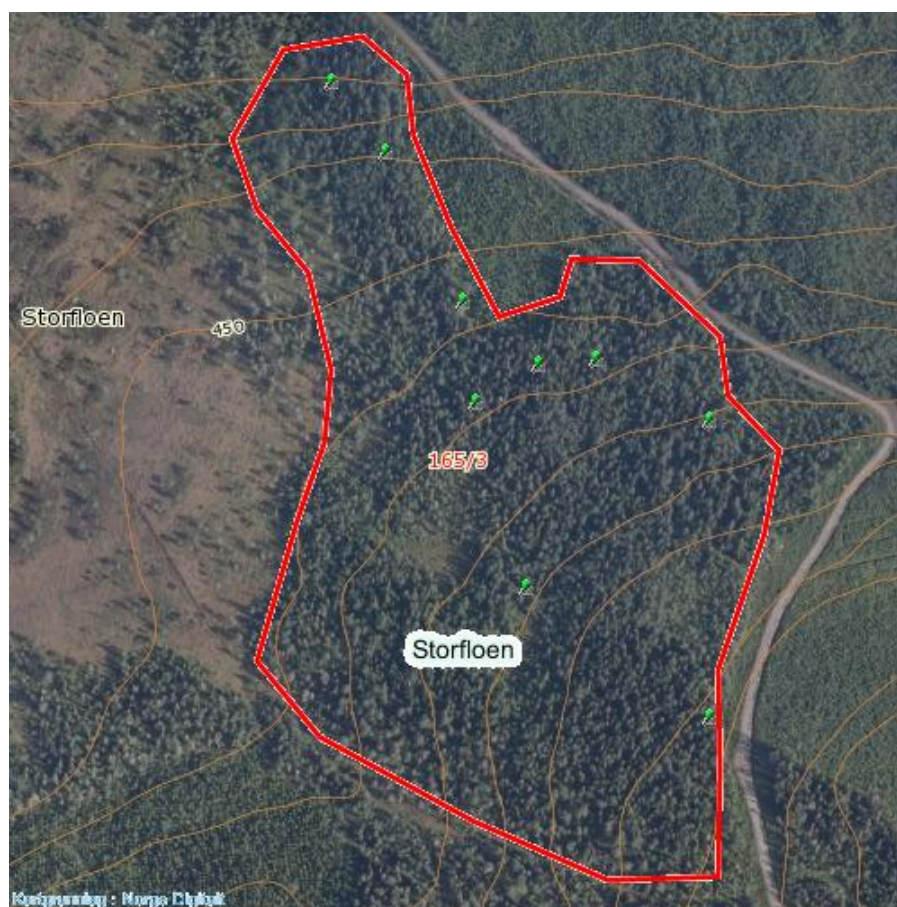
Del av helhetlig landskap: Det finnes spredte kløftmiljøer i lisdene til Tydalen, til dels svært verdifulle og godt utviklede. Storhynna kan til en viss grad sies å være en del av dette elementet, men ser ikke ut til å være noen viktig del.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels stor til å være ei bekkekløft og ganske intakt. Den er derimot ikke særlig artsrik eller velutviklet og hittil bare med enkelte funn av rødlistearter med status nær truet. Verdien settes derfor til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: gulsildre, snøsildre, gulstarr, duftskinn (NT), svartsoneskjegg (NT), gubbeskjegg (NT), dvergullnål, hvithodenål (NT).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel barskog
Utforming: Gammel granskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.09.2010 (siste)

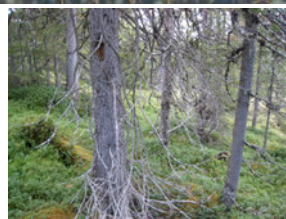
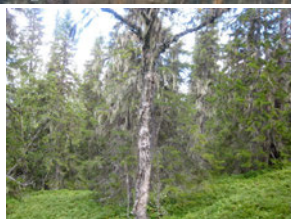
Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 01.09.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med MIS-kartlegging (figur nr. 81292). Lokaliteten er nå en del utvidet, både mot nord og vest/sørvest, for å fange opp mest mulig av den gamle skogen, samt også flere forekomster av rødlistearter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i lia på østsiden av Storhynna og rundt 2 km sør for Gressli. Den avgrenses dels mot skogsbilveger i nordøst og sørøst, men også dels mot hogstflater og ungskog i samme retninger. I nordvest ligger ei myr (Storfloen) og i sørvest er det litt yngre skog. Berggrunnen består av grønnstein, men det virker ikke spesielt kalkrikt her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Området har gjennomgående fuktig granskog som ligger i ei svakt skrånende li. Mye kan trolig betegnes som blåbærfuktskog, lokalt også småbregneskog og tendenser til høgstaudeskog, men det er også overganger mot myrskog flere steder. I tillegg svake tendenser til intermediær kildeskog.

Artsmangfold: Gran er dominerende treslag, mens furu er sparsom. I tillegg spredt innslag av

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel barskog
Utforming: Gammel granskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 03.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 01.09. og 03.09.2010, sistnevnte dag sammen med Kirstin Maria Flynn og Ulrike Hansse. Undersøkelsen ble gjort i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Et noe større område ble kartlagt som verdifull gammelskog her under første gangs naturtypekartlegging (Naturbasenr. BN00017732), men med forholdsvis grov avgrensning og lite beskrivelser av verdiene. Lokaliteten er nå foreslått en del redusert i areal, dels som følge av hogst i vest, samt noe mindre utpreget gammelskogspreg i øst. En liten MiS-biotop (figur nr. 81291) ligger innenfor søndre hjørne av lokaliteten, men det er her tydelig at MiS-kartleggingen ikke klarte å fange opp verdiene i dette skogområdet særlig godt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i lia på østsiden av Litlhena et par kilometer sørøst for Gressli. Den avgrenses mot noe yngre skog i vest og det gjelder også på andre kanter selv om det er snakk om mye skog i aldersfase også rundt (men da fattigere skog med lite dødt trevirke). Dette innebærer at grensene generelt er noe grove og usikre (det ble også gjort spredte funn av gammelskogsarter lenger øst, inkludert bl.a. . Berggrunnen består av

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Slåttemark
Utforming: Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 02.09.2010 sammen med Saxe Aasen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på gardsbruket Stuggusjøen/Stuggusjøholet i nordenden av Stuggusjøen. Den omfatter en liten østvendt skråning inntil gardstunet, avgrenset mot kunstmark i vest, låvebrua i nord, et stabbur i sør og gardsplassen i øst. Berggrunnen består trolig av kalkspatholdig fyllitt og er derfor nokså kalkrik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er rester av frisk fattigeng av gulaks-engkveintype innenfor lokaliteten, i svak overgang mot noe mer kalkrik flekkmure-sauesvingeleng.

Artsmangfold: Et knippe vanlige naturengplanter ble funnet, inkludert marinøkkel, flekkmure, harerug, dvergjamne, blåklokke, småengkall, engfrytle og kjerteløyentrøst. I tillegg vokser det her sparsomt med beitemarksopp, og de forholdsvis vanlige artene vorterødsdivesopp, beiterødsdivesopp og silkerødsdivesopp ble påvist. Det er potensial for flere beitemarksopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten bærer preg av kontinuerlig, langvarig hevd, med

ganske god diversitet og samtidig lavvokst vegetasjon med lite strø på marka. Den slås fremdeles årlig. Det spørres om det ikke for lang tid tilbake kan ha vært noe masseforflytninger her, siden den ligger så nær gardstunet. I tillegg er det sannsynlig at det tidligere har vært litt gjødslet.

Fremmede arter: Ingen observert.

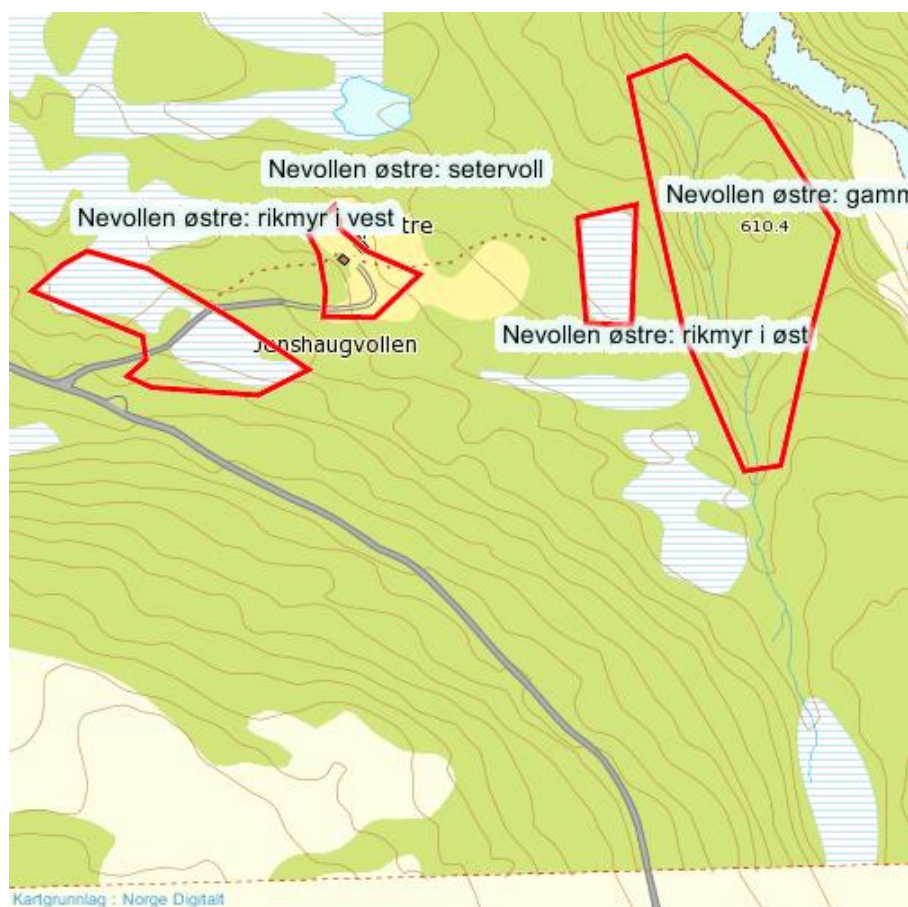
Del av helhetlig landskap: Gamle, artsrike engsamfunn, ikke minst slåtteenger, må tidligere ha vært svært utbredt og vanlige rundt Stuggusjøen. Det meste gror nå igjen og det er knapt slåtteenger i hevd tilbake nå. Lokaliteten virker derfor noe isolert og i liten grad del av noe helhetlig landskap.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og ikke spesielt artsrik til å være ei slåtteeng. Hevden er nå god, mens det trolig har vært litt uheldig skjøtsel (i form av gjødsling) for noen tid tilbake. Verdien settes derfor bare til lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er helt avhengig av at det ikke gror igjen, men slås årlig, gjerne i kombinasjon med litt etterbeite. Samtidig må en unngå gjødsling og jordbearbeiding.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 11 art(er) påvist: dvergjamne, marinøkkel, harerug, flekkmure, kjerteløyentrøst, småengkall, blåklokke, engfrytle, vorterødsdivesopp, silkerødsdivesopp, beiterødsdivesopp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

Beskrivelse

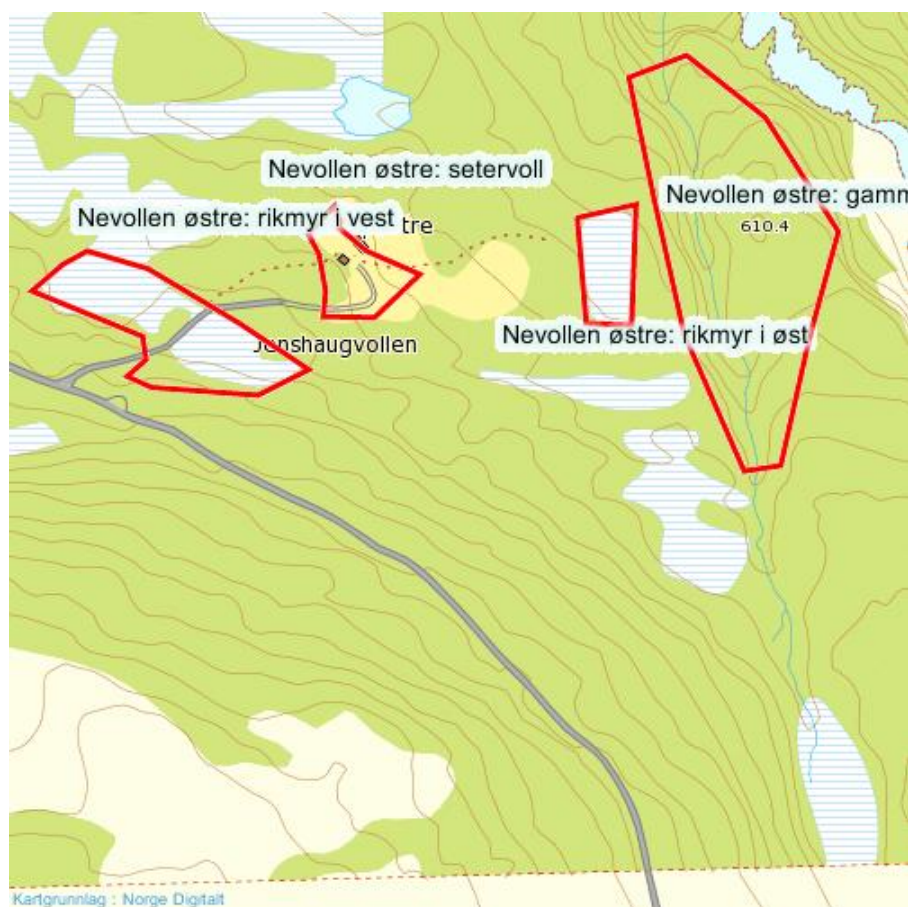
Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 02.09.2010 sammen med Saxe Aasen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nedsiden av vegen opp til Vessingsjøen nær Øystre Nevollen, i øvre deler av dalføret til Nea. Den avgrenses til dels ganske tydelig mot fattigere myr i nord og mot skogsmark på andre kanter, men litt diffust mot fastmarksskog og inkludert kildeskog i sør. Berggrunnen består av amfibolitt og er tydelig noe kalkrik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har for det meste fastmattemyr av rik og dels ekstremrik karakter. I tillegg tendenser til rike kildesamfunn og kildeskog mot vegen i sørvest.

Artsmangfold: Diverse typiske arter for rikmyr forekommer, som brudespore (en del), breiull, hårstarr, gullmyrklegg, gulsildre, småsivaks, gulstarr og gulsildre.

Bruk, tilstand og påvirkning: Den gamle setervegen ned til Øystre Nevollen skjærer gjennom lokaliteten, men betyr lite for naturverdiene og drenerer små areal da den går på et fastmarksparti.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark

Utforming: (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå

Mosaikk:

Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 02.09.2010 sammen med Saxe Aasen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nedsiden av vegen opp til Vessingsjøen på Østre Nevollen, i øvre deler av dalføret til Nea. Den avgrenses litt utydelig mot småskog i nord, vest og sør og mot mer oppgjødslet og mindre artsrik engmark i øst. Berggrunnen består av amfibolitt og er tydelig noe kalkrik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Trolig har det vært en del flekkmure-sauesvingel-eng her, men helst også noe kalkfattigere gulaks-engkveineng. Generelt bærer det preg av friske engsamfunn.

Artsmangfold: Lokaliteten er ikke lenger særlig artsrik, men enkelte naturengplanter finnes fremdeles sparsomt, som gulaks, harerug, marinøkkel, prestekrage og finnskjegg. I tillegg har Saxe Aasen inntil nylig funnet fjellbakkestjerne her. Også beitemarksopp opptrer fremdeles sparsomt, med funn av tjærerødskivesopp og blekskivet rødskivesopp. Det er utvilsomt potensial for flere

arter her, særlig hvis hevden blir bedre.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten bærer preg av å være en gammel setervoll, men har nå hatt svak hevd i en del år og er i ganske markert gjengroing. Vierkratt og småbjørk er på full innvandring og graset er forholdsvis høyt med en del strø på marka. For tiden virker både beite og slått å være av ubetydelig omfang. Derimot er det trolig at det har vært lite gjødslet innenfor avgrenset areal.

Fremmede arter: Ingen observert.

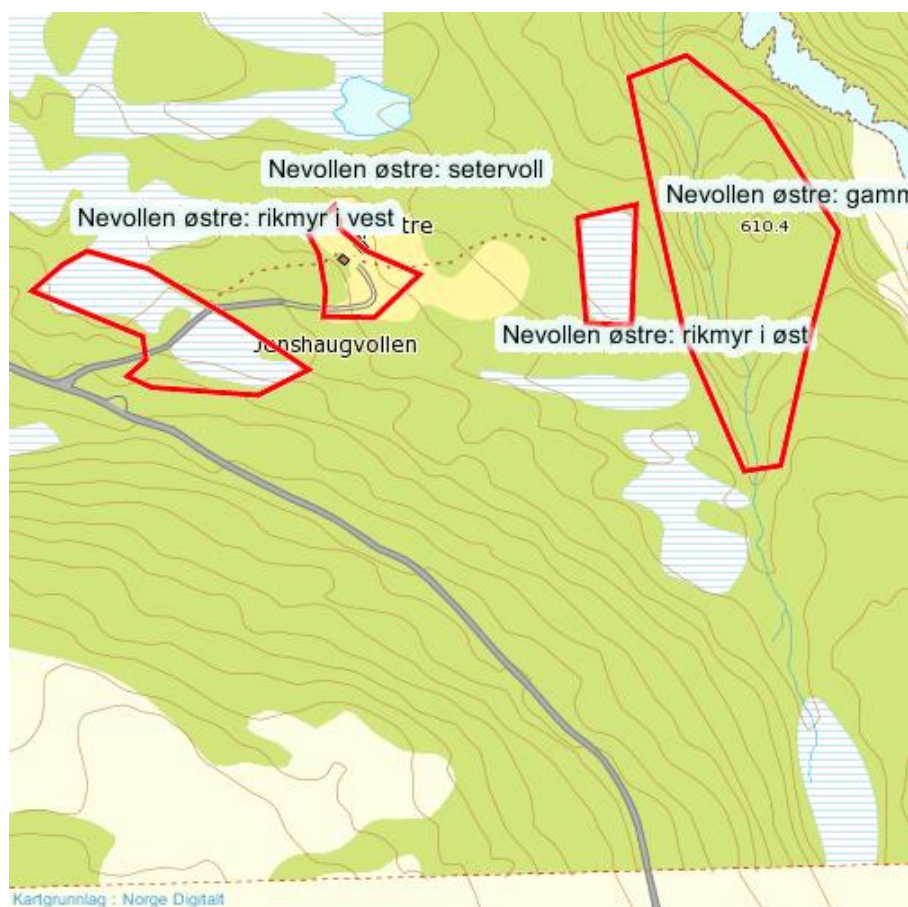
Del av helhetlig landskap: Det har tidligere vært mange setervoller i distriktet, men det ser ut til at de fleste er i gjengroing, og lokaliteten virker derfor i liten grad å være del av noe helhetlig landskap.

Verdivurdering: Verdien settes til lokalt viktig - C. Den har tydelig engpreg, med forekomst av flere naturengarter. Verdien settes ikke høyere fordi naturbeitemarka er lita, ganske artsfattig og har dårlig hevd. Hvis hevden snarlig tar seg vesentlig opp, kan en ikke utelukke at det er grunnlag for å heve verdien igjen.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er helt avhengig av at det ikke gror igjen, men slås eller beites, slik at vegetasjonen blir lavvokst på høsten. Samtidig må en unngå gjødsling og jordbearbeiding. Det vil også være nødvendig å fjerne en del busker og kratt i kantsonene.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: dvergjamne, marinøkkel, småengkall, prestekrage, gulaks, finnskjegg, blekskivet rødkivesopp, tjærerødkivesopp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 02.09.2010 sammen med Saxe Aasen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

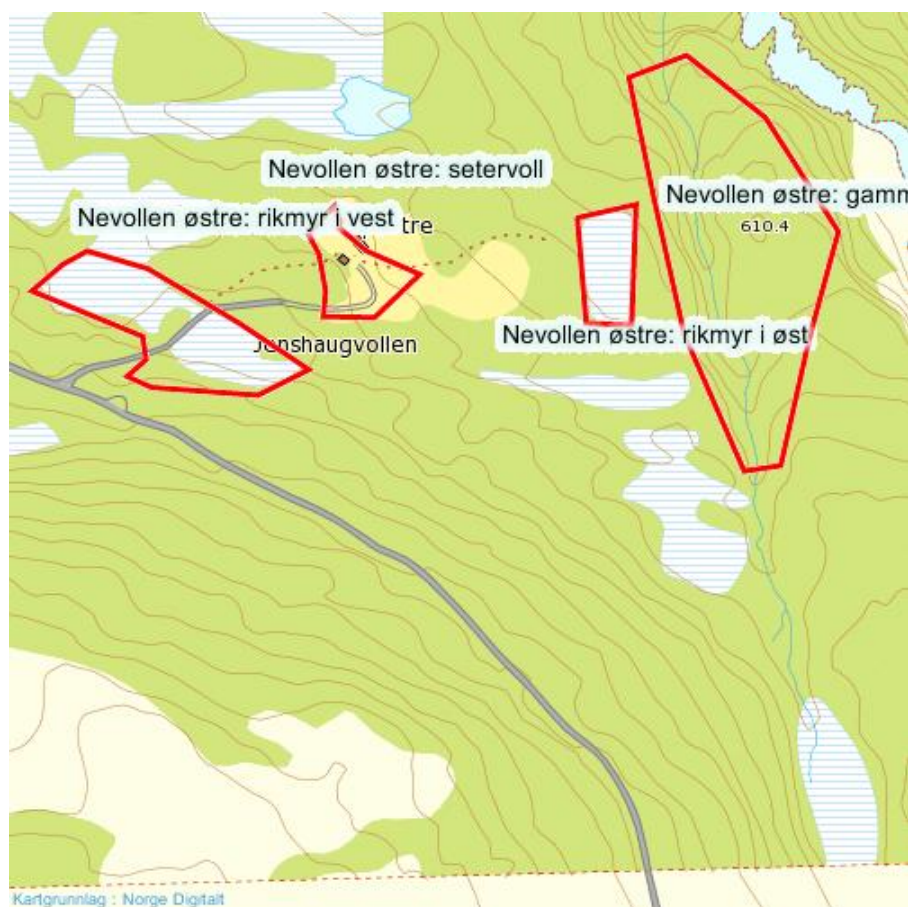
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nedsiden av Øystre Nevollen, i øvre deler av dalføret til Nea. Den avgrenses for det meste skarpt mot skogsmark på andre kanter. Berggrunnen består av amfibolitt og er tydelig noe kalkrik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har fastmattemyr av rik og dels ekstremrik karakter.

Artsmangfold: Diverse typiske arter for rikmyr forekommer, som stortveblad, breiull, trolig lappmarihånd, fjellfrøstjerne, gullmyrklegg, skogsiv og gulstarr.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette har tidligere sikkert vært ei slåtte- eller slåttemyr, men uten spesiell hevd i lang tid nå. For øvrig ingen inngrep her. Rundt er det stort sett glissen, gammel fjellgranskog, men litt mer lauvskog opp mot setervollen.

Fremmede arter: Ingen observert.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel barskog
Utforming: Gammel granskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

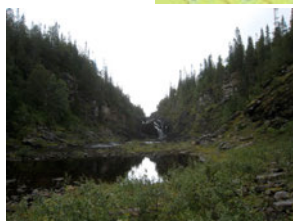
Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 02.09.2010 sammen med Saxe Aasen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nedsiden av Øystre Nevollen, i øvre deler av dalføret til Nea og rett på vestkanten av denne. Den avgrenses nokså utydelig mot litt mindre gammel skog eller svært glissen skog på alle kanter. Den omfatter i praksis en liten bekkedal og ei slette på nordøstsiden av denne. Berggrunnen består av amfibolitt, uten at dette gir seg store utslag i vegetasjonen her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er hovedsakelig blåbærgranskog innenfor lokaliteten, dels også småbregneskog og dels trolig blåbærfuktskog i partier.

Artsmangfold: Gran er dominerende treslag. I tillegg noe bjørk. Feltsjiktet er ikke spesielt rikt. Derimot forekommer enkelte gammelskogsarter knyttet til gran. Av særlig interesse var enkeltfunn av knappenålslavene trollsotbeger (EN), stautnål (VU) og rustdoggnål (NT) på gamle grantrær. På en granlåg ble kjøttkjuke funnet, samt på ei nedhogd gran hvit tømmeropp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg

Utforming: Bekkekløft

Mosaikk:

Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 02.09.2010 sammen med Saxe Aasen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Østre del av lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med MIS-kartlegging (figur nr. 78642). Lokaliteten er nå utvidet til ikke bare å fange opp litt av den bratte, skogkledte lia der, men også rike bergveggs- og rasmarkssamfunn lenger sør og på vestsiden av dalen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nedsiden av Øystre Nevollen, i øvre deler av dalføret til Nea opp til øvre Gravbakkfossen. Den avgrenses ganske klart mot opphør av kløftmiljø i sør, øst og vest, mens det godt kunne vært relevant å utvide den videre nordover (men muligens med noe mindre verdier der). Berggrunnen består av amfibolitt, og det er tydelig forholdsvis kalkrikt i området. Det er noe bergvegger her og innslag av rasmark, mens det gamle fosseengmiljøet i stor grad har gått tapt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har en del ganske kalkrike bergveggs- og rasmarksmiljøer, for det meste av frisk til fuktig utforming. I tillegg litt granskog,

dels høgstaudepreget.

Artsmangfold: Gran er dominerende treslag der det står skog, men lokalt på østsiden er det også en del småvokst lauvskog med innslag av bl.a. hegg. Feltsjiktet er relativt artsrikt, men en god del kalkkrevende fjellplanter. Dette inkluderer bl.a. gulsildre, rødsildre, rynkevier, fjellfrøstjerne, grønneburkne, fjellbakkestjerne, bergrublom, svartstarr, flekkmure, trillingsiv, fjell-lok og bergstarr. I tillegg enkelte litt mer varmekjære arter som trollbær, skogsvinerot, tysbast, liljekonvall og strutseving i høgstaudesmåskog vendt mot vest. Av moser forekommer både rødhøstmose, nervesvanemose og antatt holeblygmose.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er gammel og i aldersfase, med et tydelig fjellskogspreget. Det finnes sparsomt med dødt trevirke, og da forholdsvis ferskt, men det er dårlig med utpreget seintvoksende, gamle trær. Av særlig betydning er reguleringen av Vessingsjøen, som medfører at elva nesten ikke har vannføring gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen observert.

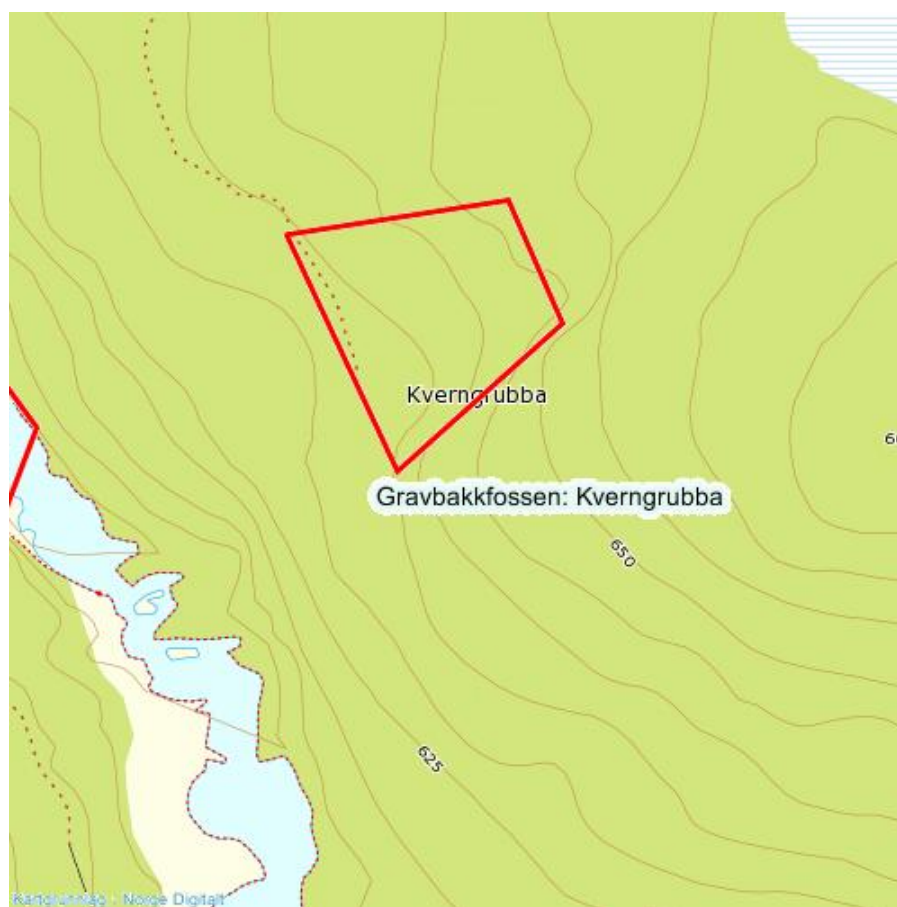
Del av helhetlig landskap: Det er innslag av bekkekløftmiljøer i distriktet, men både vassdragsreguleringen og utpreget fjellskogspreget, gjør at denne lokaliteten i liten grad framstår som noen viktig del av et helhetlig landskap.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels stor og ganske artsrikt. Opprinnelig har nok dette vært ei bekkekløft med tilhørende fossefall av høy verdi, men vassdragsreguleringen har redusert den vesentlig. Siden det fremdeles finnes en god del kravfulle, kalkkrevende arter her, som trolig også kan overleve over tid selv om vannet er omtrent borte, settes likevel verdien under litt tvil så høyt som viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt for skogsdrift og andre fysiske inngrep. Det hadde vært positivt om vannet kom tilbake i normal mengde, mens en begrenset økning av minstevannføringen nok vil ha lite å si for de kartlagte naturverdiene her.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 27 art(er) påvist: fjellsnelle, grønneburkne, fjell-lok, strutseving, rynkevier, trollbær, fjellfrøstjerne, bergrublom, gulsildre, rødsildre, flekkmure, tysbast, skogsvinerot, svarttopp, fjellbakkestjerne, bjørnebrodd, liljekonvall, fjellhvitkurle, skogsiv, trillingsiv, svartstarr, hårstarr, bergstarr, fjellrapp, nervesvanemose, raudhaustmose, holeblygmose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Beiteskog
Utforming: Beiteskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

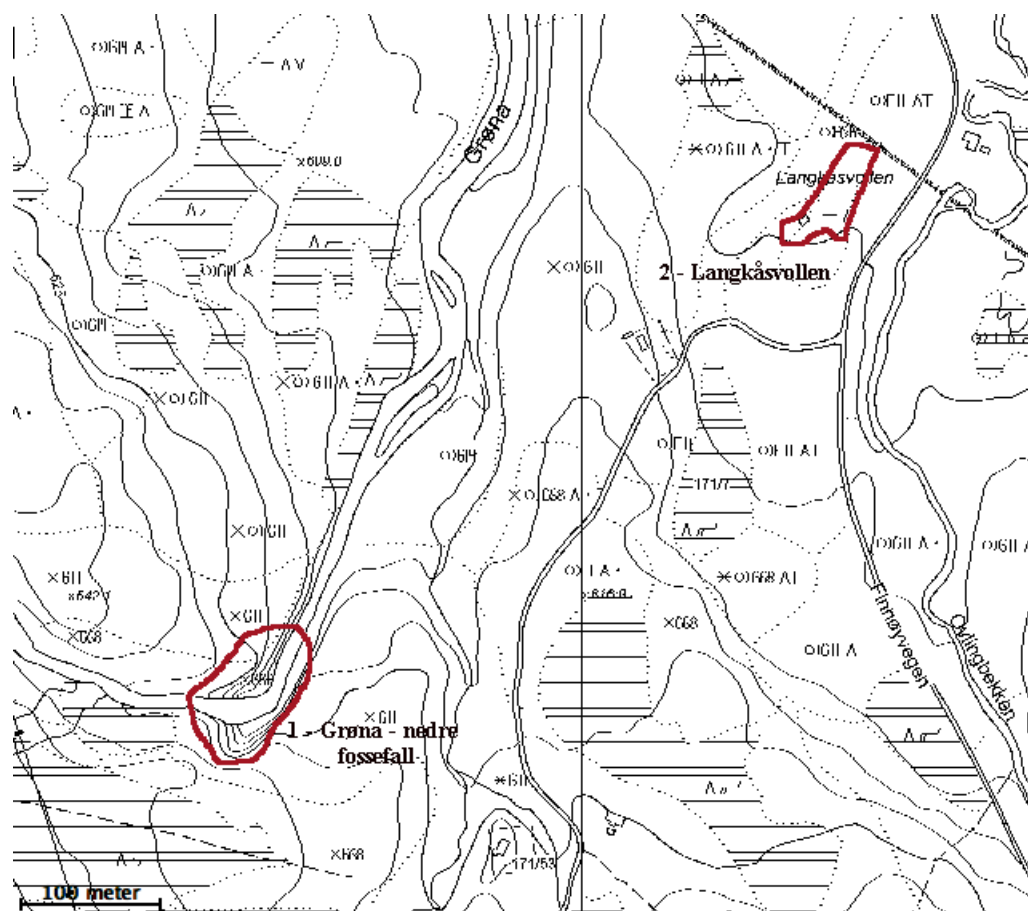
Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 02.09.2010 sammen med Saxe Aasen, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av Nea, øst for Gravbakkfossen, der den gamle setervegen opp mot bl.a. Øyvollen og Langdalsvollen går. Den avgrenses dels nokså tydelig mot lave bergskrenter i sør og ellers mer gradvis mot ordinær skogsmark med lite engpreg i andre retninger. Berggrunnen består av amfibolitt og er tydelig noe kalkrik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om nokså kalkrike friske til kildepåvirkede engsamfunn, som vanskelig lar seg plassere i Fremstad (1997) sitt system.

Artsmangfold: Det står spredt med bjørk her. Feltsjiktet er artsrikt med en blanding av naturengplanter og rikmyrsplanter. Dette omfatter både brudespore, stortveblad, hvitmaure, blåknapp, prestekrage, blåklomme, tepperot, gulaks, harerug, fjellfrøstjerne, grønnskulle, finnskjepp, gullmyrklepp og jåblom. I tillegg ble tuet køllesopp funnet. Det er nok potensial for flere beitemarksopp her, også rødlistearter.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg

Utforming: Bekkekløft

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Bekkekløft og bergvegg F09 - Bekkekløft F0901 (50%), Fossesprøytsone E05 - Moserik utforming E0501 (20%), Beiteskog D06 - Beiteskog D0601 (30%).

Feltsjekk: 13.09.2006 (siste)

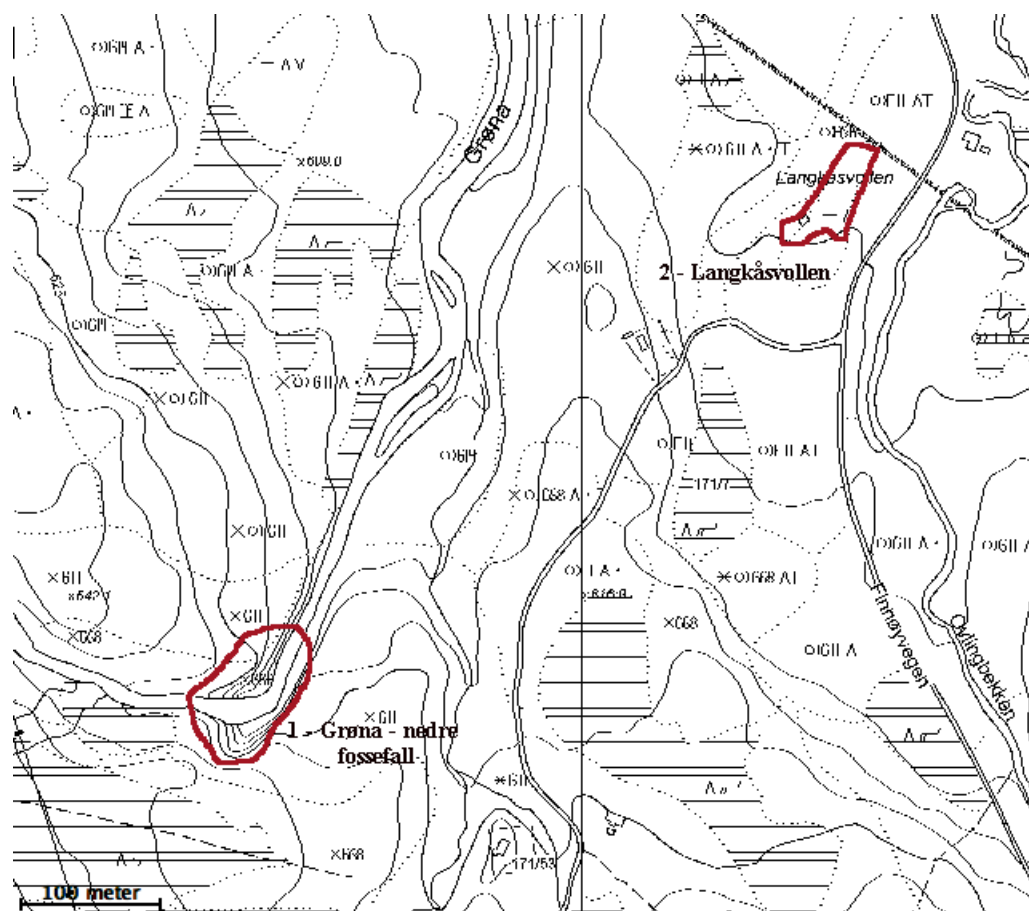
Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 13.09.2006, i forbindelse med supplerende undersøkelse av småkraftprosjekt langs Grøna for Småkraft AS (Gaarder 2006). Lokaliteten ble også oppsøkt av Hagen m.fl. (2005).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Grøna, ei sideelva til Tya. Elva renner østover ned fra Grønsjøen, men vinkler midtveis ganske skarpt mot nord ned mot Mosjøen, og danner i denne vinkelen ei lita, ganske trang kløft med en litt større foss (anslagsvis vel 5 meter høy). Lokaliteten består egentlig av to verdifulle naturmiljøer (kalkrike skogsenger, samt kløfta med fossen) som ligger så tett inntil hverandre at de her er slått sammen til en lokalitet. For de kalkrike skogsengene så er naturtype noe vanskelig, da også kalkskog og naturbeitemark kan være relevante typer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er glissen fjellgranskog med innslag av noe bjørk og åpne eng- og myrflækker i dette området. I tillegg kommer enkelte bergvegger og mindre, åpne rasmarker i skråningene ned mot elva nedenfor fossen. Vegetasjonen er preget av en relativt kalkrik berggrunn, noe som medfører en del høgstaudevegetasjon og innslag av rikmyrsarter på fuktige steder. I bergvegger og åpne rasmarker er det i tillegg et element av fjellplanter og bergvegg-/rasmarkstilknyttede arter.

Artsmangfold: Karplantefloraen er ganske rik, men uten de store sjeldenhetene. Hagen et al.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Slåttemark
Utforming: Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 13.09.2006 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 26.04.2011 av Geir Gaarder, basert på eget feltarbeid 13.09.2006, i forbindelse med supplerende undersøkelse av småkraftprosjekt langs Grøna for Småkraft AS (Gaarder 2006).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Mosjøen, rett på vestsiden av setervegen opp gjennom området. Det er her ryddet en liten, åpen voll, der det også står igjen ei løe/låve til nedfalls.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: For det meste er det snakk om en ganske typisk, mager gulaks-engkvein-eng på setervollen. Enkelte kantsoner er mer urterike. Den er omgitt av fjellbjørkeskog.

Artsmangfold: Karplantefloraen er ikke spesielt artsrik, men med innslag av flere typiske naturengplanter som finnskjegg, harerug, legeveronika, gulaks, tepperot, prestekrage, dvergjamne, småengkall og engfrytle. I tillegg ble den sjeldne, kravfulle og rødlistede orkidéen kvitkurle (NT) funnet med ett eksemplar like sør for den gamle låven (planta var godt avblomstret og litt vanskelig å oppdage, slik at det kan ikke utelukkes at flere eksemplarer står på enga). I tillegg ble det funnet en del beitemarkssopp på setervollen, primært i kantsonene mot øst og vest (der det nok i mindre grad har vært jordbearbeidet). Dette omfattet rødlisteartene rødne luttvokssopp *Hygrocybe ingrata* (VU – 2 funn), gulbrun narrevokssopp *Camarophyllopsis schulzeri* (NT – 1 funn), bronserødskevessopp *Entoloma formosum* (2 funn) og antatt grå duftørdskevessopp *E. ameides* (NT –

1 funn). I tillegg kommer flere mer vanlige og litt mindre kravfulle arter som engvokssopp *H. pratensis* (1 funn), gul vokssopp *H. chlorophana* (3 funn), grønn vokssopp *H. psittacina* (1 funn), honningvokssopp *H. reidii* (2 funn), skjør vokssopp *H. ceracea* (2 funn), beiterødskivesopp *E. sericeum* (1 funn), en ubestemt rødskivesopp samt antatt gul småkøllesopp *Clavulinopsis cf. helvola* (1 funn).

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er grunn til å anta at hoveddelen av enga har blitt opp-pløyd og jordbearbeidet tidligere, mens kantsonene har vært mindre påvirket av markbearbeiding (evt. at det har skjedd for lengre tid tilbake). Det er uklart om og eventuelt i hvor sterk grad den har blitt tilført gjødsel, men det kan uansett neppe være snakk om store mengder. For øvrig har det blitt rotet litt i marka i kanten mot øst i nyere tid. På vestkanten av setervollen står det en gammel låve (høyløe). Vegetasjonen er såpass mager at gjengroing her skjer sakte, men lokaliteten bærer ikke preg av å ha vært beitet i særlig grad siste år av husdyr og er derfor i en klar gjengroing nå.

Verdivurdering: Lokaliteten får verdien svært viktig – A som slåtte-mark. Funn av flere rødlistearter, inkludert en orkide, samt et par nær truete og sårbare beitemarksopp som har regionalt sett få eller ingen andre funn (gulbrun narrevokssopp og grå dufrødskivesopp) forsvaret dette. På den andre siden fører den dårlige hevd en til at verdiene gradvis forringes og hvis den ikke forbedres vesentlig i løpet av få år vil de stort sett kunne gå tapt.

Skjøtsel og hensyn: Det ideelle her er nok en kombinasjon av slått med innslag av litt etterbeite. Et kompromiss som i det minste bevarer deler av verdiene vil være å få til et godt beitetrykk. I tillegg er det ønskelig med noe rydding av skog og kratt i kantsonene. Gjødsling eller jordbearbeiding vil være klart negativt og kan raskt ødelegge verdiene permanent. Ved evt. husdyrbeite er det viktig å få dette tilpasset beitegrunnlaget (dvs. heller ikke bli for intensivt).

Artsliste for lokaliteten

Totalt 21 art(er) påvist: dvergjamne, harerug, tepperot, småengkall, legeveronika, prestekrage, hvitkurle (NT), engfrytle, gulaks, finnskjegg, gulbrun narrevokssopp (NT), gul småkøllesopp, grå dufrødskivesopp (NT), bronserødskivesopp, beiterødskivesopp, skjør vokssopp, gul vokssopp, rødne luvokssopp (VU), éngvokssopp, grønn vokssopp, honningvokssopp.

Litteratur

Gaarder, G. 2006. Grøna kraftverk i Tydal kommune. Virkninger på biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning Rapport 2006:63. 14 s.

Naturtyperegistreringer

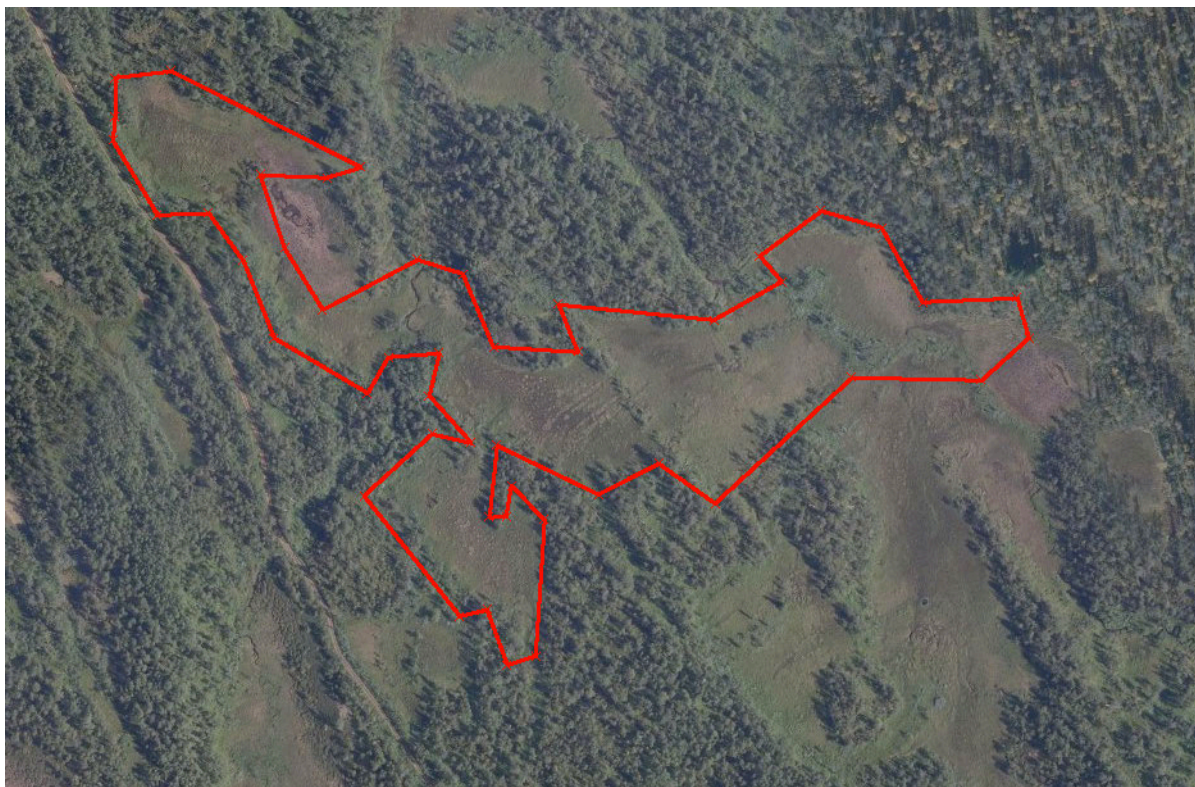
Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Finnskjegg-eng/sauesvingel-eng
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er innlagt 28.04.2011 av Ulrike Hanssen, basert på eget feltarbeid 01.09.2010 sammen med Kirstin Maria Flynn i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Tydal kommune for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Storerikvollen på nordsiden av Esandsjøen i Tydal kommune. Lokaliteten dekker fire delområder med naturbeitemark med gjerder som deler dem. Del 1 er det store beitet i sørvest, del 2 ligger nord for 1, del 3 ligger øst for 1 og 2 og bak turisthytta, og del 4 er en liten flekk bak den vestlige delen av turisthytta. Avgrensingen er skarp mot grusvei i sør, mot turisthytta i sør og øst, og mer diffus mot fjellbjørkeskog i vest og nord. Berggrunnen i lokaliteten består i hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen naturbeitemark, med variert utforming siden beitemarka er delt inn i flere beiteeng adskilt fra hverandre med gjerde. På del-lokalitetene 1 og 3 er det utformingen frisk/tørr middels baserik eng (G7 etter

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Ulrike Hanssen 28.04.2011, basert på eget feltarbeid sammen med Kirstin Maria Flynn 31.08.2010 i forbindelse med kommunal naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst for Selbu, i Stuggudalen, vest for Nesjøen, på østsiden av traktorvegen til Øvre Fresvollen. Rikmyra ligger i nokså flatt terreng som heller svakt mot nordøst. Lokaliteten krysses av en liten meanderende bekk i nordvestlige delen og avgrenses til fattigere myr i sør, sørøst og til dels i nord. I nordvest grenser den til traktorvegen til Øvre Fresvollen, og ellers er det stort sett fjellbjørkeskog med innslag av gran som rikmyra grenser til. Berggrunnen består av kalkspathholdig fyllitt, granatglimmerskifer, garbenskifer og gneis.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er ei rikmyr, utforming åpen intermediær- og rikmyr i lavlandet med fastmattevegetasjon.

Artsmangfold: Tresjiktet domineres av fjellbjørk og med innslag av gran. Vi observerte her en del typiske intermediaer- og rikmyrsarter som breiull, fjellfrøstjerne, gulstarr, tvebostarr, svarttopp, sveltull, trillingsiv, jåblom, myrklegg, bjørnbrodd, engmarihand, sotstarr, antatt blodmarihand, dvergjamne, trådstarr, hårstarr, gulsildre og kastanjesiv. Videre fant vi mindre krevende arter som harerug og geitsvingel.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det ble ikke sett spesielle tegn på negativ påvirkning av lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten regnes for å være del av et helhetlig landskap, fordi det er flere forekomster av rikmyr i området. Ellers er det fjellbjørkeskog med innslag av innsjøer og kulturmark som preger landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi B – viktig, fordi den er relativ stor og huser et ganske rikt artsamangfold med flere kravfulle arter knyttet til ekstremrik, rik og intermediaer myr.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør stå inngrepsfri.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 19 art(er) påvist: dvergjamne, harerug, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, svarttopp, myrklegg, bjørnbrodd, engmarihand, kastanjesiv, trillingsiv, sotstarr, hårstarr, tvebostarr, gulstarr, trådstarr, bredmyrull, sveltull, geitsvingel.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark

Utforming: (D04) Sølvbunke-eng

Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Naturbeitemark D04 - (D04) Sølvbunke-eng D0403 (70%), Naturbeitemark D04 - (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng D0407 (30%).

Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Ulrike Hanssen 28.04.2011, basert på eget feltarbeid sammen med Kirstin Maria Flynn 31.08.2010 i forbindelse med kommunal naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst for Selbu, vest for Nesjøen, og vest for Stuggusjøen, ved seteren Øvre Fresvollen. Den erstatter det tidligere registrert naturtype slåttemark (BN00017748, Øvre Fresvollen), basert på Storstad (2002). Lokaliteten ligger sør for de tidligere seterhyttene. Terrenget preges av en svak forhøyning med en rygg i sørlig retning, som heller henholdsvis mot øst, sør og vest. I nord grenser lokaliteten til gjødslet gressplen rundt hyttene, til bjørkeskog i nordøst, sør, sørvest og nordvest, og til fuktige områder dominert av vierkratt i vest og øst. Berggrunnen består av kalkspatholdig fyllitt, granatglimmerskifer, garbenskifer og gneis.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er naturbeitemark, med både

utformingen sølvbunke-eng (G3 etter Fremstad E.) med ca. 70% og frisk/tørr middels baserik eng (G7 etter Fremstad E.) med ca. 30% av arealet.

Artsmangfold: Det mest spennende funn er forekomsten av marinøkkel både i nord utenfor hestebeitet og i sør innenfor inngjerdet hestebeite. Videre forekommer her tveskjeggveronika, blåklokke, dvergjamne, fjellmarikåpe, seterfrytle og kattefot. I tillegg registrerte vi prestekrage, harerug, ryllik og fjellfrøstjerne. Største delen i midten av lokaliteten domineres av sølvbunketuer. Blant beitemarksopp fant vi kjeglevokssopp, svartdugget vokssopp (NT) og fjellvokssopp. Tre-og busksjiktet består av einerbusker, bjørk og vierarter.

Bruk, tilstand og påvirkning: De tidligere seterhyttene ser ut til å bli brukt som fritidshytter per i dag. Rundt disse blir det delvis brukt gressklipper og vegetasjoner ser ut til å bli litt gjødslet. Største delen av lokaliteten i vest er gjerdet inn og brukes som hestebeite.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten regnes bare i liten grad for å være del av et helhetlig landskap, fordi det er kun spredt forekomst av naturbeitemark i området. Det er fremfor alt fjellbjørkeskog og myrområder som preger landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi B – viktig som naturbeitemark, fordi den er middels stor, har et artsinventar som indikerer langvarig drift med ingen eller liten gjødsling og huser en del naturbeitemarksarter, blant disse en rødlisteart.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør stå inngrepsfri. Det bør helst ikke gjødsles eller bare litt. Ellers bør lokaliteten vedlikeholdes ved å opprettholde hevd med beiting og/eller slått.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 15 art(er) påvist: dvergjamne, marinøkkel, harerug, fjellfrøstjerne, fjellmarikåpe, tveskjeggveronika, blåklokke, ryllik, kattefot, prestekrage, seterfrytle, sølvbunke, kjeglevokssopp, svartdugget vokssopp, svartdugget vokssopp (NT).

Litteratur

Storstad, T.M. 2002. Kartlegging av biologisk mangfold i Tydal kommune. Rapport.

Fremstad E.) som dominerer, men på del-lokalitet 1 hører ca. 30% til utformingen sølvbunke-eng (G3 etter Fremstad E.). Del-lokalitetene 2 og 4 har utforminga finnskjegg-sauesvingeleng med innslag av frisk fattigeng, og vegetasjonstypene er finnskjegg-fjellmarikåpeeng (G5b) og vanlig utforming av frisk fattigeng (G4a).

Artsmangfold: Del-lokalitet 1: Her vokser bl.a. mye sølvbunke og engsyre spesielt i vestre delen, mens det ellers forekommer legeveronika, grasstjerneblomst, hvitkløver og skogstorkenebb. I tillegg registrerte vi slank mørskskivesopp.

Del-lokalitet 2: Enga domineres av finnskjeggtepper, fjellmarikåpe og småengkall. Det er også en del fjelltimotei, småsyre, dvergjamne, kjerteløyentrøst, engfrytle, ryllik og hårsveve sp. Av beitemarksopp ble kjeglevokssopp, engvokssopp, sumpvokssopp, mørskskjellet vokssopp (VU) (to separate funn) og beiterødskivesopp registrert.

Del-lokalitet 3: Her observerte vi fjelltimotei, småengkall, fjellmarikåpe, harerug, jåblom, dvergjamne, sveve-arter, øyentrøst-arter og ryllik og en del mindre kravfulle arter spesielt i østlige delen med finnskjegg, røsslyng, krekling og innslag av blåbær. Vi fant en god del sopp på dette naturbeitemarksområdet, blant disse beitemarksarter som kjeglevokssopp, mørskskjellet vokssopp (NT), engvokssopp, beiterødskivesopp, sumpvokssopp og fjellvokssopp.

Del-lokalitet 4: Enga er dominert av engkvein, gulaks, med noe finnskjegg, fjellmarikåpe, ryllik, blåklokke, fjelltimotei, engfrytle, småsyre og hårsveve sp. Av beitemarksopp ble kun kjeglevokssopp og beiterødskivesopp funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Setra er i bruk som turisthytte, men beitemarkene holdes i hevd, trolig ved sauebeite. Del-lokaliteter 1 og 2 er inngjerda og beitetrykket er godt på begge to. Det tallrike forekomst av engsyre og sølvbunke i sørvest på del 1 tyder på noe dårligere hevd ved mindre beitetrykk enn på delområdet 2. Forekomsten av hvitkløver på del 1 tyder også på noe sterkere gjødsling her. Del 3 er også til dels godt beitet, spesielt i øst. Del 4 er ikke beita, men trolig slått. Den er nå en del av inngjerdinga rundt hytta hvor dyra trolig ikke går. Det er tegn til litt gjødselpåvirkning rundt hyttene som står på beitet. Ellers har det trolig vært lit gjødselpåvirkning.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

Verdivurdering: Beitemarka er stort sett preget av god og langvarig hevd og lite gjødsla. Det er funnet flere kravfulle arter og en sårbar (VU) art typisk for artsrike, gamle engsamfunn.

Lokaliteten vurderes derfor å ha en svak verdi A – svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Det bør helst ikke gjødsles eller bare litt. Ellers bør lokaliteten vedlikeholdes ved å opprettholde hevd med beiting og/eller slått. Beitetrykket bør opprettholdes.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 24 art(er) påvist: dvergjamne, harerug, engsyre, småsyre, grasstjerneblom, jåblom, fjellmarikåpe, hvitkløver, skogstorkenebb, kjerteløyentrøst, småengkall, legeveronika, blåklokke, ryllik, hårsveve, engkvein, gulaks, finnskjegg, fjelltimotei, beiterødskivesopp, kjeglevokssopp, éngvokssopp, sumpvokssopp, mørskskjellet vokssopp (VU).

(2005) nevner fra antatt denne lokaliteten arter som bergfrue, rødsildre, gulsildre, rosenrot, fjellrapp, fjellbakke-stjerne og fjellstarr. Ved egen kartlegging ble i tillegg arter som fjellfrøstjerne, rynkevier, dvergjamne, fjell-lok, linmjølke og flekkmure funnet, primært på sørsiden av elva. Det ble forgjeves lett etter kravfulle lav knyttet til fosserøymiljøer på grantrærne inntil fossen. Derimot var det en ganske rik moseflora her, med flere kalkkrevende arter. Dette inkluderer også arter innen den interessante slekta blygmose *Seligeria ssp.*, med funn av både holeblygmose *Seligeria donniana* og svaiblygmose *S. brevifolia*. I tillegg kan nevnes arter som rødmesigmose *Blindia acuta*, putevrimose *Tortella tortuosa*, puteplanmose *Disctichum capillaceum* og storklokkemose *Encalypta streptocarpa*. Rødlistede moser ble derimot ikke påvist og selv om potensialet for slike nok er til stede, så virker det ikke spesielt stort. Når det gjelder sopp, så ble det på ei åpen eng på nordsiden av elva funnet både gyllen vokssopp *Hygrocybe aurantiosplendens* (NT) og *Entoloma caesiocinctum*. Sistnevnte art ble også funnet langs sørsiden av elva. Det er her et visst potensiale for flere kravfulle beitemarkssopp. For øvrig kan nevnes funn av svovelriske, en typisk art for noe kalkrik barskog.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er ganske gammel, men med lite dødt trevirke. Det er helst snakk om en typisk fjellskog for gamle seterlandskap, der det tidligere ble plukket jevnt ut trær, men som i nyere tid har fått stå i fred. Beitetrykket har opplagt vært høyt tidligere, men nå ser det ut til å være lite husdyr som benytter området.

Verdivurdering: Denne vesle bekkekløfta med tilhørende fossefall fikk verdien svært viktig – A av Gaarder (2006). Dette ble begrunnet i funnet av en sårbar beitemarkssopp. Hvis denne skulle redusert sin status til hensynskrevende (noe som ble vurdert som sannsynlig), så burde også lokalitetsverdien reduseres til viktig – B (noe som har skjedd i ettertid). Isolert sett vurderes selve bekkekløfta å ha verdi viktig, som følge av en relativt rik flora med innslag av enkelte sjeldne og kravfulle mosearter.

Skjøtsel og hensyn: Rundt fossefallet vurderes alle former for hogstinngrep som klart negative, mens en skånsom gjennomhogst derimot er positivt rundt de kalkrike engene på nordsiden av elva. Verdiene knyttet til bekkekløfta har en klar positiv sammenheng med vannføringen i elva, men er ikke sterkt avhengig av denne. Alle former for direkte inngrep i marka er klart negativt for begge delområder, mens et ekstensivt husdyrbeite vurderes som positivt, og for skogsengene på sikt avgjørende for bevaring av verdiene.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: dvergjamne, fjell-lok, rynkevier, fjellfrøstjerne, gulsildre, rødsildre, flekkmure, linmjølke, fjellstarr, *Entoloma caesiocinctum*, gyllen vokssopp (NT), rødmesigmose, puteplanmose, storklokkemose, svaiblygmose, holeblygmose, putevrimose.

Litteratur

Gaarder, G. 2006. Grøna kraftverk i Tydal kommune. Virkninger på biologisk mangfold.

Miljøfaglig Utredning Rapport 2006:63. 14 s.

Hagen, D., Erikstad, L., Skjerping, N. & Prestø, T. 2005. Småkraftverk i Grøna, Tydal kommune. Konsekvenser for naturtyper, landskap og kulturminner. NINA Minirapport 118. 17 s.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det kan nok ha vært slått her en gang i tiden, men nå har dette preg av å være et ganske åpent, engpreget parti i fjellskogen. Skogen rundt er i aldersfase med innslag av spredt med dødt trevirke. Enga har opplagt aldri vært gjødslet eller jordbearbeidet. Det beiter fremdeles sau her, men beitetrykket er for svakt til å holde feltsjiktet godt nede.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Velbeitede skogsbeiter har opplagt vært utbredt i landskapet, mens det er dårligere kjent hvor mye slike engpregede miljøer som har forekommet. Nå begynner de trolig å bli sjeldne, og det er usikkert i hvor stor grad dette skal ses på som del av noe helhetlig landskap.

Verdivurdering: Lokaliteten er som beiteskog liten og har en noe svak hevd, men er artsrik og med forekomst av flere kravfulle arter knyttet til rike engsamfunn og kalkrik myr/fuktsig og må betraktes som brukbart utviklet. Verdien settes derfor under litt tvil bare til lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er avhengig av at beitetrykket øker en del ut over dagens nivå. Enkelttreuttak, særlig av små og middels store trær, vil være positivt år om annet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 15 art(er) påvist: harerug, fjellfrøstjerne, jåblom, tepperot, gullmyrklegg, blåknapp, blåklokke, prestekrage, hvitmaure, grønnskurl, brudespore, stortveblad, gulaks, finnskjegg, tuet køllesopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er glissen og utpreget fjellskog med skjørtegraner og mye småbjørk samt enkelte større, gamle bjørker. Trærne er i aldersfase og til dels seintvoksende og gamle. Enkelte læger i tidligere og midlere nedbrytningsstadier finnes, men ikke mange. Et par trær har blitt hogd for noen år siden for å få siktelinje gjennom området.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Gammel fjellskog med gran finnes trolig fremdeles over en del areal i Tydal, selv om mer sluttet, produktiv skog på noe beskyttede steder som her nok er ganske sjelden. Det er også igjen noe gammelskog i nærområdet her øverst i dalføret til nea, og i så måte må lokaliteten regnes som et viktig element i dette landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten kan ikke betegnes som mer enn liten til middels stor. Den er heller ikke spesielt godt utviklet som gammel granskog med mye dødt trevirke eller gamle trær, men inneholder likevel enkelte kravfulle og rødlistede gammelskogsarter. Ut fra skogstruktur så ville det vært vanskelig å gi den høyere verdi enn viktig - B, men funn av en sterkt truet art og en regionalt sjelden sårbar art medfører at den får verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt. Alle former for hogst vurderes som svært negativt, inkludert enkelttreuttak.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 3 art(er) påvist: kjøttkjuke, trollsotbeger (EN), rustdoggnål (NT).

Del av helhetlig landskap: Det forekommer en god del rikmyr i dette distriktet, også i nærområdet her, slik at lokaliteten er en del av et større system med rikmyr.

Verdivurdering: Verdien settes ut til lokalt viktig - C. Den er på den andre siden intakt og middels artsrik med forekomst av flere arter typiske for noe kalkrik myr. Verdien settes ikke høyere fordi det er ei lita bakkemyr og den ligger i et høyereliggende skoglandskap med en del rikmyr.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er særlig avhengig av at grøfting ikke utføres. Litt slått og ekstensivt beite kan være positivt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 7 art(er) påvist: fjellfrøstjerne, gullmyrklegg, fjelltistel, stortveblad, skogsiv, gulstarr, bredmyrull.

Rundt er det skog av noe varierende alder, dels nokså unge lauvkratt ned mot setervollen, men også innslag av eldre grantrær opp mot vegen.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det forekommer en god del rikmyr i dette distriktet, også i nærområdet her, slik at lokaliteten er en del av et større system med rikmyr.

Verdivurdering: Verdien settes til lokalt viktig - C. Lokaliteten er forholdsvis intakt og middels artsrik med forekomst av flere typiske rikmyrsarter. Den får ikke høyere verdi, siden det er ei ganske lita rikmyr, den er litt påvirket og ligger i et høyereliggende skoglandskap med en del rikmyr.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er særlig avhengig av at grøfting ikke utføres. Litt slått og ekstensivt beite kan være positivt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 10 art(er) påvist: jåblom, gulsildre, gullmyrklegg, brudespore, skogsiv, tranestarr, hårstarr, gulstarr, småsivaks, bredmyrull.

grønnstein/porfyritt eller glimmerskifer, men ser i liten grad ut til å gi grunnlag for særlig kalkkkrevende, frodig vegetasjon. En bekk renner i østkant av lokaliteten og det er innslag av noen bergvegger og dels blokkmark i nordre del.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har to-delt preg, med gammel, men forholdsvis produktiv granskog i nord/nordøst. Her er det nok mest småbregneskog i overgang mot høgstaudeskog. På ryggen i vest og i øvre, søndre del er det fattigere skog, mest blåbærskog/blåbærfuktskog og innslag av små myrpartier og overgang mot fattig myrskog.

Artsmangfold: Gran er dominerende treslag, og ellers forekommer bare sparsomt med bjørk. Karplantefloraen i feltsjiktet virker ganske triviell, omtrent uten funn av særlig kravfulle arter, med kranskonvall og teiebær i den mest produktive skogen som mest interessante arter. Av antagelig størst interesse er forekomst av flere kravfulle og rødlistede gammelskogstilknyttede lav på gamle gran- og dels bjørketrær. Dette omfatter ikke minst enkeltfunn av trollsotbeger (EN), men også granseterlav (på bjørk), huldrelav (NT), rustdoggnål (NT) og stedvis mye gubbeskjegg (NT). I tillegg spredt innslag av vedboende sopp, inkludert flere rødlistearter som harekjuke (NT), svartonekjuke (NT), duftskinn (NT) og lamellfiolkjuke (NT). Svovelriske på marka i den mest produktive skogen. Hakkespor etter tretåspett ble funnet, lavskrike hørt samt reirfunn av hønsehauk (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er skog i aldersfase her, dels som glissen og noe småvokst skog i vest og sør, dels mer høyvokst og tett skog i nordøst. Dødt trevirke forekommer spredt, inkludert enkelte nokså nedbrutte og morkne læger. Det er også innslag av gamle, seintvoksende trær, særlig i sør.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Gammel og fuktig, seinvoksende granskog har vært et typisk og biologisk viktig trekk for store områder i indre deler av Trøndelag. Selv om mye har forsvunnet i flatehogster de siste ti-årene, så finnes det fremdeles litt igjen hist og her, trolig også noen andre steder i Tydalen. Lokaliteten antas ut fra dette å enten være en ganske viktig del av et helhetlig landskap, eller en viktig restlokalitet av et tidligere mye mer utbredt skogsmiljø.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes som middels stor og forholdsvis artsrik. Den er samtidig brukbart utviklet som fuktig, gammel granskog og har forekomster av flere kravfulle og rødlistede arter. Verdien er helt klart viktig - B, og den får her også svært viktig - A, siden dette ser ut til å være en av de beste gammelskogsforekomstene i distriktet med forekomst av en sterkt truet lavart.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt. Alle former for hogst vurderes som svært negativt, inkludert enkelttreuttak. Det kan være behov for buffersone uten flatehogst i nordøst.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 10 art(er) påvist: hønsehauk (NT), lavskrike, duftskinn (NT), harekjuke (NT), svartonekjuke (NT), lamellfiolkjuke (NT), granseterlav, trollsotbeger (EN), huldrelav (NT), rustdoggnål (NT).

lauvtrær, primært bjørk. Karplantefloraen i feltsjiktet virker ganske triviell, men med lokale funn av noe kravfulle arter som gulstarr, sumphaukeskjegg, teiebær, korallrot og enghumleblom. Også spredt med knerot. Derimot er det en forholdsvis rik og interessant lavflora, særlig av arter som vokser på gamle, seintvoksende grantrær i fuktig skog. Gubbeskjegg (NT) er tallrik og mer sparsomt forekommer også granbendellav (VU), gammelgranlav, granseterlav, samt også huldrelav (NT) på trærne (sistnevnte nede under rota) og antatt sukkernål. Samtidig er det en rik funga av vedboende sopp på gran, særlig granlæger. Dette omfatter både hyllekjuke, vasskjuke, granstokkjuke, granrustkjuke, kjøttkjuke, duftskinn (NT), *Trechispora kavinioides* (DD), harekjuke (NT) og svartsonkjuke (NT), samt enkelte hittil ubestemte arter som bare er samlet inn. På marka ble svovelriske funnet, en litt krevende art. Hakkemerker ble funnet etter tretåspett. Det er utvilsomt potensial for flere kravfulle og rødlistede arter her.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er ofte forholdsvis småvokst og glissen, men litt mer tett og med bedre dimensjoner i sør. En del tydelig seintvoksende og gamle grantrær finnes, og det er også en del med dødt trevirke, inkludert noe i midlere nedbrytningsstadier og enkelte nokså morkne. Trolig er det mye trær med alder på 200-300 år her. Spredte stubber finnes likevel. Svake spor etter gammel grøfting i nedre deler, antagelig etter manuelt arbeid kanskje på 30-tallet.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Gammel og fuktig, seinvoksende granskog har vært et typisk og biologisk viktig trekk for store områder i indre deler av Trøndelag. Selv om mye har forsvunnet i flatehogster de siste ti-årene, så finnes det fremdeles litt igjen hist og her, trolig også noen andre steder i Tydalen. Lokaliteten antas ut fra dette å enten være en ganske viktig del av et helhetlig landskap, eller en viktig restlokalitet av et tidligere mye mer utbredt skogsmiljø.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes som middels stor og forholdsvis artsrik. Den er samtidig brukbart utviklet som fuktig, gammel granskog og har forekomster av en god del kravfulle og rødlistede arter. Verdien er helt klart viktig - B, og ligger på grensa til svært viktig - A, siden dette ser ut til å være en av de beste gammelskogsforekomstene i distriktet.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt. Alle former for hogst vurderes som svært negativt, inkludert enkelttreuttak.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 15 art(er) påvist: *Trechispora kavinioides* (DD), vasskjuke, duftskinn (NT), harekjuke (NT), svovelriske, kjøttkjuke, granstokkjuke, granrustkjuke, svartsonkjuke (NT), hyllekjuke, gubbeskjegg (NT), granseterlav, granbendellav (VU), huldrelav (NT), gammelgranlav.

tyrihjelm, samt gulstarr i kildene. På marka ble svovelkjuke funnet, en mykhoriza-partner til gran som er knyttet til noe rikere mark. For øvrig ble fuglearter som svartspett og lavskrike observert, begge typiske gammelskogsarter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er i aldersfase og stedvis med en del dødt trevirke, men da for det meste ferskt til noe nedbrutt. Dette gjelder både bjørk og gran. Skogen bærer ellers noe preg av å ligge nær ei gammel seter, dvs det er til dels snakk om glissen skog med skjørtegraner som bærer preg av å ha stått i et litt halvåpent beitelandskap (gjelder særlig de vestlige delene). Et enkelt strømgjerde i nordre del vitner om sporadisk bruk til husdyrbeite også i nyere tid.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det finnes litt gammel granskog igjen hist og her i distriktet.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels stor. Det er hittil påvist få spesielle arter her, men det er potensial for slike og særlig det relativt velutviklede kildemiljøet er sjeldent og interessant.

Verdien settes av denne grunn til viktig - B, men det er grunn til å påpeke at få retningslinjer for verdisetting av kildeskoger gjør verdisettingen noe usikker (den kan også være lavere eller høyere enn foreslått verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt. Ekstensivt beite kan være en fordel, men da under forutsetning av at tråkkskader blir små også innenfor kildemiljøene.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 3 art(er) påvist: svartspett, lavskrike, svovelriske.

Lok. nr. 26 Hyllingvollen nord forts.

eventuelt gammelt kulturminne kan være årsaken til at skogen også har blitt spart her.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det finnes litt gammel granskog igjen hist og her i distriktet.

Verdivurdering: Verdien settes til lokalt viktig - C. Dette fordi den inneholder noen kvaliteter typiske for gammelskog, inkludert en rødlisteart. På den andre siden er lokaliteten svært liten og ikke spesielt godt utviklet eller artsrik, slik at høyere verdi vurderes som lite aktuelt.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 1 art(er) påvist: svartonekjuke (NT).

som danner mykhoriza med gran, funnet. I tillegg er det stedvis mye gubbeskjegg (NT) i øvre deler av lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er i aldersfase og med litt gadd, men lite læger. Kontinuitet i dødt trevirke mangler. Ellers virker den lite påvirket i nyere tid, men en gammel sti går gjennom den i sør.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det finnes litt gammel granskog igjen hist og her i distriktet.

Verdivurdering: Lokaliteten er ganske liten til middels stor, ikke spesielt artsrik eller godt utviklet som gammel granskog. Et par funn av arter knyttet til gammel og/eller noe kalkrik granskog kan likevel forsvare å betrakte den som en nøkkelbiotop og verdien lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 2 art(er) påvist: slank bananslørsopp (NT), gubbeskjegg (NT).

myra (særlig i nedre deler). I tillegg har det uvanlig nok (og i klar strid med det miljøkrav i skogbruket) blitt plantet til en del av myra med gran.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det er en del rik til ekstremrik myr i dette landskapet, noe denne lokaliteten er en naturlig del av.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels stor, middels artsrik og med forekomst av flere kravfulle arter typiske for rike bakkemyrer. Den får derfor verdien viktig - B. Dette er likevel gjort under noe tvil, siden det nylig har vært gjennomført flere inngrep som klart har forringet verdien, og hvis ikke nedsatte granplanter fjernes så er det fare for at verdien vil tape seg ytterligere.

Skjøtsel og hensyn: Spor etter kjøreskader på og helt inntil myra bør rettes opp. Granplanter som er satt ned på og i kanten av myra bør fjernes. For øvrig bør fysiske inngrep i framtiden ikke forekomme.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 13 art(er) påvist: fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, gullmyrklegg, myrsauløk, engmarihand, brudespore, stortveblad, skogsiv, hårstarr, gulstarr, småsivaks, bredmyrull.

Lok. nr. 22 Lauvøykleppen øst forts.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er i aldersfase med innslag av en del dødt trevirke, men mest ganske ferskt til litt nedbrutt. Det er innslag av senkerforyngelse på grana.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det finnes litt gammel fjellskog igjen i det øvre granskogsbeltet i liene her.

Verdivurdering: Verdien settes til lokalt viktig - C. Lokaliteten har gammel skog med en del dødt trevirke og enkelte gammelskogsarter. Verdien settes ikke høyere fordi den er nokså liten ligger helt opp mot fjellbjørkeskogen. Samtidig er granskogen ikke utpreget gammel og lite påvirket, men dette er en helt typisk liten nøkkelbiotop.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 2 art(er) påvist: granstokkjuke, gubbeskjegg (NT).

Artsmangfold: En del typiske natureng- og seterplanter forekommer, men lokaliteten er ikke spesielt artsrik. Av kravfulle arter ble det gjort et par funn av både fjellmarinøkkel og marinøkkel, samt av bakkesøte (NT) i øst. I tillegg ble 4 arter beitemarksopp funnet, og det er potensial for flere slike, særlig i kantsonene i øst og nordvest. Dette inkluderer også mørkskjellet vokssopp (VU) og lutvokssopp (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: I motsetning til det som ellers preger landskapet i distriktet, så er det her et ganske godt beitetrykk på selve setervollen for tiden primært av hest, selv om det sikkert kunne vært enda noe høyere, særlig i kantsonene. Setervollen virker lite eller ikke gjødslet, men helst har hoveddelen vært jordbearbeidet (pløyd) for en del år tilbake.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Beitetrykket har nå i en del tid vært så lavt i distriktet at lokaliteten i liten grad trolig er del av et større, helhetlig landskap.

Verdivurdering: Verdien settes til viktig - B. Lokaliteten er som naturbeitemark middels stor, i brukbar hevd og med forekomst av et par kravfulle og rødlistede arter. Verdien settes ikke høyere fordi den ikke er spesielt artsrik og bare en ganske utbredt sårbar art er funnet. De mest artsrike partiene ligger på noen lave knauser rett vest for bygningene, samt mot elva i øst.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er helt avhengige av at setervollen fremdeles holdes åpen og i hevd og i tillegg burde en fått ryddet noe busker og trær i kantsonene, særlig mot elva i øst. Det er generelt viktig å unngå gjødsling eller jordbearbeiding.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: fjellmarinøkkel, marinøkkel, harerug, fjellfrøstjerne, fjellmarikåpe, småengkall, blåklokke, bakkesøte, hvitmaure, engfrytle, sauesvingel, finnskjegg, fjelltimotei, beiterødskivesopp, kjeglevokssopp, lutvokssopp (NT), mørkskjellet vokssopp (VU).

fjellplanter forekommer likevel, med grannarve som den mest uvanlige. I tillegg kan nevnes grønnburkne, bergstarr, fjellsmelle, flekkmure og i nedkant marigras.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker ikke spesielt påvirket av inngrep.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det ble ikke observert andre tilsvarende berghamre i området, så den ligger muligens noe isolert til.

Verdivurdering: Lokaliteten omfatter noen eksponerte, tydelig kalkrike bergvegger med tilhørende rasmark. Den er liten og ikke særlig artsrik. Ingen rødlistearter er hittil påvist, men enkelte typiske arter for kalkrike berghamre finnes, inkludert en svakt bisentrisk art (grannarve). Verdien settes derfor bare til lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: grønnburkne, grannarve, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, flekkmure, hvitmaure, rabbesiv, aksfrytle, bergstarr, hundekveke, marigras, putevrimose.

agnorstarr og småsivaks.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det har sikkert vært en god del beite her før, men det er nå bare svakt beitetrykk. For øvrig ble det ikke funnet noen fysiske inngrep.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det er en god del rikmyr i dette landskapet, noe denne lokaliteten utgjør en naturlig del av.

Verdivurdering: Verdien settes til viktig - B. Lokaliteten inneholder flere kravfulle arter som indikerer rik til ekstremrik myr og ligger samtidig som del av et stort myrlandskap med flere andre rikmyrsområder. Verdien settes ikke høyere fordi den er ikke særlig stor eller spesielt artsrik.

Skjøtsel og hensyn: Det er svært viktig at lokaliteten får være fri for fysiske inngrep som drenering, vegbygging m.v.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 23 art(er) påvist: skavgras, fjellsnelle, småvier, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, gullmyrklegg, hvitmaure, bjørnebrodd, grønnekurle, brudespore, skogsiv, kastanjesiv, sotstarr, hårstarr, tvebostarr, gulstarr, agnorstarr, blankstarr, småsivaks, myrtust (NT), sveltull.

bakkemyrer av fastmattetype. I tillegg er det mindre innslag av rike til ekstremrike kilder (svakt utviklet), samt at det også er tatt med litt skog av arealmessige årsaker. Dette inkluderer et lite parti med gammel blåbærskog nær Kvernbecken.

Artsmangfold: Mye av skogen preges av lavvokst fjellbjørkeskog, men det er også en del fjellgran her, særlig nær Kvernbecken. Feltsjiktet i skogen virker ordinært, mens myr- og kildesamfunn har en rekke arter typiske for intermediære til rike myr og kildesamfunn. Dette inkluderer også arter som stortveblad og sotstarr. For øvrig kan nevnes mer typiske arter som breiull, gulstarr, hårstarr, fjellfrøstjerne, gullmyrklegg, gulsildre, småsivaks og bjønnbrodd. I en gammelskogsflekk nær Kvernbecken ble både kystdoggnål (NT) og hvithodenål (NT) funnet på ei gammel og relativt grov bjørk, i tillegg til at gubbeskjegg (NT) vokser på trærne.

Bruk, tilstand og påvirkning: Myra er utgrøftet. Den beites nok litt av husdyr, men ikke særlig sterkt. Det kan godt ha vært ei slåtte-myrtidligere, uten at dette er sjekket opp. I vestkant går en ganske ny bilveg, men denne påvirker i ubetydelig grad myra. Skogen er dels i aldersfase, men innslag av enkelte biologisk gamle og døde trær nær Kvernbecken.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det er en god del rikmyr i dette landskapet, noe denne lokaliteten utgjør en naturlig del av. Det finnes også spredte innslag av gammel fjellskog.

Verdivurdering: Lokaliteten er som myr middels godt utviklet og middels stor, uten å utmerke seg spesielt i landskapet. Gammelskogsflekken er liten, men inneholder tross alt er par rødlistearter, hvorav enkelte er sjeldne i dette landskapet. Samlet sett tilsier dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best om lokaliteten blir stående urørt. Særlig skogsdrift og fysiske inngrep som innebærer drenering av myra er skadelig. Ekstensiv husdyrbeite kan være positivt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 25 art(er) påvist: dvergjamne, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, svarttopp, gullmyrklegg, myrklegg, fjelltistel, myrsauløk, bjørnebrodd, stortveblad, skogsiv, sotstarr, klubbstarr, hårstarr, strengstarr, tvebstarr, gulstarr, trådstarr, småsivaks, bredmyrull, sveltull, gubbeskjegg (NT), hvithodenål (NT), kystdoggnål (NT).

som fåresopp og franskbrødsopp ble registrert i tillegg til vanlig svovelriske samt vedmusling på granlæger. Gubbeskjegg (NT) ble også funnet. I et fuktig myrparti i nord ble gulstarr, jåblom og breiull registrert. I tillegg ble lavskrike observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette er en middels gammel granskog med noe spredt dødt trevirke i form av granlæger. Det går en vei i vest og kraftlinje i nordøst, samt at det generelt er mye hogstfelt i området.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

Vegetasjon: Blåbær-utf (A4a)

Bregne-skrubbær-utf (A5b)

Intermediær fastmattemyr (L2)

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes å ha verdi C – lokalt viktig. Skogen er middels gammel og har noe dødt trevirke. Den har potensiale for en del kravfulle, gammelskogstilknyttede vedboende sopp og skorpelav.-Verdien settes ikke høyere fordi det er funnet få sjeldne og kravfulle arter her og lokaliteten er ganske liten.

Skjøtsel og hensyn: Skogen bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: jåblom, gulstarr, bredmyrull, franskbrødsopp, fåresopp, vedmusling, svovelriske, gubbeskjegg (NT).

fastmattemyr (M2).

Artsmangfold: Skogen består i hovedsak av bjørk med innslag av andre treslag som rogn, hegg og selje. Langs noen av de rike kildesigene og myrene er det også en del gråor. I tillegg er det spredt med gran. Skogen varierer en god del i karakter med åpne engområder, høystaudeenger, og områder som er i gjengroing med einerkratt. Enkelte åpninger i skogen kan se ut som gamle slåtteeenger i gjengroing med sølvbunke. I høystaudeskogene er det mye turt, tyrihjel, hvitbladtistel og mjødukt. I mye av lokaliteten er arter som tveskjeggveronika, blåklokke, prestekrage, hvitmaure, marigras, gulaks, harerug, seterfrytle, engfrytle, geitsvingel, bleikstarr, enghumleblom, blåkoll og rødknapp vanlige. Bakkesøte (NT) (tre funn) er også funnet. I nedre del av skogslia er teiebær, trollurt, skogsvinerot, sumphaukeskjegg, gauksyre, vendelrot, firblad, liljekonvall, stortveblad og taggbregne vanlige. Flere av artene indikerer noe kalkrike forhold. Det er også en god del tysbast i lia. Fjellfrøstjerne, gulstarr, jåblom, hårstarr, svartopp, gullmyrklegg, bekkeblom, gulsildre, trillingsiv, skogmarihand, flekkmarihand, bjønnbrodd, klubbstarr, tvebstarr, sveltull, breiull finnes langs de rike kildesigene og rikmyrene. Rødhodenål og blodlav er funnet på bjørk, og skjørlok på en liten bergvegg rett i overkant av veien. Honningvokssopp (to funn) er den eneste beitemarksoppen som ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Denne skogslia er brukt som utmarksbeite for sau. Beitetrykket er noe ujevnt og det er tegn til gjengroing flere steder. Det er småområder som kan ha vært slåtteeenger i tidligere tider, men er nå gjengroende med sølvbunke. Det går en kraftlinje i nedre del, parallelt med veien. Skogen varierer i alder, men noen deler er forholdsvis gamle med en god del bjørkegadd, og noen læger.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

Vegetasjon: Høystaude-bjørk-utf (C2a)

Lavurt-utf (C2c)

Gulsildre-utf (N2a)

Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes å ha verdi B – viktig, men videre undersøkelser kan gi grunnlag for høyere verdi. Det er et forholdsvis stort og variert område med et rikt biologisk mangfold. Det er noen kravfulle arter her knyttet til både artsrike enger og kalkrike myrer og fuktigsig, og uvanlig mye tysbast, noe som viser at det er et klart kalkrikt område. Hevden i beiteskogen varierer.

Skjøtsel og hensyn: Beite i området kan med fordel økes.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 36 art(er) påvist: skjørlok, taggbregne, tyrihjel, fjellfrøstjerne, gulsildre, mjødukt, enghumleblom, skogsvinerot, gullmyrklegg, tveskjeggveronika, trollurt, vendelrot, rødknapp, blåklokke, turt, hvitbladtistel, sumphaukeskjegg, prestekrage, bakkesøte, hvitmaure, firblad, liljekonvall, skogmarihand, stortveblad, trillingsiv, klubbstarr, hårstarr, tvebstarr, gulstarr, bredmyrull, sveltull, gulaks, geitsvingel, marigras, honningvokssopp, rødhodenål.

jåblom, breiull, sveltull, fjellfrøstjerne, flekkmarihand, svarttopp, bjønnbjrodd, og stjernestarr. Ellers er arter som skogstorkenebb, tyrihjel, turt og hvitbladtistel vanlige. Slirestarr, marigras, gulaks, seterfrytle, vanlig arve, blåkoll, firblad, blåklokke og kranskonvall finnes det en del av. Det ble gjort to funn av bakkesøte (NT), samt flere funn av stortveblad og skogmarihand. Av beitemarksopp ble artene røds-kivevokssopp (NT), hvit småfingersopp (NT), engvokssopp og russelærvokssopp (NT) funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen har tidligere vært godt beitet, men det er nå et så lavt beitetrykk at det gror igjen. Deler beites litt av hester. Det går en grusvei langs østgrensa.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med rike bjørkeskoger og rikmyrer i den sørvendte lia nord for Stuggusjøen.

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Artsmangfold:

Bruk, tilstand og påvirkning:

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap:

Vegetasjon: Høystaude-bjork-utf (C2a)

Gulsildre-utf (N2a)

Verdivurdering: Lokaliteten har en klar B verdi – viktig. Beiteskogen er riktig nok i gjengroing, men det er potensiale for restaurering om beitetrykket økes tilstrekkelig. Verdien kan ikke minst begrunnes i at det er gjort funn av tre rødlistede arter og flere andre kravfulle arter knyttet til artsrike engsamfunn.

Skjøtsel og hensyn: Beitinga i området kan med fordel økes noe.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 26 art(er) påvist: arve, tyrihjel, fjellfrøstjerne, jåblom, skogstorkenebb, gullmyrklegg, blåklokke, turt, hvitbladtistel, bakkesøte, firblad, kranskonvall, skogmarihand, flekkmarihand, stortveblad, trillingsiv, seterfrytle, gulstarr, bredmyrull, sveltull, gulaks, marigras, éngvokssopp, røds-kivevokssopp (NT), russelærvokssopp (NT), hvit småfingersopp (NT).

Lok. nr. 9 Patruslia nord forts.

finnes klubbestarr, gulstarr, myrsauløk, fjellfrøstjerne, jåblom, sveltull, breiull, myrklegg, gullmyrklegg og dvergjamne. I tillegg finnes bjønnbrodd, svarttopp, dystarr, hvitbladtistel, fjelltistel, kjerteløyentrøst, skavgras og harerug. Noen eksemplarer av stortveblad, skogmarihand og brudespore er også registrert. I kildesiga er det gulsildre og småsivaks. Flammefotrøds-kivesopp og blåandrøds-kivesopp ble også funnet i skogkanten i sørlige deler.

Bruk, tilstand og påvirkning: Langs østgrensa på lokaliteten går det en grusvei. I nord er det en leirplass med lavvo. Gården drives som et ridesenter og bruken skal utvides til flere friluftslivsformål.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med rike bjørkeskoger og rikmyrer i den sørvendte lia nord for Stuggusjøen.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Gulsildre-utf (N2a)

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi B – viktig. Dette fordi det er en middels stor rikmyrslokalitet med en håndfull kravfulle arter, inkludert enkelte som er typiske for ekstremrik myr.

Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: dvergjamne, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, gullmyrklegg, myrklegg, myrsauløk, skogmarihand, brudespore, stortveblad, klubbestarr, gulstarr, småsivaks, bredmyrull, sveltull, *Entoloma caesiocinctum*, *Entoloma exile*.

utforming av rik fastmattemyr (M3b) og gulsildre-utforming av rikkilde (N2a).

Artsmangfold: Lokaliteten domineres av eldre bjørkeskog med rogn og selje, samt enkelte gamle bjørker og seljer. Feltsjiktet er mer lågurtpreget enn skogen lenger sør, men det er en del høystauder her og. Arter som mjødukt, turt, skogstorkenebb, hvitbladtistel og sumphaukeskjegg er vanlige. Noe prestekrage og stortveblad ble funnet her og der. Det er noen myrområder i skogen som er forholdsvis rike med kildesig. Her finnes arter som sotstarr, tvebostarr, gulstarr, gulsildre, kastanjesiv, hårstarr og trillingsiv.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er preget av tidligere beitebruk, men det ser ut til at beitetrykket nå er for lav til å hindre gjengroing. Alderen på skogen varierer noe. Hyttefeltet ved Møbekkvollen er utvidet noe i nyere tid, samt at vegen er utbedret og det er gravd grøfter (trolig for vann og avløp). Dette har påvirket to partier med rikmyr negativt.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: I hele lisida på sørvestsida av Stuggusjøen har det tidligere vært stølsdrift med slått og utmarksbeite. Denne aktiviteten er nå sterkt redusert og beitetrykket de fleste steder er lavt.

Vegetasjon: Lavurt-utf (C2c)

Sotstarr-blankstarr-utf (M3b)

Gulsildre-utf (N2a)

Verdivurdering: Skogen beites ikke lenger nok til å hindre gjengroing, men det er stort restaureringspotensiale om beite gjenopptas. Det er få kravfulle arter knyttet til skogen, men på rikmyrene/kildene er det flere. Lokaliteten er forholdsvis stor og gis derfor ut fra en samlet vurdering verdi B – viktig.

Skjøtsel og hensyn: Beite i området kan med fordel økes.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 13 art(er) påvist: gulsildre, skogstorkenebb, turt, hvitbladtistel, sumphaukeskjegg, prestekrage, stortveblad, kastanjesiv, trillingsiv, sotstarr, hårstarr, tvebostarr, gulstarr.

vestsiden av veien. Ellers er myra lite berørt av de nærliggende hyttefeltene.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med frodig høystaudebjørkeskog og beiteskoger i varierende gjengroingsfaser. Det er en del hyttefelt i område, noen av nyere dato. Flere av rikmyrene i området er skadet av grøfting for adkomstveier til hyttefelt og vann- og avløpsledninger til hyttene.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi C – lokalt viktig. Lokaliteten har en del indikatorer på rikmyr, inkludert noen få kravfulle arter. Siden lokaliteten er liten, er uten funn av rødlistearter og ligger i et høyereliggende skoglandskap med en del rikmyr får den ikke høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: fjellfrøstjerne, svarttopp, klubbestarr, hårstarr, gulstarr, bredmyrull, sveltull, bjørneskjegg.

sveltull, flekkmarihand, engmarihand og kastanjesiv finnes også spredt. I kantsonene finnes det to adskilte forekomster av stortvedblad, samt et sannsynlig funn av brudespore. Rundt kildesiget er det en del gulsildre og noe spredt trillingsiv.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en vei på vestsiden av myra, men myra i seg selv er lite berørt av dette.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med frodig høystaudebjørkeskog og beiteskoger i varierende gjengroingsfaser. Det er en del hyttefelt i område, noen av nyere dato. Flere av rikmyrene i området er skadet av grøfting for adkomstveier til hyttefelt og vann- og avløpsledninger til hyttene.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi B - viktig, selv om den er liten. Dette fordi den har ganske mange kravfulle arter, inkludert enkelte som er typiske for ekstremrik myr.

Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, myrklegg, bjørnebrodd, engmarihand, flekkmarihand, stortvedblad, kastanjesiv, trillingsiv, klubbestarr, hårstarr, stjernestarr, gulstarr, bredmyrull, sveltull, bjørneskjegg.

Bruk, tilstand og påvirkning: Denne lokaliteten var del av ei større myr, men er nå delt i to av grusveien med grøfter på begge sider.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten var tidligere del av et større myrkompleks, men er nå skilt i fra det med en vei. Ellers er landskapet stort sett fjellbjørkeskog som er noe brukt som utmarksbeite, med noen spredte gamle setre.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi C – lokalt viktig. Lokaliteten har en del indikatorer på rikmyr, inkludert noen kravfulle arter. Siden lokaliteten er liten, er uten funn av rødlistearter og ligger i et høyereliggende skoglandskap med en del rikmyr får den ikke høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: myrsnelle, fjellfrøstjerne, myrklegg, bjørnebrodd, flekkmarihand, kastanjesiv, trillingsiv, klubbestarr, gulstarr, trådstarr, bredmyrull, finnskjegg.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Ulrike Hanssen 28.04.2011, basert på eget feltarbeid sammen med Kirstin Maria Flynn 31.08.2010 i forbindelse med kommunal naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for Nesjøen, nord for Stuggudalen, vest for skogsvegen på vestsiden av Stuggusjøen. Den ligger innenfor en tidligere registrert naturtype med bjørkeskog med høystauder (BN00017747, Sørvest for Stuggusjøen), basert på Storstad (2002). Den skal hermed justeres til en mosaikk av ulike naturtyper. Den ligger i ei nordøstvendt li som heller jevnt ned mot Stuggusjøen. Det er flere kildesig innenfor lokaliteten. Lokaliteten går i nord og øst gradvis over til bjørkeskog med høystaudevegetasjon, som tidligere har blitt brukt som beitskog, men som nå mangler hevd. Ellers grenser rikmyra til tettere og yngre bjørkeskog. Det er generelt fuktige og frodige miljøforhold i området. Berggrunnen består av kalkspatholdig fyllitt, granatglimmerskifer, garbenskifer og gneis.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er ei rikmyr, utforming rik skog-/krattbevokst myr. Det er fastmattemyr med innslag både av intermediaær, middelsrik og ekstremrik vegetasjon.

Artsmangfold: I tre- og buskjiktet forekommer bjørketrær, einer, vierarter og innslag av furu. I feltsjiktet observerte vi en del typiske rikmyrarter som tvebostarr, bjønnbrodd, dvergjamne, svarttopp, fjellfrøstjerne, myrklegg, tvillingsiv, gulstarr, jåblom, sotstarr, hårstarr, kastanjesiv, stortveblad og engmarihand. I tillegg registrerte vi mindre krevende arter som blåtopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen særlig påvirkning.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten regnes for å være del av et helhetlig landskap, fordi det er flere forekomst av rikmyrslokaliteter i området. Ellers er det fjellbjørkeskog, delvis utformet som beiteskog, fattigere myrområder og innslag av granplantefelt som preger landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi B – viktig, fordi den er middels stor og huser et ganske rikt arts mangfold med flere kravfulle arter knyttet til rik og dels ekstremrik myr.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør stå inngrepsfri.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 14 art(er) påvist: dvergjamne, fjellfrøstjerne, jåblom, svarttopp, myrklegg, bjørnebrodd, engmarihand, stortveblad, tvillingsiv, kastanjesiv, sotstarr, hårstarr, tvebostarr, gulstarr.

Litteratur

Storstad, T.M. 2002. Kartlegging av biologisk mangfold i Tydal kommune. Rapport.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kilde og kildebekk
Utforming: Kilde over sørboreal
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Ulrike Hanssen 28.04.2011, basert på eget feltarbeid sammen med Kirstin Maria Flynn den 31.08.2010 i forbindelse med kommunal naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for Nesjøen, nordvest for den skarpe svingen av RV705 nordvest for Stuggudalen, på vestsiden av Stuggusjøen. Den ligger innenfor det tidligere registrert naturtype bjørkeskog med høystauder (BN00017747, Sørvest for Stugusjøen), basert på Storstad (2002). Den skal hermed justeres til et mosaikk av flere forskjellige naturtyper. Lokaliteten ligger på ei nokså fuktig nordøst-vendt li med frodig vegetasjon. Det er to kildeframsprang som ligger i sørvest og sør og som danner kildesiget som renner i nordøstlig retning. Det er omgitt av lysåpen fuktig bjørkeskog i sør og øst og intermediaær skogbevokst myr i vest og nord. Berggrunnen består av kalkspatholdig fyllitt, granatglimmerskifer, garbenskifer og gneis.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kilde og kildebekk under skoggrensen med utforming kilde over sørboreal sone.

Artsmangfold: I tre- og buskjiktet forekommer bjørk, einer og vierarter. I feltsjiktet rundt kildebekken observerte vi gulsildre, sotstarr, gulstarr, trillingsiv, kastanjesiv, hårstarr og tvebostarr.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det ble ikke sett spesielle tegn på negativ påvirkning av lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten regnes for å være del av et helhetlig landskap, fordi det er flere forekomster av kilder og kildebekker i området. Landskapet rundt preges ellers av fjellbjørkeskog, delvis utformet som beiteskog, myrområder og innslag av granplantefelt.

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi C – lokalt viktig. Det dreier seg om en stabil og velutviklet, men liten kildebekk i fjellskogen med forekomst av flere kravfulle arter. Det ble likevel ikke gjort funn som forsvarer en høyere verdi.

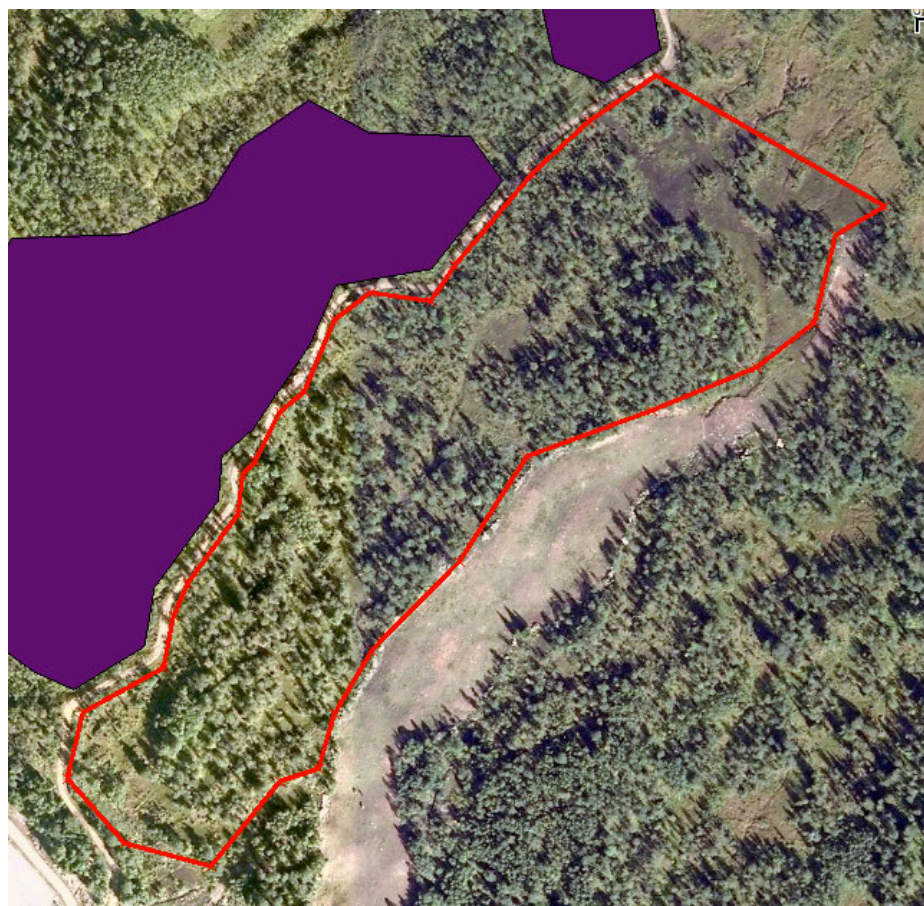
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør stå urørt og ikke utsettes grøfting eller påvirkes negativt av terrengkjøring ved hogst.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 7 art(er) påvist: gulsildre, kastanjesiv, trillingsiv, sotstarr, hårstarr, tvebostarr, gulstarr.

Litteratur

Storstad T.M. 2002. Kartlegging av biologisk mangfold i Tydal kommune. Rapp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr

Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Rikmyr A05 - Rik skog- og krattbevokst myr A0501 (60%), Beiteskog D06 - Beiteskog D0601 (35%), Kilde og kildebekk A06 - Kilde over sørboreal A0603 (5%).

Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Ulrike Hanssen 28.04.2011, basert på eget feltarbeid sammen med Geir Gaarder og Kirstin Maria Flynn, Hilde R. Kirkvold fra kommunen, Saxe Aasen og grunneier 02.09.2010 i forbindelse med kommunal naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved nordøstenden av Stuggusjøen ved Patrusvollen. Det er ei sørvest-vendt li med svak og jevn helning ned mot Stuggusjøen. Lokaliteten grenser til en skogsveg i vest, til ikke beitet myr bak et gjerde i nord, i sør til fattigere skogkledd myr og i øst til en 20-40 m bred akebakke. Det er flere rike kildesig innenfor lokaliteten. Berggrunnen består i all hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en mosaikk av rikmyr, utforming rik (inkl. intermediaær) skog-/krattbevokst myr på fastmatte (60%), beiteskog (35%) og kilde og

kildebekk under skoggrensa med utforming kilde over sørboreal sone (5%). Det er innslag av flere små, åpne engpartier her, særlig i overgang mellom fastmarksskog og myr.

Artsmangfold: I tre- og buskjiktet forekommer bjørketrær, einer, vierarter og innslag av gran. I feltsjiktet observerte vi et stort artsamangfold med en del sjeldne arter. Vi fant typiske rikmyrsarter som gulstarr, jåblom, sotstarr, hårstarr, kastanjesiv, trillingsiv, skogsiv, småsivaks, fjellfrøstjerne, svarttopp, breiull, stortveblad, brudespore, dvergjamne, skogsmarihand og gullmyrklegg. Videre fant vi kravfulle engplanter som bakkesøte (NT) og vanlig marinøkkel, og det mer trivielle art småmarimjelle. Langs de rike kildebekkene vokser det gulsildre, bekkeblom, og piperensemose. Vi fant videre flere kravfulle og dels rødlistede beitemarksopp, herunder kjeglevokssopp, praktrødsdivesopp (VU), melrødsdivesopp (NT) og *Entoloma caesiocinctum*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en skogsveg langs vestkanten av lokaliteten. Deler av lokaliteten har tidligere blitt brukt som slåtte- og vinterferdsel i sammenheng med akebakken som grenser til lokaliteten i øst. Nederst, i sør går ei strømlinje gjennom lokaliteten. Det er en del storfe- og hjortetråkk innenfor lokaliteten, spesielt synlig på myrene og våtere partiene. Lokaliteten er fremdeles en aktivt brukt beiteskog med god beitetrykk.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten regnes for å være del av et helhetlig landskap, fordi det er flere forekomster av rikmyrslokaliteter, beiteskoger og kildebekker i området. Ellers er det bjørkeskog, fattigere myrområder og innslag av granplantefelt som preger landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi A – viktig, fordi den er forholdsvis stor og huser et veldig rikt artsamangfold med flere kravfulle arter knyttet til myr, samt flere sjeldne rødlistearter knyttet til gamle engsamfunn, inkludert en sårbar, internasjonalt truet art.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør ikke utsettes for fysiske inngrep, inkludert grøfting. Ektensivt beite bør opprettholdes for å holde beiteskogen og engfleckene i hevd.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 26 art(er) påvist: dvergjamne, marinøkkel, bekkeblom, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, svarttopp, småmarimjelle, gullmyrklegg, bakkesøte, skogsmarihand, brudespore, stortveblad, skogsiv, kastanjesiv, trillingsiv, sotstarr, hårstarr, gulstarr, småsivaks, bredmyrull, praktrødsdivesopp (VU), *Entoloma caesiocinctum*, melrødsdivesopp (VU), kjeglevokssopp, piperensemose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Ulrike Hanssen 28.04.2011, basert på eget feltarbeid sammen med Geir Gaarder og Kirstin Maria Flynn, Hilde R. Kirkvold fra kommunen, Saxe Aasen og grunneier 02.09.2010 i forbindelse med kommunal naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved nordøst-enden av Stuggusjøen ved Patrusvollen. Det er en sørvest-vendt li med svakt og jevnt helning. Lokaliteten grenser til gammel bjørkeskog med einerkratt i både vest, nord og øst. I sør grenser den til et mosaikk av flere naturtyper registrert ved samme anledningen. Det er flere kildesig innenfor lokaliteten, spesielt i sør og øst. Berggrunnen består i all hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er rikmyr, utforming rik (inkl. intermediær) skog-/krattbevokst myr på fastmatte.

Artsmangfold: I tre- og buskjiktet forekommer bjørketrær, einer og vierarter. I feltsjiktet

observerte vi en del typiske arter for rik og intermediær myr, som bl.a. trillingssiv, tranestarr, sveltull, breiull, bjønnbrodd, gulsildre, fjellfrøstjerne, gulstarr, småsivaks, svarttopp, skavgras, jåblom, brudespore, gullmyrklegg, hårstarr, fjelltistel, myrsnelle, hvitbladtistel, marigras, stortveblad, dvergjamne, og mindre krevende arter som slirestarr og stjernestarr.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen særlig påvirkning ble registrert. Omkringliggende bjørkeskog er i aldersfasen og ser ut til å tidligere ha blitt brukt som beiteskog.

Fremmede arter: Ingen registrert.

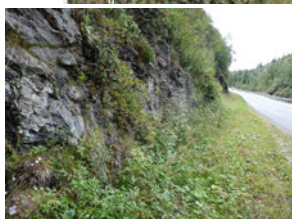
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten regnes for å være del av et helhetlig landskap, fordi det er flere forekomster av rikmyrslokaliteter i området. Ellers er det bjørkeskog, fattigere myrområder og innslag av granplantefelt som preger landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels stor, og huser et forholdsvis stor arts mangfold med typiske arter for rik og intermediær myr. Derfor får lokaliteten verdien B – viktig.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør stå urørt og ikke utsettes grøfting eller annen form for utbygging.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 23 art(er) påvist: dvergjamne, skavgras, myrsnelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, svarttopp, gullmyrklegg, hvitbladtistel, fjelltistel, bjørnebrodd, brudespore, stortveblad, trillingsiv, tranestarr, hårstarr, stjernestarr, gulstarr, slirestarr, småsivaks, bredmyrull, sveltull, marigras.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Artsrik veikant

Utforming:

Mosaikk:

Feltsjekk: 02.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Ulrike Hanssen 28.04.2011, basert på eget feltarbeid sammen med Kirstin Maria Flynn den 02.09.2010 i forbindelse med kommunal naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nordkanten av RV705 vest for Mosjøen, litt vest for Mobrua. I den vestlige delen grenser lokaliteten over lange strekninger til vegskjæring med opp til 6-8 meter høye bergvegger. Mot øst blir bergveggene gradvis lavere. Litt lenger nord ligger naturtypen beiteskog registrert ved samme anledning. Det er flere kildesig og bekker som renner ned til vegkanten. Berggrunnen består i all hovedsak av amfibolitt og glimmerskifer med innslag av metasandstein og skifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er artsrik vegkant med forekomster av mange kalkkrevende arter, ikke minst en del fjellplanter.

Artsmangfold: I tre- og buskjiktet forekommer bjørk, hegg, vier og gråor. Vi observerte en del

kalk- og/ eller fuktighetskrevenne eng- og fjellplanter langs vegkanten, bl.a. jåblom, gulsildre, rødsildre, gulstarr, maiblom, turt, blåklomme, hestehov, småengkall, lodnebrege, øyentrøst, harerug, blåkoll, bittersøte, bergfrue, småsyre, engkvein, fjelltimotei, tvillingsiv, gullris, fjellrapp, flekkmure, tettegras, hårfrytle, hårstarr, fjellfrøstjerne, sotstarr, hvitmaure, skjørlok, småmarimjelle, rødknapp, dvergjamne, setermjelt, katterot, liljekonvall, teiebær, gråurt, skogsiv, klubbstarr, fjellodnebrege, ullarve, klokkevintergrønn, ryllik, prestekrage, geitsvingel og rødsvingel. Videre registrerte vi høystauder med ulike krav til næring og fuktighet som sølvbunke, skogsmarihand (639520, 6985000), vendelrot, hundekveke, mjødurt, krattmjølke, hvitbladtistel, rød jonsokblom, geitrams, sløke, kratthumleblom, stortveblad, tyrihjel, sumphaukeskjegg, og noen mindre krevenne arter som klokkebær, tyttebær og blåbær. I tillegg forkommer her kjeglevokssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det antas å være noe salt- og/eller strøsandpåvirkning om vinteren, samt en del støv og eksos knyttet til trafikk. Det er innslag av forsøpling her og der.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten regnes bare i liten grad for å være del av et helhetlig landskap, fordi store deler av vegstrekningene forløper gjennom skog, dvs med et visst avstand til kulturlandskapet som er opphav for bl.a. mange engplanter som har etablert seg på lokaliteten. Det er bjørkeskog, myrområder og kulturmark som preger landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten er relativ stor, og huser et stort arts mangfold med arter som har ulike krav til økologiske forhold, inkludert flere kravfulle arter. Vegkanter har en økologisk viktig betydning som spredningskorridor for arter. Derfor får lokaliteten verdien B – viktig.

Skjøtsel og hensyn: Vegkanten bør helst ikke grøfterenses, gjødsles eller sprøytes. Slåttene bør fortas etter slutten av juli. Det er bra om eksisterende søppel fjernes, og videre forsøpling er uønsket.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 54 art(er) påvist: dvergjamne, skjørlok, lodnebrege, harerug, småsyre, ullarve, rød jonsokblom, tyrihjel, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, bergfrue, rødsildre, mjødurt, kratthumleblom, flekkmure, setermjelt, blåkoll, småmarimjelle, småengkall, krattmjølke, tettegras, vendelrot, rødknapp, klokkevintergrønn, blåklomme, ryllik, katterot, turt, hvitbladtistel, sumphaukeskjegg, prestekrage, gullris, hestehov, bittersøte, hvitmaure, liljekonvall, maiblom, skogsmarihand, stortveblad, skogsiv, tvillingsiv, hårfrytle, sotstarr, klubbstarr, hårstarr, gulstarr, engkvein, sølvbunke, hundekveke, rødsvingel, geitsvingel, fjelltimotei, kjeglevokssopp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel barskog
Utforming: Gammel granskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 03.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Ulrike Hanssen 28.04.2011, basert på eget feltarbeid sammen med Kirstin Maria Flynn den 03.09.2010 i forbindelse med kommunal naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for Tydal, ved Henvolåsen nordvest for Henvola, sør for en skogsveg. Den overlapper delvis med en tidligere registrert MIS-figur (78560). I øst grenser lokaliteten til et hogstfelt og ei myr, i sør og vest til yngre blandingsskog, og lengst nordvest mot et ganske nytt hogstfelt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er gammel barskog, utforming gammel granskog med småbregnevegetasjon og innslag av blåbærlyng.

Artsmangfold: I tre- og busksjiktet dominerer gran, men det finnes også innslag av bjørk og rogn. I feltsjiktet vokser typiske, trivielle arter som blåbær og bjønnekam. Vi observerte mye gubbeskjegg (NT) på grantrærne, samt forekomst av granseterlav og vedmusling på levende trær, samt

harekjuke (NT) og svartsonekjuke (NT) på dødt trevirke.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er i aldersfase og preges av lang kontinuitet. Den har en del gamle, mosekledte læger av fremfor alt gran, som er skikkelig morkne, ligger godt ned på bakken og er i sen nedbrytningsfase. Derimot er det få læger i yngre nedbrytningsstadier.

Fremmede arter: Ingen registrert.

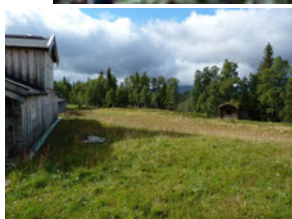
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten regnes for å være del av et helhetlig landskap, fordi det finnes flere forekomster av gammel barskog i området. Ellers er det blandingsskog og myrområder som preger landskapet rundt.

Verdivurdering: Lokaliteten er som gammel granskog relativt liten, og huser et begrenset antall arter. Men den har potensial for flere interessante og kravfulle arter blant sopp og lav, og er et viktig restmiljø i et område med mye hogst. Derfor får lokaliteten en klar verdi som C – lokalt viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skogen bør stå i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: gran, bjørk, rogn, vedmusling, harekjuke (NT), svartsonekjuke (NT), gubbeskjegg (NT), granseterlav.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark

Utforming: (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå

Mosaikk:

Feltsjekk: 01.09.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Ulrike Hanssen 28.04.2011, basert på eget feltarbeid sammen med Kirstin Maria Flynn den 01.09.2010 i forbindelse med kommunal naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Tydal kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for Esandsjøen, nord for grusvegen ved elva Røa. Lokaliteten ligger sør for en terrassekant ned mot elveløpet av Røa. Her er det noe myrpreg, mens det ellers er beiteskog med mest bjørk og blåbærlyng som grenser til lokaliteten i alle retninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er naturbeitemark med utforming frisk/tørr middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (G8).

Artsmangfold: Bjørk dominerer i tre- og buskjiktet rundt lokaliteten. I feltsjiktet vokser det fjelltimotei, sveve-arter, gråurt, ryllik, fjellmarikåpe, grastjerneblom, skogstjerne, prestekrage, blåklokke, øyentrøst sp., seterfrytle, trådsiv og bleikstarr. I de noe fattigere områdene i nordvest

finnes det finnskjegg, myk kråkefot og tyttebær, mens det vokser nitrofile arter som stornesle, då sp. og høymol rundt fjøset i sørøst. I tillegg er det en del tuer med sølvbunke og bjørnemose spesielt i østre deler, men også i nordvest. Vi påviste en ganske artsrik soppfunga med beitemarkssopp som rødneende lutvokssopp (VU), engvokssopp, silkerødskivesopp, kritt vokssopp, og andre grasmarksarter som lakssopp, kokosriske, fiolett nålehatt, spiss fleinsopp og sadelmorkel.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det finnes spor av begynnende gjengroing med unge bjørketrær i nord og mye bjørnemose i øst og nordvest. Beitepresset er veldig lavt. Det lagres byggemateriale på beitemarka i sør. Det ser ut som om lokaliteten ikke gjødsles eller veldig lite.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten regnes bare i liten grad for å være del av et helhetlig landskap, fordi det finnes flere forekomst av naturbeitemark knyttet til seterområdene i distriktet, men disse ligger likevel ganske langt ifra denne lokaliteten. Ellers er det fjellbjørkeskog, myr og fjellet som preger landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels stor, men huser en del typiske beitemarksarter, fremfor alt blant soppfloraen, som også inkluderer en truet art. Derfor får lokaliteten verdien B – viktig.

Skjøtsel og hensyn: Beitepresset bør økes. Ellers bør lokaliteten ikke gjødsles eller sprøytes og oppvoksende ungtrær bør helst fjernes.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 18 art(er) påvist: myk kråkefot, stornesle, stornesle, grasstjerneblom, fjellmarikåpe, blåklokke, ryllik, prestekrage, skogstjerne, trådsiv, seterfrytle, bleikstarr, finnskjegg, fjelltimotei, silkerødskivesopp, rødneende lutvokssopp (**VU**), éngvokssopp, kritt vokssopp.

Miljøfaglig Utredning AS ble etablert i 1988. Firmaets hovedformål er å tilby miljøfaglig rådgivning. Virksomhetsområdet omfatter blant annet:

- Kartlegging av biologisk mangfold
- Konsekvensanalyser for ulike tema, blant annet: Naturmiljø, landskap, friluftsliv, reiseliv og landbruk
- Utarbeiding av forvaltningsplaner for verneområder
- Utarbeiding av kart (illustrasjonskart og GIS)
- FoU-virksomhet
- Foredragsvirksomhet

Hovedadresse:

Gunnars veg 10, 6630 Tingvoll

Telefon: Se hjemmeside

Org.nr.:

984 494 068 MVA

Hjemmeside:

www.mfu.no